

Holy Bible

Aionian Edition®

ଓଡ଼ିଆ ବାଇବେଲ

Oriya Bible
Gospel Primer

Table of Contents

- Preface
- Genesis 1-4
- John 1-21
- Revelation 19-22
- 66 Verses
- Reader's Guide
- Glossary
- Maps
- History
- Destiny
- Illustrations, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. The Aionian Bible invites you to review popular Christian understanding. Is it possible that the most well-known verse in the Bible is mistranslated, John 3:16? Are the destinies of Heaven and Hell really the whole story? And are misunderstandings of this magnitude even possible? First, know that the Aionian Bible does not abandon Christian heritage. We have much to learn from godly people throughout all ages. Yet, this booklet is a new primer to the truly good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®

ଓଡ଼ିଆ ବାଇବେଲ

Oriya Bible
Gospel Primer

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 4/18/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0
Bridge Connectivity Solutions, 2017, 2019, 2021

Formatted by Speedata Publisher 5.1.16 (Pro) on 7/26/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Preface

ଓଡ଼ିଆ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

ଏହିରୂପେ ସେ ଆଦମଙ୍କୁ ଚଢ଼ିଦେଲେ; ପୁଣି, ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ପଥ ରାଜ୍ଞୀ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ କିରୁବଶ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରିଗରେ
ଘୂର୍ଣ୍ଣୀୟମାନ ତେଜୋମୟ ଖଢ଼ୁ ପ୍ରାପନ କଲେ।
ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ 3:24

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ

1 ଆଦ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ଵର୍ଗସମ୍ବୂଧ ଓ ପୃଥବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ।

2 ପୃଥବୀ ନିର୍ଜନ ଓ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା, ଆଉ ଗରାର ଜଳ ଉପରେ ଅନୁକାର ଥିଲା; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ଵା ଜଳ ଉପରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲେ। 3 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଦୀପ୍ତି ହେଉ,” ତହିଁରେ ଦୀପ୍ତି ହେଲା। 4 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ଦୀପ୍ତିକୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାହା ଉତ୍ତମ; ତହୁଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅନୁକାରୁ ଦୀପ୍ତିକୁ ଭିନ୍ନ କଲେ। 5 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ଦୀପ୍ତିର ନାମ “ଦିବସ,” ଓ ଅନୁକାରର ନାମ “ରାତ୍ରି” ଦେଲେ। ତହୁଁ ସମ୍ବୂଧ ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ପ୍ରଥମ ଦିବସ ହେଲା। 6 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଜଳ ମଧ୍ୟ ଶୂନ୍ୟ ଜାତ ହୋଇ ଜଳକୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ଭିନ୍ନ କରୁ。” 7 ଏହିରୁପେ ପରମେଶ୍ୱର ଶୂନ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରି ଶୂନ୍ୟର ଉତ୍ସୁକ ଜଳରୁ ଶୂନ୍ୟର ଅଧ୍ୟେଷ୍ଟ ଜଳକୁ ଭିନ୍ନ କଲେ; ତହିଁରେ ସେହିରୁପ ହେଲା। 8 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ଶୂନ୍ୟର ନାମ “ଆକାଶମଣ୍ଡଳ” ଦେଲେ। ପୁଣି, ସମ୍ବୂଧ ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ଦୀପୀୟ ଦିବସ ହେଲା। 9 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଅଧ୍ୟେଷ୍ଟ ସମଗ୍ର ଜଳ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ସଂଘୂତ ହେଉ ଓ ସୁଳ ପ୍ରକାଶ ହେଉ,” ତହିଁରେ ସେହିରୁ ହେଲା। 10 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ଵର୍ଗର ନାମ “ପୃଥବୀ,” ଓ ଜଳରାଶିର ନାମ “ସମୁଦ୍ର” ଦେଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ। 11 ଏରାହୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ପୃଥବୀ ଦୃଢ଼ି ଓ ସବୀଜ ଶାକ ଓ ବୀଜ ସମ୍ବଲିତ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ଫଳୋହ୍ରାଦକ ଫଳବ୍ରକୁ ଭୂମି ଉପରେ ଉତ୍ତନ୍ନ କରୁ。” ତହିଁରେ ସେପରି ହେଲା। 12 ଅର୍ଥାତ୍, ପୃଥବୀ ଦୃଢ଼ି ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ବାଜିଭାବୁଦକ ଶାକ ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ସବାଜି ଫଳୋହ୍ରାଦକ ବ୍ରକ୍ତ ଉତ୍ତନ୍ନ କଲା; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ। 13 ତହିଁରେ ସମ୍ବୂଧ ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ଚଢ଼ୀୟ ଦିବସ ହେଲା। 14 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ରାତ୍ରିରୁ ଦିବସକୁ ପୃଥବୀ କରିବା ପାଇଁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଜ୍ୟୋତିରଣ ଉତ୍ତନ୍ନ ହେଉନ୍ତି; ପୁଣି, ସେ ସବୁ ଚିହ୍ନ ଓ ରତ୍ନ ଓ ଦିବସ ଆଉ ବର୍ଷର କାରଣ ହେଉନ୍ତି। 15 ଆଉ ପୃଥବୀରେ ଆଲୁଆ ଦେବା ପାଇଁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରଣ ଆରନ୍ତୁ,” ତହିଁରେ ସେପରି ହେଲା। 16 ଏହି ପ୍ରକାର ପରମେଶ୍ୱର ଦିବସରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାକୁ ଏକ ମହାଜ୍ୟୋତି ଓ ରାତ୍ରିରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାକୁ ତାହାଠାରୁ ସାନ ଏକ ଜ୍ୟୋତିତି, ଏହି ଦୁଇ ମହାଜ୍ୟୋତି, ଆଉ ମଧ୍ୟ ତାରାଗଣ ନିର୍ମାଣ କଲେ। 17 ତହୁଁ ପୃଥବୀରେ ଦୀପ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଓ ଦିବା ଓ ରାତ୍ରି ଉପରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ,

ଆଉ ଦୀପ୍ତିକୁ ଅନୁକାରୁ ପୃଥବୀ କରିବା ପାଇଁ, ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରଣ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ସମୟ ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ। 19 ତହିଁରେ ସମ୍ବୂଧ ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ଚତୁର୍ଥ ଦିବସ ହେଲା। 20 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଜଳ ଦୁଇ ରୂପେ ଜଞ୍ଜମ ପ୍ରାଣୀବର୍ଗରେ ପ୍ରାଣାୟ ହେର ଓ ପୃଥବୀର ଉପରିସ୍ଥ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ପକ୍ଷୀଗଣ ଉତ୍ତନ୍ନ ହେଉନ୍ତି।” 21 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ବୃଦ୍ଧ ତମିତ୍ତିଳ ପ୍ରତି ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ବହୁଳ ରୂପେ ଜଳଜ ଜଞ୍ଜମ ପ୍ରାଣାବର୍ଗ ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷୀଗଣ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। 22 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶାର୍ଵାଦ କରି କହିଲେ, “ପ୍ରଜାବନ୍ତୁ ଓ ବହୁବଂଶ ହୋଇ ସମୁଦ୍ର ଜଳ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର, ଆଉ ପୃଥବୀରେ ପକ୍ଷୀଗଣ ବହୁଧାର୍ଯ୍ୟକ ହେଉନ୍ତୁ।” 23 ତହିଁରେ ସମ୍ବୂଧ ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ପଞ୍ଚମ ଦିବସ ହେଲା। 24 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ପୃଥବୀରେ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାଣାବର୍ଗ, (ଅର୍ଥାତ୍), ଗ୍ରାମୀ ପଶୁ ଓ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ମ ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ପୃଥବୀର ବନ୍ୟ ପଶୁଗଣ ଉତ୍ତନ୍ନ ହେଉନ୍ତୁ。” ତହିଁରେ ସେପରି ହେଲା। 25 ଏହିରୁପେ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ବନ୍ୟ ପଶୁଗଣ ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୂରେ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ମ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନ୍ସ ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ। 26 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆମ୍ବୁଦ୍ଧାନେ ଆପଣା ପ୍ରତିମଣ୍ଡିରେ ଓ ଆପଣା ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରୁ। ସେମାନେ ଜଳର ମଧ୍ୟଗଣ ଓ ଖେର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ପଶୁଗଣ ଓ ସମୟ ପୃଥବୀ ଓ ଭୂମିରେ ଗମନଶାଳ ପଦ୍ମ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ମ ଉପରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବେ।” 27 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପ୍ରତିମଣ୍ଡିରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମଣ୍ଡିରେ ସେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ସୁରୂଷ ଓ ସ୍ରୀ କରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। 28 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶାର୍ଵାଦ କଲେ; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଜାବନ୍ତୁ ଓ ବହୁବଂଶ ହୁଆ, ପୁଣି, ପୃଥବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ବଣାରୁତ କର, ଆଉ ଜଳର ମଧ୍ୟଗଣ ଓ ଖେର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ଭୂରେ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ମଗଣ ଉପରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି।” 29 ପରମେଶ୍ୱର ଆହୁରି କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମେ ଭୂମି ସବୁ ସବାଜ ଶାକ ଓ ସବୁ ସବାଜ ଫଳଦାୟକ ବ୍ରକ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଲୁ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ହେବ। 30 ପୁଣି, ପୃଥବୀପୁଷ୍ପ ସମୟ ପଶୁ ଓ ଖେର ପକ୍ଷୀ ଓ ଭୂରେ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ମ ଏହି ସମୟ ପ୍ରାଣାଙ୍କୁ ଭକ୍ତ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ର ଆମ୍ବୁ ସବୁ ହରିଦ ଶାକ ଦେଲୁ,” ତହିଁରେ ସେହିପରି ହେଲା। 31 ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା

ନିର୍ମିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସୁ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସମସ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟ ଏକାକୀ ଥିବା ଭଲ ଅଭୂତମ ହେଲା । ତହିଁରେ ସନ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ଷଷ୍ଠ ନୁହେଁ, ଆମ୍ବେ ତାହା ନିମନ୍ତେ ତାହାର ଅନୁରୂପ ସହକାରୀ ଦିବସ ହେଲା ।

2 ଏହିରୁପେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀର, ପୁଣି, ସେହି ଦୁଇଷ୍ଟିତ ସମସ୍ତ ବସୁର ସୃଷ୍ଟି ସମାପ୍ତ ହେଲା । 2 ପରମେଶ୍ୱର ସମ୍ପୁମ ଦିନରେ ଆପଣାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ସେହି ସମ୍ପୁମ ଦିନରେ ଆପଣାର କୃତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିଶ୍ୱାମ କଲେ । 3 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସମ୍ପୁମ ଦିନକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ପବିତ୍ର କଲେ । ଯେହେତୁ ସେହି ଦିନରେ ପରମେଶ୍ୱର ସୁଷ୍ଟିକରଣରୂପ ଆପଣାର କୃତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିଶ୍ୱାମ କଲେ । 4 ସୃଷ୍ଟିକାଳରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀର ବିବରଣ ଏହି । ଯେଉଁ ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ, 5 ସେହି ସମୟରେ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ଭୂଶ ନ ଥିଲା ଓ ଭୂମିରେ କୌଣସି ଶାକ ନ ଥିଲା; ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପୃଥିବୀରେ ଦୃଷ୍ଟି କରାଇ ନ ଥିଲେ, ଆଉ କୃଷିକର୍ମ କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ହେଁ ନ ଥିଲା । 6 ପୁଣି, ପୃଥିବୀର ଏକ କୁହୁଡ଼ି ଉଠି ସମସ୍ତ ଭୂମିରେ ଜଳ ସିଞ୍ଚିଲା । 7 ଏଥୁରତ୍ରାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମିର ଧୂଳି ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରି ତାହାର ନାସିକାରନ୍ତରେ ଫୁଲ୍‌ଦେଇ ପ୍ରାଣାୟୁ ପ୍ରଦେଶ କରାଇଲେ; ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣ ହେଲା । 8 ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପୂର୍ବଦିଗମସ୍ତ ଏବନ ନାମକ ଘ୍ରାନରେ ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସେଠାରେ ସ୍ଵନିର୍ମିତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ରଖିଲେ । 9 ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ପର୍ବତ ପରାମର୍ଶକୁ ଖଳ ଥିଲା । ସେ ନାରାଙ୍କ କହିଲା, “ଆଗୋ, ଭୂମିରୁ ନାଜାଜାତୀୟ ସୁଦଶ୍ୟ ଓ ସୁଖାଦ୍ୟ ବୃକ୍ଷ ପୁଣି, ସେହି ଏ କି ସତ୍ୟ, ‘ରଦ୍ୟାନର କୌଣସି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ଉଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟାନରେ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷ ଓ ସଦପ୍ତ ଜୀବନଦାୟକ ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରିଅଛନ୍ତି?’” 2 ନାରା ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ସନ୍ନ କଲେ । 10 ଉଦ୍ୟାନରେ ଜଳସେତନାର୍ଥେ ଏବନରୁ ସର୍ପକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ବୋମାନେ ଉଦ୍ୟାନର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଗୋଟିଏ ନଦୀ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ସେହି ସ୍ଵାନ୍ତରୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗରିଧାର ଫଳ ଖାଇପାରୁ; 3 କେବଳ ଉଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟୀତେ ବୃକ୍ଷର ହେଲା । 11 ପ୍ରଥମ ନଦୀର ନାମ ପିଣ୍ଡୋନ, ତାହା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣୋଭ୍ରାଦକ ଫଳ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଅଛନ୍ତି, ‘ଭୂମ୍ରୋମାନେ ତାହା ହବାଲା ଦେଶସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବେଶ୍ଟନ କରେ । 12 ସେହି ଦେଶର ଖାଇବ ନାହିଁ ଓ ଛୁଇବ ନାହିଁ, ତାହା କଲେ ମରିବ ।’ 4 ପର୍ବତ ସୁଦଶ୍ୟ ଉତ୍ସନ୍ନ, ପୁଣି, ସେଠାରେ ମୁକ୍ତି ଓ ଗୋମେଦକ ମଣି ନାରାଙ୍କ କହିଲା, “ଭୂମ୍ରୋମାନେ କୌଣସି ରୂପେ ମରିବ ନାହିଁ; ଜନ୍ମୁର । 13 ଦୂତୀୟ ନଦୀର ନାମ ଗୀହୋନ; ଏହା ସମସ୍ତ କୃତି 5 ବରଙ୍ଗ ପରମେଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି, ଭୂମ୍ରୋମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ ତାହା ଦେଶ ଦେଶ ଦେଶରେ କରେ । 14 ଦୂତୀୟ ନଦୀର ନାମ ହିତେଜକଳ, ଖାଇବ, ସେହି ଦିନ ଭୂମ୍ରୋମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ ହେବ, ତହିଁରେ ଏହା ପୂର୍ବ ଅଶ୍ରୁରୀୟ ଦେଶର ସମୁଖ ଦେଇ ଗମନ କରେ । ଭୂମ୍ରୋମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ଭଲ ଓ ମନୁର ଜୀବନ ପାଇବ ।” ତତ୍ତ୍ଵ ନଦୀର ନାମ ଫରାଦ । 15 ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର 6 ଏଥୁରେ ନାରା ସେହି ବୃକ୍ଷକୁ ସୁଖାଦ୍ୟର ଉତ୍ସନ୍ନ ଓ ନୟନର ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ନେଇ ଏବନ ଉଦ୍ୟାନକୁ ସୁପର୍ତ୍ତିତ ଓ ରକ୍ତ ଲୋଭଜନକ ଓ ଜୀବ ଦେବା ନିମିତ୍ତ ବାଙ୍ଗନୀୟ ଦେଖ ତହିଁରୁ କରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନକୁ କଲେ । 16 ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ଫଳ ତୋଳି ଖାଇଲେ, ପୁଣି, ଆପଣା ସତ୍ୱପ୍ରସାଦ ଦେଖିଲେ, ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ଭୂମ୍ରୋ ଉଦ୍ୟାନ ସମସ୍ତ ସେ ମଧ୍ୟ ଖାଇଲେ । 7 ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ର ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତେ, ବୃକ୍ଷର ଫଳ ସ୍ଵରନ୍ଧରେ ରୋଜନ କରିପାର, 17 ମାତ୍ର, ସଦପ୍ତ ସେମାନେ ନିଜ ଉତ୍ସନ୍ନତାର ବୋଧ ପାଇ ଦିନିର ବୃକ୍ଷର ପତ୍ର ପର୍ବତ ଜୀବନଦାୟକ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ରୋଜନ କରି ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ଯାଗରା ବନାଇଲେ । 8 ତହିଁ ଦିନାବୟାନ ସମୟରେ ଉଦ୍ୟାନ ଦିନ ତାହା ଖାଇବ, ସେହି ଦିନ ନିତାନ୍ତ ମରିବ ।” 18 ଏଥୁରତ୍ରାରେ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନକାରୀ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରବ ଶୁଣି

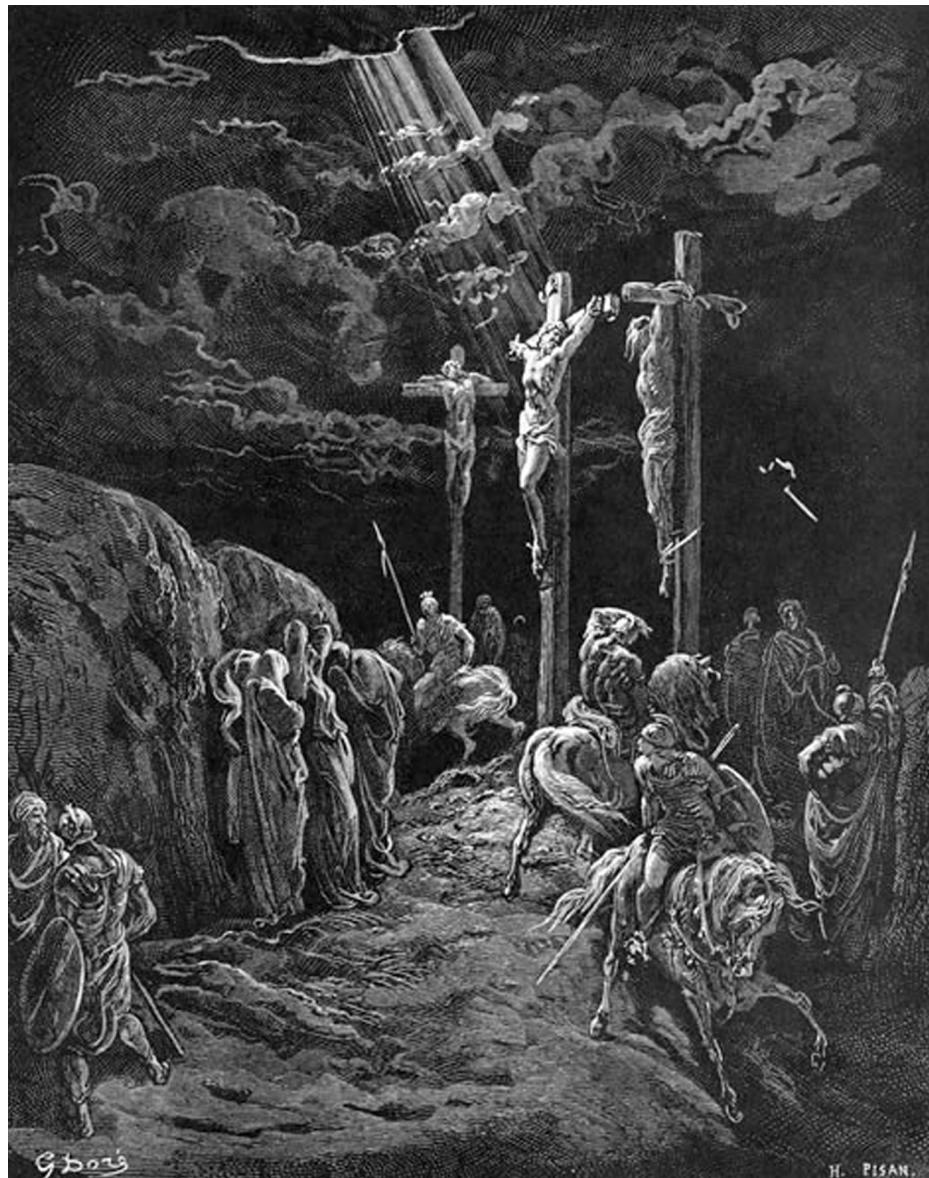
ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କୁ ରାଯିପା ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଛାମୁରୁ ସେ ଯେଇଁ ମୃତ୍ତିକାରୁ ନୀତ ହୋଇଥୁଲେ, ତହୀରେ କୃଷିକର୍ମ ଉଦ୍ୟାନଙ୍କୁ ବୃକ୍ଷଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚିଲେ। ୭ ତହୀରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ନିଯମିତ୍ତ କଲେ। ୨୫ ଏହିରୁପେ ସେ ଆଦମଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦମଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ କେଉଁଠାରେ?” ୧୦ ତଡ଼ିଦେଲେ; ପୁଣି, ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ପଥ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମିତ୍ତ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ମୁଁ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭୁ ରବ ଶୁଣି ଆପଣା ଏବନ ଉଦ୍ୟାନର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ କିରୁବଗଣ ଓ ରତ୍ନଗରେ ଉଲଞ୍ଜାତା ସକାଶେ ଭାଇ ହୋଇ ଲୁଚିଲି।” ୧୧ ପରମେଶ୍ୱର ଦୂର୍ବ୍ୟମାନ ତେଜୋମୟ ଖବ୍ର ଘ୍ରାପନ କଲେ।

କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ ଉଲଞ୍ଜୁ ଅଛ, ଏହା କିଏ ତୁମକୁ ଜାଣଇଲା? ଆମ୍ବେ ଯେଇଁ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ନିଶ୍ଚେଷ କରିଥିଲୁ, ତାହା କି ତୁମ୍ଭୁ ଖାଇଅଛ?” ୧୨ ଆଦମ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ ଯେଇଁ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମୋହର ସଞ୍ଚିନୀ ହେବାକୁ ଦେଇଅଛ, ସେ ମୋତେ ସେହି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଦେଲେ, ତହୀରେ ମୁଁ ଖାଇଲି।” ୧୩ ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ନାରୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏ କି କଳି?” ନାରୀ କହିଲେ, “ପର୍ବ ମୋତେ ଭୁଲାଇଲା, ତହୀରେ ମୁଁ ଖାଇଲି।” ୧୪ ତହୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପର୍ବକୁ କହିଲେ, “ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ହେତୁ ତୁମ୍ଭୁ ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ବନ୍ୟସ୍ତୁତାରୁ ଅଧିକ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲ, ତୁମ୍ଭୁ ଆପଣା ପଟ ଦେଇ ଗମନ କରିବ ଓ ଯାବଜ୍ଞାବନ ଧୂଳି ଖାଇବ। ୧୫ ଆଉ ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭୁ ର ଓ ନାରୀର ମଧ୍ୟରେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭୁ ବଂଶ ଓ ତାଙ୍କୁ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଶୁଭତା ଜମାଇବା; ସେ ତୁମ୍ଭୁ ମସ୍ତକକୁ ଆୟାତ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭୁ ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଇଟିକୁ ଆୟାତ କରିବି।” ୧୬ ତହୁଁ ସେ ନାରୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭୁ ର ଗର୍ଭବେଦନା ଅତିଶୟ ବଢ଼ାଇବା, ତୁମ୍ଭୁ ବ୍ୟଥାରେ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରିବ; ପୁଣି, ସ୍ଵାମୀ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭୁ ର ବାସନା ରହିବ, ସେ ତୁମ୍ଭୁ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ କରିବି।” ୧୭ ଆଉ ସେ ଆଦମଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯେଇଁ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବା ବିଷୟରେ ଆମ୍ବେ ତୁମକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କରିଥିଲୁ, ତାହା ଖାଇବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭୁ ଆପଣା ରାଯିପାର କଥା ଶୁଣି ତାହା ଖାଇଅଛ; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭୁ ସକାଶୁ ଭୂମି ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ତୁମ୍ଭୁ ଯାବଜ୍ଞାବନ କ୍ଲେଶରେ ତହୀରୁ ଭକ୍ଷ୍ୟ ପାଇବ। ୧୮ ତହୀରେ କଣ୍ଠ ଓ ଗୋଖରା ଗଛ ଜାତ ହେବ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭୁ କ୍ଲେତ୍ରର ଶାକ ରୋଜନ କରିବ। ୧୯ ତୁମ୍ଭୁ ଯେଇଁ ମୃତ୍ତିକାରୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହେଲ, ତହୀରେ ନ ମିଶିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଖର ଝାଲରେ ଆହାର କରିବ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭୁ ଧୂଳି ଓ ଧୂଲିରେ ପୁନର୍ବାର ମିଶିଯିବି।” ୨୦ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ଆଦମ ଆପଣା ରାଯିପାର ନାମ ହବା ଦେଲେ, ଯେହେତୁ ସେ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାତା ହେଲେ। ୨୧ ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଚର୍ମର ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କୁ ରାଯିପାଙ୍କୁ ପିନ୍ଧାଇଲେ। ୨୨ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟ ଭଲ ଓ ମନ୍ତ୍ର ବୋଧ ପ୍ରାପୁ ହୋଇ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପରି ଜଣେ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଏବେ ସେ ଯେପରି ହାତ ବଢ଼ାଇ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ମଧ୍ୟ ତୋଳି ଖାଇ ଅନନ୍ତଜୀବୀ ନ ହୁଅଇ,” ୨୩ ଏଥୁପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏବନ ଉଦ୍ୟାନରୁ ତାଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ ଓ

୪ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ଆଦମ ଆପଣା ରାଯିପା ହବାଙ୍କୁ ସହବାସ କରନ୍ତୁ, ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ କରିନ (ଅର୍ଥାତି ଲାଭ) ନାମକ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତ ପ୍ରସବ କରି କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟରେ ମୋହର ଏକ ନର ଲାଭ ହୋଇଅଛି।” ୨ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ସେ ହେବଳ (ଅର୍ଥାତି ଅୟାୟ) ନାମକ ତାହାର ସହୋଦରକୁ ପ୍ରସବ କଲେ। ଏଥର ହେବଳ ମୋଷପାଳକ ଓ କର୍ମିନ କୃଷକ ହେଲେ। ୩ ସମୟାନୁକ୍ରମେ କର୍ମିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭୂମିରୁ ଉତ୍ତନ ଫଳ ଆରି ଉତ୍ତର୍ଗୀର କଲେ। ୪ ଆଉ ହେବଳ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପଳର ପ୍ରଥମଜାତ କେତେକ ପଶୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମେଦ ଉତ୍ତର୍ଗୀର କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ହେବଳଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ। ୫ ମାତ୍ର କର୍ମିନଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟକୁ ସେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ। ଏହେତୁ କର୍ମିନ ଅତି କ୍ଲୋଧ କରି ଦୁଃଖୀତ ହେଲେ। ୬ ତହୀରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କର୍ମିନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ କାହିଁକି କ୍ଲୋଧ କରୁଅଛି? ଆଉ କାହିଁକି ଦୁଃଖୀତ ହେଇଅଛି? ୭ ସର୍ବର୍ମ କଲେ, କି ତୁମ୍ଭୁ ଉତ୍ତର୍ମୁଖ ହେବ ନାହିଁ? ସର୍ବର୍ମ ନ କଲେ, ପାପ ଦ୍ୱାରରେ ଛିକିତ୍ସା; ତୁମ୍ଭୁ ପ୍ରତି ତାହାର ବାସନା ରହିବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭୁ ତାହା ରପରେ କର୍ତ୍ତୃତ କରିବା ଉତ୍ତର୍ଗୀର କରିବି।” ୮ ଏଥୁରତ୍ରାରେ କର୍ମିନ ଆପଣା ଭାଇ ହେବଳ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ। ତହୁଁ ସେମାନେ କ୍ଲେତରେ ଥ୍ରିବେଳେ କର୍ମିନ ଆପଣା ଭାଇ ହେବଳଙ୍କୁ ଆକୁମଣ କରି ବିଧି କଲେ। ୯ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କର୍ମିନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ ରାଇ ହେବଳ କେଉଁଠାରେ?” ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ମୁଁ କାଣ ମୋ ଭାଇର ରକ୍ତକ?” ୧୦ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ କଥାକିରିଅଛି କରିବା ଉତ୍ତର୍ଗୀର କରିବି।” ୧୧ ଏଥୁରତ୍ରାରେ କର୍ମିନ ଆପଣା ଭାଇ ହେବଳଙ୍କୁ ଆକୁମଣ କରିବା ଉତ୍ତର୍ଗୀର କରିବି। ୧୨ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କର୍ମିନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ ରାଇ ହେବଳ କେଉଁଠାରେ?” ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ମୁଁ କାଣ ମୋ ଭାଇର ରକ୍ତକ?” ୧୩ ସେ କହିଲେ, କଥାକିରିଅଛି କରିବା ଉତ୍ତର୍ଗୀର କରିବି।” ୧୪ ଏଥୁରତ୍ରାରେ କର୍ମିନ ଆପଣା ଭାଇ ହେବଳଙ୍କୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲ; ୧୫ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୧୬ ଭୂମିରେ କୃଷିକର୍ମ କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୧୭ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୧୮ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୧୯ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୨୦ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୨୧ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୨୨ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୨୩ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୨୪ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୨୫ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୨୬ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୨୭ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୨୮ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୨୯ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୩୦ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୁଅଥିବାରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା; ୩୧ ଭୂମିରେ କର୍ମିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ହେତୁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ

ପୁଣି, କେହି ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଯେପରି ବଧ ନ କରଇ, ଏଥୁପାଇଁ
ସଦାପ୍ରଭୁ କଯିନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଚିହ୍ନ ନିରୂପଣ କଲେ। 16
ଏଥୁତ୍ରାରେ କଯିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖରୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କରି ଏବନର
ପୂର୍ବଦିଗୟ ନୋଦ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କଲେ। 17 ଆଉ କଯିନ
ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାର ସହବାସ କରନ୍ତେ, ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ
ହନୋକଳୁ ପ୍ରସବ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି
ଆପଣା ପୁତ୍ରର ନାମାନ୍ତ୍ରସାରେ ତହିଁର ନାମ ହନୋକ ଦେଲେ।
18 ସେହି ହନୋକର ପୁତ୍ର ଜିରଦ ଓ ଜିରଦର ପୁତ୍ର ମହୁୟାଯେଲ
ଓ ମହୁୟାଯେଲର ପୁତ୍ର ମଥୁଶାଯେଲ ଓ ମଥୁଶାଯେଲର
ପୁତ୍ର ଲେମକ। 19 ଏହି ଲେମକ ଦୂରଟି ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ କଲେ,
ଏକର ନାମ ଆଦା ଓ ଅନ୍ୟର ନାମ ସିଲ୍ଲା ଥିଲା। 20 ଆଦାର
ଗର୍ଭରେ ଜାବଳ ଜନ୍ମିଲା, ସେ ତମୁନିବାସୀ ପଶୁପାଳକମାନଙ୍କର
ଆଦିପୁରୁଷ ଥିଲା। 21 ତାହାର ଭାଇର ନାମ ଯୁବକ, ସେ ବୀଣା
ଓ ବଂଶୀବାଦକମାନଙ୍କର ଆଦିପୁରୁଷ ଥିଲା। 22 ସିଲ୍ଲାର ଗର୍ଭରେ
ତୁବଳ-କଯିନ ଜନ୍ମିଲା, ସେ ପିତ୍ରକ ଓ ଲୋହର ନାନା ପ୍ରକାର
ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକାରୀ ଥିଲା; ତୁବଳ-କଯିନର ନୟମା ନାନ୍ଦା ଏକ
ଭଗୀ ଥିଲା। 23 ଏଥୁତ୍ରାରେ ଲେମକ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ଆଗୋ ଆଦା ଓ ସିଲ୍ଲା, ମୋ’ କଥା ଶୁଣ; ଆଗୋ
ଲେମକର ଭାର୍ଯ୍ୟାଗଣ, ତୁମେମାନେ ମୋ’ ବାକ୍ୟରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ
କର; ମୁଁ ଆଘାତର ପରିଶୋଧରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଓ ପ୍ରହାରର
ପରିଶୋଧରେ ଜଣେ ଯୁବାକୁ ବଧ କରିଅଛି; 24 ଯଦି କଯିନର
ବଧର ପ୍ରତିଫଳ ପାତ ଗୁଣ ହୁଏ, ତେବେ ଲେମକର ପ୍ରତିଫଳ
ସତସ୍ତରି ମୁଣ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ ।” 25 ଏଥୁତ୍ରାରେ ଆଦମ ପୂନଶ୍ଚ
ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ ସହବାସ କରନ୍ତେ, ସେ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ
କରି ତାହାର ନାମ ଶେଥ (ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତିନିଧି) ଦେଲେ; ଯେହେତୁ
ସେ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ହେବଳର ପ୍ରତିନିଧି ରୂପେ ଆଉ
ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ମୋତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ କଯିନ ତାକୁ ବଧ
କରିଥିଲା ।” 26 ତାଙ୍କୁ ଶେଥର ମଧ୍ୟ ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମିଲା; ଆଉ ସେ
ତାହାର ନାମ ଇନୋଶ ଦେଲା। ଏହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

H. PISAN.

ଘେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ପିତା, ଏମାନ୍ତେ କୃମା କର, କାରଣ ଏମାନେ କଥଣ କରୁଆଛନ୍ତି, ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ଆଉ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବସୁଷକୁ ଭାଗ କରିବା ନିମାନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟୁ କଲେ ।

ଲୂକ 23:34

ଯୋହନ

ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି ସାକ୍ୟ

ଦେଲେ, 20 ସେ ସ୍ମୀକାର କଲେ, ଅସ୍ମୀକାର କଲେ ନାହିଁ; ସେ

- 1** ସୂର୍ଯ୍ୟର ପୂର୍ବରୁ ବାକ୍ୟ ଥିଲେ, ବାକ୍ୟ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସଞ୍ଚାର ଥିଲେ, ସ୍ମୀକାର କଲେ, ମୁଁ ଖୀରୁ ନୁହେଁ । 2 ସେ ଆଦ୍ୟରେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତେବେ କଥାଣ? ଆପଣ କଥାଣ ଏଲୀୟ? ସହିତ ଥିଲେ । 3 ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହେଲା; ଆଉ ଯେ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ନୁହେଁ । ଆପଣ କଥାଣ ସେହି ଭାବବାଦୀ? ସମସ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି, ସେଥିମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସୁଦ୍ଧା ତାହାଙ୍କୁ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନା । 22 ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିନା ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ । 4 ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ଜୀବନ ଥିଲା ଓ କହିଲେ, ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସେପରି ଉତ୍ତର ସେହି ଜୀବନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିଃ । 5 ସେହି ଜ୍ୟୋତିଃ ଦେଇପାରୁ ଅଥ୍ସକାଶେ ଆପଣ କିଏ? ଆପଣ ନିଜ ବିଶ୍ୱରେ ଅନ୍ତରାଳରେ ଜାତ୍ରୀଯମାନ ହୋଇ ଆସୁଅଛି, ଆଉ ଅନ୍ତରାଳ କଥାଣ କହୁଆଛନ୍ତି? 23 ସେ କହିଲେ, “ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ ତାହା ଗୁହଣ କରି ନାହିଁ । 6 ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ପ୍ରେରିତ ଜଣେ ଯେପରି କହିଥେଲେ, ‘ମୁଁ ସେହି ପ୍ରକାର ମରୁପୁନ୍ରରେ ଉତ୍ତର ଶବ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ତାହାଙ୍କୁ ନାମ ଯୋହନ । 7 ସେ ଯେପରି କରୁଥିବା ଜଣକର ସ୍ଵର, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ସଳଖ କରା ।’” 24 ପୁଣି, ଜ୍ୟୋତିଃ ବିଶ୍ୱରେ ସାକ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତେ ଫାର୍ମଣୀମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ । 25 ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସାକ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଆପଣ ଯଦି ଖୀରୁ ବା ଏଲୀୟ 8 ସେ ନିଜେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିଃ ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜ୍ୟୋତିଃ ବିଶ୍ୱରେ ବା ସେହି ଭାବବାଦୀ ନୁହୁନ୍ତି, ତାହାହେଲେ କାହିଁକି ବାପ୍ତିସ୍ତ ସାକ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ । 9 ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଃ ଦେଉଅଛନ୍ତି? 26 ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେ ଜଗତକୁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଅଛି; ଯାହାଙ୍କୁ ଭୁମ୍ଭୋମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ, ଆସୁଥିଲେ । 10 ସେ ଜଗତରେ ଥିଲେ ଓ ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ସେ ଭୁମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ; 27 ସେ ମୋ’ ଉତ୍ତାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହେଲା, ତଥାପି ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲା ନାହିଁ । 11 ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ପାଦୁକାର ବନନ୍ଦ ପିଟାଇବାକୁ ମୁଁ ପୋଶ୍ୟ ଆପଣା ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିଲେ, ତଥାପି ତାହାଙ୍କୁ ନିଜ ଲୋକମାନେ ନୁହେଁ । 28 ଯର୍ଦ୍ଦନ ନାଦୀର ପରପାରସ୍ତ ଯେଉଁ ବେଥନାୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ଗୁହଣ କଲେ ନାହିଁ । 12 ମାତ୍ର ଯେତେ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରାନରେ ଏହିପରି ଘଟିଲା । ଗୁହଣ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ 29 ତହିଁ ଆରଦିନ ସେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖୁ କଲେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମ୍ଭାନ ହେବା ନିମନ୍ତେ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମେଷଣାବକ, ସେ ଜଗତର ଅଧିକାର ଦେଲେ; 13 ସେମାନେ ରକ୍ତରୁ, ଶରାର ର ରକ୍ତରୁ ପାପ ବୋହିନେଇଯାଅନ୍ତି । 30 ମୋ’ ଉତ୍ତାରେ ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଅବା ମନୁଷ୍ୟର ଜଗାରୁ ଜାତ ହେଲେ ନାହିଁ, ବରଂ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ସେ ମୋହର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ମୋହର ଜାତ ହେଲେ । 14 ଆଉ, ସେହି ବାକ୍ୟ ଦେବବନ୍ତ ହେଲେ, ପୁଣି, ପୂର୍ବରେ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱରେ ମୁଁ ଏହା କହିଥୁଲି, ସେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ବାପ୍ତ ଏହି । 31 ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନ ଥିଲି, କିନ୍ତୁ ସେ ଯେପରି କଲେ, ଆଉ ପିଟାଙ୍କୁଠାରୁ ଆଗର ଅଦିତୀଯ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମହିମା ଉପ୍ରାଣ୍ଲ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥୁକାଶେ ମୁଁ ଜଳରେ ପଦ୍ମା ଆମ୍ବୋମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମହିମା ଦେଖିଲୁ । 15 ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେବାକୁ ଆସିଅଛି । 32 ଆଉ, ଯୋହନ ସାକ୍ୟ ଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱରେ ସାକ୍ୟ ଦେଇ ଉତ୍ତର ରେ କହିଲେ, ସେ ମୋ’ କହିଲେ, ମୁଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କଲୋତ ପରି ଆକାଶରୁ ଅବତରଣ ଉତ୍ତାରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋହର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, କରିବା ଦେଖିଅଛି, ଆଉ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ଦେଖିବ, ହୋଇଅଛି । 17 କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା, ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି । 34 କିନ୍ତୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହପାପ ଉପରେ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅବତରଣ ଓ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ଦେଖିବ, ହୋଇଅଛି । 18 କେବେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦେଖୁ ନାହିଁ, ପିଟାଙ୍କୁ କୋଳିପ୍ରିତ ସାକ୍ୟ ଦେଖିଅଛି । 35 ତହିଁ ଆରଦିନ ପୁନର୍ବାର ଯୋହନ ଓ ଅଦିତୀଯ ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ । 19 ଆପଣ କିଏ, ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂର ଜଣ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ; ଏହା ଯୋହନଙ୍କୁ ପଚାରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିନ୍ଦ୍ରାଦୀ ନେତାମାନେ 36 ଆଉ, ସେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଇଥିବା ଦେଖୁ ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମ ସହରରୁ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହେଁ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ

ମୋଷଶାବକ । 37 ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଦୂତମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋହଣ ଓ ଅବତରଣ ଯାଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । 38 ଯାଶୁ ବୁଲିପଡ଼ି ସେମାନଙ୍କୁ କରିବା ଦେଖୁବ ।”

ପଛେ ପଛେ ଆସୁଥିବା ଦେଖୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଥା ଖୋଜୁଅଛ ?” ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ରାବ୍ଦୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଣୁ), ଆପଣ କେଉଁଠାରେ ରୁହନ୍ତି ? 39 ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସ, ଦେଖୁବ ।” ସେଥିରେ ସେମାନେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କ ବସା ଦେଖିଲେ, ଶୁଣି, ସେହି ଦିନ ତାହାଙ୍କ ପାଞ୍ଚରେ ରହିଲେ; କାରଣ ସେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ଧର୍ମୀ ତାରି ଶୁଣି ହୋଇଥିଲା । 40 ଯେଇଁ ଦୁଇ ଜଣ ଯୋହନଙ୍କୁ କଥା ଶୁଣି ଯାଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ଭାଇ ଆନ୍ତିଯ ଥିଲେ । 41 ସେ ପ୍ରଥମେ ଆପଣା ଭାଇ ଶିମୋନଙ୍କୁ ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ବୋମାନେ ମସୀହଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁବଶୁଙ୍କ) ଦେଖା ପାଇଥାଏ । 42 ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଥାଣିଲେ । ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଏକଦଶିରେ ତାହିଁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯୋହନଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ । ତୁମ୍ଭେ କେଣା (ଅର୍ଥାତ୍ ପିତର) ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ ।” 43 ତାହିଁ ଆରଦିନ ଯାଶୁ ଶାଲିଲାକୁ ବାହାରିଯିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ଆଉ ସେ ଫିଲିପ୍‌ପୁତ୍ର ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଅନୁଗମନ କର ।” 44 ଫିଲିପ୍ ବେଥ୍ସାଇଦାର ଲୋକ ଥିଲେ, ତାହା ଆନ୍ତିଯ ଓ ପିତରଙ୍କର ନିଗର ଥିଲା । 45 ଫିଲିପ୍ ନିଥନିଯେଲଙ୍କୁ ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୋଶା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଭାବବାଦାମାନେ ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ବୋମାନେ ତାହାଙ୍କୁର ଦେଖା ପାଇଥାଏ; ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ । 46 ନିଥନିଯେଲ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ନାଜରିତରୁ କି କୌଣସି ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଉତ୍ତମ ହୋଇପାରେ ?” ଫିଲିପ୍ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସି ଦେଖ ।” 47 ଯାଶୁ ନିଥନିଯେଲଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖୁ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ, “ଏହି ଦେଖ, ପ୍ରକୃତେ ଏ ଜଣେ ଇତ୍ସାଏଲାୟ ଲୋକ, ଏହାଠାରେ ଛଳନା ନାହିଁ ।” 48 ନିଥନିଯେଲ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଆପଣ ମୋତେ କିପରି ଚିନ୍ତିଲେ ? ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଫିଲିପ୍ ତୁମକୁ ତାକିବା ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ତିମ୍ବରିବକୁ ତଳେ ଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖୁଥିଲି ।” 49 ନିଥନିଯେଲ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ଗୁରୁ ଆପଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଆପଣ ଇତ୍ସାଏଲର ରାଜ । 50 ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ ତିମ୍ବରିବକୁ ତଳେ ଦେଖୁଥିଲି ବୋଲି କହିବାରୁ କି ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେ ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ମହତ୍-ମହତ୍ ବିଷୟ ଦେଖୁବ ।” 51 ପୁଣି, ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଉନ୍ନତି ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ

2 ଦୃତୀୟ ବିବସରେ ଗାଲିଲୀର କାନ୍ଦାରେ ଗୋଟିଏ ବିବାହ ହେଲା, ଆଉ ଯାଶୁଙ୍କ ମାତା ସୋଠାରେ ଥିଲେ; 2 ଯାଶୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ ସେହି ବିବାହକୁ ନିମନ୍ତିତ ହେଲେ । 3 ପରେ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସରିଯିବାରୁ ଯାଶୁଙ୍କ ମାତା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସରିଯିବାରୁ ନାହିଁ । 4 ସେଥିରେ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ ନାରା, ମୋତେ କାହିଁକି ଏଥୁରେ ଜଢିତ କରୁଅଛ ? ମୋହର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।” 5 ତାହାଙ୍କୁ ମାତା ପରିଚାରକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି କହନ୍ତି, ତାହା କର । 6 ଆଉ, ସୋଠାରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିକରଣ ରାତି ଅନୁୟାରେ ଦୁଇ ବା ତିନି ମହାଶିଆ ଛାନ୍ଦଗୋଟା ପଥର ଜାହାଲା ରଖାଯାଇଥିଲା । 7 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଜାହାଲାଗୁଡ଼ିକରେ ପାଣି ଭର୍ତ୍ତୁ କର ।” ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହିସବୁ ଫନ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭର୍ତ୍ତୁ କଲେ । 8 ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏବେ କାହିଁନେଇ ଭୋଜର ଅଧିକାରୀ ନିକଟକୁ ଘେନିଯାଅ ।” ସେଥିରେ ସେମାନେ ଘେନିଗଲେ । 9 ଭୋଜର ଅଧିକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିବା ସେହି ପାଣିକୁ ତାହା କେବଳୀରୁ ଆସିଲା, ଏହା ଜାଣି ନ ଥିବାରୁ (କିନ୍ତୁ ଯେଇଁ ପରିଚାରକମାନେ ପାଣି କାଢିଥିଲେ, ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ) ବରଙ୍ଗୁ ତାହା କହିଲେ, 10 ପମ୍ପେ ପ୍ରଥମରେ ଭଲ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସେଇଥାଅନ୍ତି, ଆଉ ଲୋକେ ମାତାଳ ହେଲା ଭାତ୍ରାରେ ମନ୍ଦ ଦିଅନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସର୍ଜାଥାଏ । 11 ଯାଶୁ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଗାଲିଲୀର କାନ୍ଦାରେ ଆଶ୍ରମ୍ୟକର୍ମ ଆରମ୍ଭ କରି ଆପଣା ମହିମା ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଆଉ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 12 ଏଥୁତୁରେ ସେ ଆପଣା ମାତା, ଭାଇବୁନ୍ତ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ କର୍ମନାହୁମକୁ ଗଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ସୋଠାରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦିନ ରହିଲେ ନାହିଁ । 13 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚାର ପର୍ବ ସମ୍ମିକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ଯାଶୁ ଯିରୁଣାଳମ ସହରକୁ ଗଲେ । 14 ପୁଣି, ସେ ମନ୍ତ୍ରିରେ ଗୋରୁ, ମେଣ୍ଟା ଓ କାପ୍ରା-ବ୍ୟବସାୟମାନଙ୍କୁ ଆଉ ମୁଦ୍ରା-ବ୍ୟବସାୟମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖୁବ । 15 ପୁଣି, ମୁଦ୍ରା-ବ୍ୟବସାୟମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାସବୁ ବିଷ୍ଟିଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ମେଣ୍ଟାଡାକ ଓଲଟାଇ ପକାଇଲେ; 16 ଆଉ, ସେ କାପ୍ରା-ବ୍ୟବସାୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରୁ ଗେନିଯାଅ, ମୋହର ସମ୍ପର୍କ ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ରହନ୍ତି ବାଣିଜ୍ୟର ଗୁହ କରିବ ନାହିଁ ।” 17 ତୁମ୍ଭୁ ଗୁହ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ମୋତେ ଗ୍ରାସ କରିବ,

ଏହା ଲେଖାଅଛି ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମନରେ ପଡ଼ିଲା । ନାହିଁ; ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କୋର ଜାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ 18 ସେଥୁରେ କେତେକ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ସେହି ପ୍ରକାରା ॥ ୨ ନାକଦାମ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଏସମୟ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ପାଇଅଛି, କିପରି ହୋଇପାରେ? ୩ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ସେଥର କି ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇଅଛି? ୪ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉସାଏଲର ଜଣେ ଗୁରୁ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା କଥଣ ଏହିପଦୁ ବୁଝୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରରୁ ବିନାଶ କର, ଆଉ ନାହିଁ ॥ ୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ଉତ୍ତର ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ କହୁଆଛି, ଆମ୍ବୂମାନେ ଯାହା ତନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ତାହା ତୋଳି ଦେବି ॥” ୨୦ ସେଥୁରେ ଜାଣୁ, ତାହା କହୁ ପୁଣି, ଯାହା ଦେଖିଅଛୁ, ତାହା ବିଶ୍ୱାସରେ ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, ଏହି ମନ୍ତ୍ରର ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ପାକ୍ୟ ଦେଇ, ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ପାକ୍ୟ ଗୁହଣ ଛଯାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଅଛି; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କଥଣ ତାହାକୁ ତିନି କରୁ ନାହା ॥ ୧୨ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥବ ବିଶ୍ୱାସ କହିଲେ ଯଦି ଦିନରେ ତୋଳି ଦେବି? ୨୧ କିନ୍ତୁ ସେ ଆପଣା ଶରୀରରୂପ ମନ୍ତ୍ରର ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଆଥିଲେ । ୨୨ ଏଣୁ ସେ ମୁଢମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ସାଧୁତ ସେହିତ ବିଶ୍ୱାସ କହିଲେ କିପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ? ୧୩ ଆଉ, ଯେଉଁ ହେଲା ଉତ୍ତର ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେ ଏହା କହିଥୁଲେ ବୋଲି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବଦରଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ବିନା ଆଉ କେହି ପୁରଣ କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଯାଶୁଙ୍କ କଥୁତ ସ୍ଵର୍ଗରୋହଣ କରି ନାହିଁ । ୧୪ ପୁଣି, ମୋଶା ଯେପ୍ରକାର ପ୍ରାନ୍ତରେ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ୨୩ ନିଶ୍ଚର ପର୍ବତ ଉତ୍ତର ସମୟରେ ସେ ପିତ୍ରକର ଏକ ପର୍ବତ ଉତ୍ତରକୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ଯିରୁଣାଳମ ସହରରେ ଥିବା ସମୟରେ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁ ସାଧୁତ ସେହି ପ୍ରକାର ଉତ୍ତରକୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ୨୪ ତାହାଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପୁ ହୁଏ ।” କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି ସେମାନଙ୍କୋରୁ ଆପଣାକୁ (aiōnios g166) ୧୬ କାରଣ ଜିଶ୍ଵର ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ପୃଥକ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଜାଣିଥିଲେ, ୨୫ ପୁଣି, ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଦିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ଯେ କେହି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ସାକ୍ୟ ଦେବ, ଏହା ତାହାଙ୍କୁ ରେ କେହି ତାହାଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ପ୍ରୟୋଜନ ନ ଥିଲା, ଯେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ତରରେ କଥଣ ଅଛି, ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପୁ ହୁଏ । (aiōnios g166) ୧୭ ଯେଣୁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବା ନିମ୍ନେ ଜିଶ୍ଵର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ ନ କରି, ଜଗତ ଯେପରି ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପୁ ହୁଏ, ଏଥୁପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ୧୮ ଯେ ତାହାଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିଚାରିତ ହୁଏ ନାହିଁ; ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ସେ ବିଚାରିତ ହୋଇ ସାରିଲାଣି, କାରଣ ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅଦିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହିଁ । ୧୯ ଆଉ, ସେହି ବିଚାର ଏହି, ଜଗତରେ ଜ୍ୟୋତିଃ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଲୋକମାନେ ଜ୍ୟୋତିଃ ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଅନ୍ତକାରୁ ଭଲ ପାଇଲେ, ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କର୍ମସବୁ ମନ୍ତ୍ର । ୨୦ କାରଣ ସେ କେହି କୁର୍ମ କରେ, ସେ ଜ୍ୟୋତିଃ ନିକଟକୁ ଆସେ ନାହିଁ । ୨୧ କିନ୍ତୁ ଯେ କେହି ସତ୍ୟ ଆଚରଣ କରେ, ସେ ଜ୍ୟୋତିଃ ନିକଟକୁ ଆସେ, ଯେପରି ତାହାର କର୍ମପଦୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୋରେ ପାଧୁତ ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ୨୨ ଏଥୁତ୍ରାରେ ଯାଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯିହୁଦିଯୁ ପ୍ରେଶେନ୍ଦ୍ର ଗଲେ, ଆଉ ସେ ସେହି ପ୍ଲାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ରହି ବାଟୁସ୍ତ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୩ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଶାଲମ ନିକଟପୁ ଏମୋନରେ ବାଟୁସ୍ତ ଦେଇଥିଲେ, କାରଣ ସେ ପ୍ଲାନରେ ବସୁତ ଜଳ ଥିଲା, ଆଉ ଲୋକେ ଆସି ବାଟୁସ୍ତ ଗୁହଣ କରୁଆଥିଲେ । ୨୪ ଯେଣୁ ଯୋହନ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାଗାରରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ।

୩ ଫାରୁଣୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ନାକଦାମ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ସେ ଯିହୁଦାମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ନେତା । ୨ ସେ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୋରୁ ଆଗତ ଗୁରୁ, ଏହା ଆମ୍ବୂମାନେ ଜାଣୁ, କାରଣ ଆପଣ ଏହି ଯେଉଁ ସମୟ ଆଶ୍ରମ୍ୟକରି କରୁଆଛନ୍ତି, ଜିଶ୍ଵର ସାହୁରେ ନ ଥୁଲେ ସେହିପରି କେହି କରିପାରେ ନାହିଁ । ୩ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ କହୁଆଛି, ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ କେହି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ ।” ୪ ନାକଦାମ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ କି ପ୍ରକାର ଜନ୍ମ ହୋଇପାରେ? ସେ କଥଣ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ଥିଲା ଏଥାପରି ମାତରା ଗର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଜନ୍ମ ହୋଇପାରେ? ୫ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ କହୁଆଛି, କଳ ଓ ଆତ୍ମାର ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ କେହି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ନାହିଁ ।” ୬ ମାସରୁ ଯାହା ଜାତ, ତାହା ମାସ; ପୁଣି, ଆତ୍ମାର ଯାହା ଜାତ, ତାହା ଆତ୍ମା । ୭ ‘ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମିବାକୁ ହେବ’ ବୋଲି ମୁଁ ସେ ତୁମ୍ଭୁ କହିଲି, ଏଥୁରେ ତମତୁତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୮ ବାୟୁ ଯେଉଁ ଦିଗରେ ଇତ୍ତା କରେ, ସେହି ଦିଗରେ ବହେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଥାଅ, କିନ୍ତୁ ତାହା କେଉଁଠାରୁ ଆସେ ପୁଣି, କେଉଁଠାକୁ ଯାଏ, ତାହା ଜାଣ

25 ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଶୁଦ୍ଧିକୁ ସ୍ଵାମ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବସିପଡ଼ିଲେ । ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟକୁ ହୋଇଥିଲା । 7 ଆଉ, ପକ୍ଷରୁ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ସହିତ ବାଦାକୁ ବାଦ ଦେଇଲା । 26 ଆଉ, ଜଣେ ଶମିରୋଣୀୟ ସ୍ମୃ ପାଣି କାଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲା । ଯାଶୁ ସେମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ତାହାକୁ କହିଲେ, “ମୋତେ ପିଇବାକୁ ଦିଅ ।” 8 କାରଣ ତାହାଙ୍କୁର ଯେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଅପର ପାରିରେ ଆପଣଙ୍କୁ ସହିତ ଥୁଲେ, ଶିଷ୍ୟମାନେ ଖାଦ୍ୟ କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ନଗରକୁ ଯାଇଥିଲେ । 9 ଯାହାଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ ପାକ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ ସେଥିରେ ଶମିରୋଣୀୟ ସ୍ମୃ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ଆପଣ ଜଣେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଯିହୁଦୀ ହୋଇ କିପିର ଶମିରୋଣୀୟ ସ୍ମୃ ଯେ ମୁଁ ମୋ’ ହାତରୁ 27 ଯୋହନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସ୍ଵର୍ଗୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ନ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ପିଇବାକୁ ମାଗୁଅଛନ୍ତି? କାରଣ ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କୁ ପହିତ କିଛି ପ୍ରାୟ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । 28 ମୁଁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ । 10 ଯାଶୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ତାହାଙ୍କୁ ଆଗରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି, ଏହା ମୁଁ କିଥିଥୁଲି ବୋଲି ଦେଲେ, “ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦାନ ଓ ମୋତେ ପିଇବାକୁ ଦିଅ ବୋଲି ଯେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ମୋହର ପାକ୍ୟ । 29 ଯେ କନ୍ୟା ଦୂମକୁ କହୁଅଛନ୍ତି, ଯେ କିଏ, ଏହା ଯଦି ତୁମ୍ଭୁ ଜାଣିଆଆନ୍ତି, ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଯେ ବର, କିନ୍ତୁ ବରଙ୍କ ଯେଉଁ ବନ୍ଦୁ ଠିଆ ହୋଇ ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭୁ ତାହାଙ୍କୁ ମାଗିଆଆନ୍ତି, ଆଉ ଯେ ତୁମ୍ଭୁ ତାହାଙ୍କୁ କଥା ଶୁଣେ, ଯେ ବରଙ୍କ ସ୍ଵର ସକାଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ଦେଇଥାଏନ୍ତେ ।” 11 ସେହି ସ୍ମୃଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ହୁଏ । ଅତେବ୍ର, ମୋହର ଏହି ଆନନ୍ଦ ପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । 30 ଯେ କହିଲା, ମହାଶୟ, ଜଳ କାଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବଶ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେଉନ୍ତି, ପୁଣି ମୁଁ ହ୍ରାସ ହେବି । 31 ଯେ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଦୁ କୌଣସି ପାତ୍ର ନାହିଁ ପୁଣି, କୂଅ ତ ଗଭାର; ତେବେ ଆପଣ ଆଗମନ କରନ୍ତି, ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୋରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ଯେ ପୃଥ୍ବୀରୁ କେଉଁଠାରୁ ସେହି ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ପାଇଅଛନ୍ତି? 12 ଆମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର, ଯେ ପାର୍ଥ୍ବ, ଆଉ ଯେ ପାର୍ଥ୍ବ କଥା କହେ; ଯେ ସ୍ଵର୍ଗୁ ଯେଉଁ ପିତ୍ର-ପୁରୁଷ ଯାକୁବ ଆମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି କୂଅ ଦେଇଥିଲେ, ଆଗମନ କରନ୍ତି, ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୋରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ; 32 ସେ ଯାହା ଆର ଆସେ, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ପଶୁପଳ ଏଥିରୁ ପାନ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଓ ଶୁଣିଆଛନ୍ତି, ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ସାକ୍ୟ ବିଅନ୍ତି, କରିଥୁଲେ, ତାଙ୍କୋରୁ କି ଆପଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ? 13 ଯାଶୁ ତାହାକୁ କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ରା ପାକ୍ୟ କେହି ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ । 33 ଯେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯେ କେହି ଏହି ଜଳ ପାନ କରେ, ସେ ପୁର୍ବରାର ତାହାଙ୍କୁର ସାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି, କିଶ୍ଚର ଯେ ସତ୍ୟ, ଏହା ଦୃଷ୍ଟିତ ହେବ; 14 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଜଳ ଦେବି, ତାହା ଯେ କେହି ସେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କରିଅଛି । 34 କାରଣ ଇଶ୍ଵର ଯାହାକୁ ପ୍ରେରଣ ପାନ କରିବ, ସେ କେବେ ହେଁ ଦୃଷ୍ଟିତ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ମୁଁ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ କହନ୍ତି, ଯେତୁ ସେ ପରିମିତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଵରୂପେ ତାହାଠାରେ ଉଚ୍ଚଳି ଉଠୁଥିବ ।” (aiōn g165, aiōnios g166) 15 ସ୍ମୃଲୋକଟି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ମହାଶୟ, ଯୋହନଙ୍କୁ ଏହି କହିଲା, ମହାଶୟ, ଯୋହନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ସ୍ଵାମୀ ନାହିଁ, ଏହା ତ ଠିକ୍ କହିଲ; 16 କାରଣ ତୁମ୍ଭୁ ପାତ୍ର ପାତ୍ର ସ୍ଵାମୀ ଥୁଲେ, ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭୁ ପାଖରେ ଯେ ଅଛି, ସେ ତୁମ୍ଭୁ ସ୍ଵାମୀ ନୁହେଁ; ଏହା ସତ୍ୟ କହିଅଛ ।” 19 ସ୍ମୃଲୋକଟି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ମହାଶୟ, ଆପଣ ଯେ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣି ପାରୁଅଛି । 20 ଆମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପିତ୍ର-ପୁରୁଷମାନେ ଏହି ପରବତରେ ଉପାସନା କଲେ; ଆଉ, ଆପଣମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ଶ୍ଵାନରେ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ, ତାହା ଯିରୁଶାଲମ ସହରରେ ଅଛି । 21 ଯାଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଆଗୋ ନାରା, ମୋ’ କଥା ବିଶ୍ୱାସ କର, ସେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଏହି ପରବତରେ ଅତେବ୍ର, ଯାଶୁ ପଥଶ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେହି କୂପ ନିକଟରେ

4 ଯାଶୁ ଯେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶିଷ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି 2 (ଯଦ୍ୟପି ଯାଶୁ ଆସେ ବାତ୍ରିସ୍ତ ଦେଇଥିଲେ), ଏହା ଫାରୁଶାମାନେ ଶୁଣିଆଛନ୍ତି ବୋଲି ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଜାଣିଲେ, 3 ସେତେବେଳେ ସେ ଯିହୁଦୀଯ ପ୍ରଦେଶ ପରିଦ୍ୟା କରି ପୁନଃ ଗାଲିଲାକୁ ପ୍ରଶ୍ନାନ କଲେ । 4 କିନ୍ତୁ ଶମିରୋଣ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । 5 ତେଣୁ ସେ ଯାଇ ଯାକୁବ ଆପଣ ପୁତ୍ର ଯୋଷେନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଭୂମିକାର ଦାନ କରିଥିଲେ, 6 ସେହି ଶ୍ଵାନରେ ଯାକୁବଙ୍କୁ କୂପ ଥିଲା ।

ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି । 22 ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ, ଫଳ ପାରଥାଇ ।” 39 ମୁଁ ଯାହା ଯାହା କରିଅଛି, ପେହିସବୁ ଯେ ତାହାକୁ ଉପାସନା କରୁଥାଅ; ଯାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ବୋମାନେ ଜାଣୁ, ମୋତେ କହିଲେ ବୋଲି ଯେଉଁ ସ୍ମୀଲୋକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲା, ତାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥାର, କାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ତାହାର କଥା ହେତୁ ଯେହି ନିଗରର ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆସେ । 23 କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ଉପାସକମାନେ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 40 ଅତେବ, ଯେହି ଆତ୍ମାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନର ପିତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ, ଶମିରୋଣୀୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ସେପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି; ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଉପଶିଥ; ରହିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, ଆଉ ଯେ ଦୂଇ ଦିନ କାରଣ ପିତା ଏହି ପ୍ରକାର ଉପାସକ ତାହାରୁ । 24 ଜ୍ଞାନର ସେ ସ୍ଥାନରେ ରହିଲେ । 41 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ହେତୁ ଆହୁରି ଆତ୍ମା ଅଟେନ୍ଟି, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 42 ଆଉ, ସେମାନେ ଯେହି ସେମାନେ ଆତ୍ମାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ ।” 25 ସ୍ମୀଲୋକକୁ କହିଲେ, ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ କଥା ହେତୁ ଆମ୍ବୋମାନେ ସ୍ମୀଲୋକଟି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ମସୀହ, ଯାହାଙ୍କୁ ଖୁବ୍ବ କହନ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ ବରଂ ଆମ୍ବୋମାନେ ନିଜେ ଶୁଣିଅଛୁ, ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣେ; ଯେତେବେଳେ ସେ ଆସିବେ, ପୁଣି, ଏ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଗତର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ଏହା ଆମ୍ବୋମାନେ ସେ ଆମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ସମୟ ବିଷୟ ଜଣାଇବେ । 26 ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଜାଣିଅଛୁ । 43 ସେହି ଦୂଇ ଦିନ ପରେ ସେ ସେଠାରୁ ବାହାରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ ସହିତ କଥା କହୁଅଛି ଯେ ମୁଁ ମୁଁ ହେତୁ ଅଛି ।” ଗାଲିଲୀକୁ ଗଲେ । 44 କାରଣ ଭାବବାଦୀ ସ୍ଵଦେଶରେ ଆଦର 27 ଏପରି ସମୟରେ ତାହାଙ୍କୁର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଯୀଶୁ ଆପେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ । 45 ପୁଣି, ଜଣେ ସ୍ମୀଲୋକ ସହିତ କଥାବର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ଦେଖୁ ଚମର୍ଦୂତ ସେ ଗାଲିଲୀକୁ ଆସନ୍ତେ, ପର୍ବ ସମୟରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମ ହେଲେ, ତଥାପି ଆପଣ କଥାବର୍ତ୍ତା କହାନ୍ତି, କିମ୍ବା କାହିଁକି ତାହା ସହରରେ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେହିସବୁ ଦେଖୁଥିବାରୁ ସାଙ୍ଗେରେ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି, ଏହା କେହି ପଚାରିଲେ ନାହିଁ । 28 ଗାଲିଲୀୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ସେଥୁରେ ସେହି ସ୍ମୀ ଆପଣା ଜାହାଳା ଥୋଇଦେଇ ନଗରକୁ ମଧ୍ୟ ପର୍ବକୁ ଯାଇଥିଲେ । 46 ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ଗାଲିଲୀର ଯେଉଁ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଆସ, ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖୁବ, 29 ମୁଁ କାନ୍ତି ନଗରରେ ସେ ଜଳକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷରେ କରିଥିଲେ, ସେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଗଲେ । ଆଉ ଜଣେ ରାଜକର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ, କେଜାଣି ଖୁବ୍ବ ହେବେ ପରା? 30 ଏଥୁରେ ଲୋକେ ନଗରରୁ ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ର କର୍ମନ୍ତରୁମରେ ପାଢ଼ିତ ଥିଲା । 47 ଯୀଶୁ ଯିହୁଦିଯ୍ୟ ବାହାରି ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 31 ଲେଖିମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶରୁ ଗାଲିଲୀକୁ ବାହାରି ଆସିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣି ସେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହିଲେ, ହେ ଶୁରୁ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେ ଯେପରି ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ରକୁ ରୋଜନ କରନ୍ତି । 32 କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ସ୍ଥାନ୍ତରୁ କହନ୍ତି ହେବୁ ଯେ ସେହିସବୁ ଦେଖିଲେ, ତୁମେମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ବିଷୟ ଜାଣି ରୋଜନ କରନ୍ତି, କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଆଣି ଦେଇଅଛି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ ।” 49 ରାଜକର୍ମଚାରୀ ପରା? 34 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ ମୋହର ପିଲାଟି ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାଧନ କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବା, ଏହା ଆସନ୍ତି । 50 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାଆ, ତୁମ୍ଭୁ ରୂପ ହେତୁ ମୋହର ଖାଦ୍ୟ ଅଛି ।” 35 ଶବ୍ଦ କଟିବାକୁ ଆହୁରି ଚରି ମାପ ବଞ୍ଚିବା । ଯୀଶୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଲେ, ସେ ଅଛି, ଏହା କି ତୁମେମାନେ କହୁ ନାହିଁ? ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରି ଚାଲିଗଲେ । 51 ପୁଣି, ସେ ଯାଇ ଯାଇ କହୁଅଛି, କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର; ସେହିସବୁ କଗାଯିବା ତାହାଙ୍କୁ ଦାସମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ରେତି ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ବଞ୍ଚିଲାଣି ବୋଲି ନିମନ୍ତେ ପାତିଗଲାଣି । 36 ଏବେ ସୁଦ୍ଧା କଟାଳ ମୂଳ ପାଇଅଛି କହିଲେ । 52 ତେଣୁ କେଉଁ ଦଶ୍ତରେ ତାହାର ସୁପ୍ରତା ହେଲା, ଓ ଅନ୍ତରୁ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରୁଅଛି, ଯେପରି ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଦାରିଲେ । ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବୁଶାଳୀ ଓ କଟାଳ ଉଭୟ ମିଳି ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି । (ātonios g166)

37 କାରଣ ଜଣେ ବୁଶା ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କାଟେ, ଏହି କଥା ଏ ଛାଡ଼ିଗଲା । 53 ଏଥୁରେ ପିତା ବୁଝିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଦଶ୍ତରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ରେତ୍ୟାବେ । 38 ତୁମେମାନେ ଯାହା ନିମନ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରି “ତୁମ୍ଭୁ ରୂପ ବଞ୍ଚିଲାଣି” ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେହି ନାହିଁ, ତାହା କାଟିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲି; ଅନ୍ୟମାନେ ସମୟରେ ଏହା ଘଟିଥିଲା । ଆଉ, ସେ ଆପେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସମୟ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଶ୍ରମର ପରିବାର ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 54 ଯିହୁଦିଯ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରୁ ପୂର୍ବବାର

ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶକୁ ଆସି ଯାଏ ଏହି ଦୃଚୀଯ ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ପାଧନ କଲେ।

5 ଏଥୁରତ୍ତାରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପର୍ବ ପଡ଼ିଲା, ଆଉ

ଯାଏ ଯିହୁଶାଲମ ସହରକୁ ଯାତା କଲେ। 2 ଯିହୁଶାଲମ ସହରର ମେଷଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ପୋଖରୀ ଅଛି; ଏବୁ ଭାଷାରେ ତାହାକୁ ବେଠେଥେଥିବା ବୋଲି କହନ୍ତି, ତାହାର ପାଞ୍ଜୁଟି ମଣ୍ଡିପା 3 ସେଷୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ଅନେକ ପାଞ୍ଜିତ, ଅନ୍ତର୍ମାଣ ଓ ଶୁଷ୍କାଙ୍କ୍ଷା ପଡ଼ିରହୁଥିଲେ । [ସେମାନେ ଜଳସଞ୍ଚଳନ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହୁଥିଲେ; 4 କାରଣ କୌଣସି କୌଣସି ପମାଯୁରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ପୁଷ୍ଟରିଣୀରେ ଅବତରଣ କରି ଜଳ କମ୍ପୁରଥିଲେ, ଆର ଜଳ କମ୍ପିଲା ପରେ ସେ କେହି ପ୍ରଥମରେ ଯେଥୁରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲା, ସେ ଯେକୌଣସି ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସୁଦ୍ଧା ହେବାକୁ ଲାଗୁ କରୁଅଛ? 5 ରୋଗୀଟି ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ମହାଶୟ, ଜଳ କମ୍ପିବା ପମାଯୁରେ ମୋତେ ପୋଖରୀ ଉତ୍ତରକୁ ଦେଇଯିବା ପାଇଁ ମୋହର କେହି ନାହିଁ; ଆଉ, ମୁଁ ଯାର ଯାର ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମୋ' ଆଗରୁ ପଣିଯାଏ ।

6 ଯାଏ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ରୁଠ, ତୁମୁର ଖଣ୍ଡିଆ ଘେନି ଚାଲ ।” 9 ଘେହିକୁଣ୍ଠି ସେ ଲୋକଟି ସୁଦ୍ଧ ହେଲା ଓ ଆପଣାର ଖଣ୍ଡିଆ ଘେନି ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେହି ଦିନ ବିଶ୍ଵାମିବାର ଥିଲା । 10 ଅତେବି, କେତେକ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ସୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଲୋକକୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଜି ବିଶ୍ଵାମିବାର, ଖଣ୍ଡିଆ ବୋହିନେଇଯିବା ତୁମ ନିମନ୍ତ୍ରେ ବିଧୁସତ୍ତ୍ଵର ନୁହେଁ । 11 କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ସେ ମୋତେ ସୁଦ୍ଧ କଲେ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମୁର ଖଣ୍ଡିଆ ଘେନି ଚାଲ ।” 12 ସେମାନେ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମୁର ଖଣ୍ଡିଆ ଘେନି ଚାଲ ବୋଲି ସେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲା, ସେ ଲୋକ କିଏ? 13 କିନ୍ତୁ ସେ କିଏ, ତାହା ସେହି ସୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଲୋକ ଜାଣି ନ ଥିଲା, କାରଣ ସେ ପ୍ଲାନରେ ବହୁତ ଲୋକ ଥିବାରୁ ଯାଏ ଅଗୋଚରରେ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । 14 ଏହାପରେ ଯାଏ ମନ୍ତ୍ରିରରେ ତାହାର ଦେଖା ପାଇ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭୁ ସୁଦ୍ଧ ହୋଇଅଛ, ଆଉ ପାପ କର ନାହିଁ, ସେପରି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ନ ଘରେ ।” 15 ସେହି ଲୋକ ଚାଲିଯାଇ, ସେ ତାହାକୁ ସୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ସେ ଯାଏ ବୋଲି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲା । 16 ତେଣୁ ଯାଏ ବିଶ୍ଵାମିବାର ଦିନରେ ଏହା କରୁଥିବାରୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ତାନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 17 ମାତ୍ର ଯାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋହର ପିତା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୁଁ ମଧ୍ୟ କରୁଅଛି ।” 18 ଏହି କାରଣରୁ

ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯେଣୁ ସେ ସେ ବିଶ୍ଵାମିବାର ବିଧୁ

ଲଙ୍ଘନ କରୁଥିଲେ, କେବଳ ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଉଣ୍ଠିରଙ୍କୁ ଆପଣା ପିତା ବୋଲି କହି ନିଜକୁ ଉଣ୍ଠିରଙ୍କୁ ସହିତ ସମାନ କରୁଥିଲେ ।

19 ତେଣୁ ଯାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ପୁତ୍ର ପିତାଙ୍କୁ ଯାହା କରୁଥିବା ଦେଖନ୍ତି, ତାହା ଛଢା ସେ ନିଜେ କିଛି ହେଁ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ଯାହା ଯାହା କରନ୍ତି, ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସେପକାରେ କରନ୍ତି ।

20 କାରଣ ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଆସେ ଯାହା ଯାହା କରନ୍ତି, ସେହିପରି ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତି ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନେ ସେପରି ଚମକୁଚ ହୁଅ, ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ମହତ ମହତ କର୍ମ ଦେଖାଇବେ । 21 ଯେଣୁ ପିତା ସେପକାରେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରପନ କରି ଜାବିତ କରନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରକାରେ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଯାହାଯାହାକୁ ଲାଗୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଜାବିତ କରନ୍ତି । 22

ପୁଣି, ପିତା ମଧ୍ୟ କାହାର ବିତାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ପିତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ସମାଦର କରିବେ ମଧ୍ୟ ସମାଦର କରିବେ ସମାଦର କରିବେ ସମାଦର କରିବେ ମଧ୍ୟ ସମାଦର କରିବେ ନାହିଁ । 23 ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମାଦର କରି ନାହିଁ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମାଦର କରି ନାହିଁ । 24 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜାବନ ପ୍ରାପୁ ହୋଇଅଛି, ପୁଣି, ସେ ବିଚାରିତ ନ ହୋଇ ବରଂ ମୁହୂୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଜାବନରେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛି । (anónios g166) 25 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେ ସମଯରେ ମୃତମାନେ ଉଣ୍ଠିରଙ୍କୁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସ୍ଵର ଶୁଣିବେ ଓ ସେଉଁମାନେ ଶୁଣିବେ, ସେମାନେ ଜାବିତ ହେବେ ଏପରି ସମଯ ଆୟୁଅଛି, ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଵାଦ୍ୟ ଉପପ୍ରିତ । 26 କାରଣ ପିତା ସେପରି ସ୍ଵାୟଙ୍କୀୟ, ସେହିପରି ସେପକାରେ ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାୟଙ୍କୀୟ ହେବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି; 27 ଆଉ, ସେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ହେବାରୁ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ବିତାର କରିବାର ଅଧୁକାର ଦେଲେ । 28 ଏଥୁରେ ଚମକୁଚ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ସେହି ସମଯରେ ସମାଧୁସ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵର ଶୁଣିବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବକାରୀ କରିଅଛନ୍ତି, 29 ସେମାନେ ଜାବନର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅସବ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦଶ୍ରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନିମନ୍ତ୍ରେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବେ, ଏପରି ସମଯ ଆୟୁଅଛି ।” 30 “ମୁଁ ନିଜେ କିଛି କରିପାରେ ନାହିଁ; ମୁଁ ସେପରି ଶୁଣେ, ସେହିପରି ବିତାର କରେ, ଆଉ ମୋହର ବିତାର ଯଥାର୍ଥ, କାରଣ ମୁଁ ଆପଣାର ଲାଗୁ ସାଧନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରି ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଲାଗୁ ସାଧନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ।

31 ଯଦି ମୁଁ ନିଜ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ତାହାହେଲେ ମୋହର 6 ଏଥୁରତ୍ରାରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲା ସମୁଦ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍, ତିବିରାୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । 32 ମୋ' ବିଷୟରେ ଯେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ହୃଦର ଆରପାଣିକୁ ଗଲେ । 2 ଆଉ, ସେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସେ ଆର ଜଣେ; ପୁଣି, ମୋ' ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ରାକ୍ୟ ଯେ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଶ୍ରୂୟକର୍ମ କରୁଥିଲେ, ସେହିସବୁ ଦେଖୁ ସତ୍ୟ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ । 33 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ନିକଟେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍‌ଗମନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଲୋକ ପଠାଇଛି ଓ ସେ ସତ୍ୟ ସପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି; 3 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ପରବତ ଉପରକୁ ଯାଇ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ 34 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗୁହଣ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ସହିତ ସେଠାରେ ବସିଲେ । 4 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାୟ ହୁଅ, ସେଥୁପାଇଁ ଏହିସବୁ ନିୟାର ପର୍ବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା । 5 ପୁଣି, ଯୀଶୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କହୁଆଛି । 35 ସେ ଜ୍ଞାନକୁ ଓ ତେଜୋମାୟ ପ୍ରଦୀପ ଥିଲେ, କରି ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟେ ଆୟୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚକ ହେଲା । 36 କିନ୍ତୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ କେଉଁଠାରୁ ରୁଚି କିଶିବା?" 6 କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପରାକ୍ରାନ୍ତ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ମୋହର ଗୁରୁତର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି, କାରଣ ପିତା ମୋତେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ସେ କଥାର କରିବାକୁ ସେ ସେ କର୍ମୀୟ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ତାହା ସେ ନିଜେ ଜାଣିଥିଲେ । 7 ଫିଲିପ୍ ତାହାଙ୍କୁ କର୍ମ ମୁଁ କରୁଆଛି, ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି ବେଳି ଉଚ୍ଚର ଦେଲେ, ପ୍ରେୟକ ଜଣ କିଏ ପାଇବା ପାଇଁ ଏମାନଙ୍କୁ ସେହିସବୁ ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି । 37 ଆଉ, ଯେଉଁ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଶହ ଦିନର ମଜୁରା ସମାନ ମୂଲ୍ୟର ରୁଚି ଯଥେଷ୍ଟ ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ସେ ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନୁହେଁ । 8 ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ଭାଇ ଆନ୍ତିର୍ଯ୍ୟ ନାମକ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେ ହେଁ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵର ଶୁଣି ନାହିଁ । 9 ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏଠାରେ ଜଣେ ବା ତାହାଙ୍କୁ ଆକାର ଦେଖୁ ନାହିଁ, 38 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ବାକିକ ଅଛି, 9 ତାହା ପାଖରେ ଯାଥର ପାଞ୍ଜୁଟି ରୁଚି ଓ ଦୂରଟି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରରେ ସ୍ଥାନ ପାଇ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଯାହାଙ୍କୁ ଭଜା ମାଛ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏତେ ଲୋକଙ୍କୁ ପାଇଁ ତାହା କଥା ହେବ? ପ୍ରେରଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ । 39 10 ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବପାଥା ।" ସେ ପ୍ଲାନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରନ କରୁଆଛି, କାରଣ ଯେଥୁରେ ବହୁତ ଘାସ ଥିଲା । ତେଣୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଜୁ ହଜାର ପ୍ଲାନ୍ଟ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ମନେ କରୁଆଛି; ଆଉ, ବସିଲେ । 11 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ସେହି ରୁଚି ଘେନି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ସେହି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି । (aiónios) ବସିଥିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହା ବାଣ୍ଡିଦେଲେ, ସେହି ପ୍ରକାରେ p166) 40 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୋ' ମାଛ ମଧ୍ୟ ବାଣ୍ଡିଦେଲେ, ସେମାନେ ଯେତେ ଚାହିଁଲେ, ସେତେ ନିକଟେ ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ଲାଗୁ କରୁ ନାହିଁ । 41 ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁଠାରୁ ଦେଲେ । 12 ଆଉ, ସେମାନେ ପରିଦ୍ରପ୍ତ ହୁଆଛନ୍ତି, ସେ ଆପଣା ଗୌରବ ଗୁହଣ କରେ ନାହିଁ, 42 ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କରିଅଛି, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯେପରି କିଛି ନଷ୍ଟ ନ ହୁଏ, ଏଥିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରରେ ଉଚ୍ଚରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ନାହିଁ । 43 ମୁଁ ମୋହର ବଳିଥିବା ଭଜ୍ଞା କଣ୍ଠିଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି କରା ।" 13 ସେଥୁରେ ପିତାଙ୍କୁ ନାମରେ ଆସିଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ମୋତେ ଗୁହଣ ସେମାନେ ସେହିସବୁ ଏକାଠି କଲେ, ପୁଣି, ଲୋକମାନଙ୍କୁର କରୁ ନାହିଁ; ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଯଦି ନିଜ ନାମରେ ଆସିବ, ତେବେ ଖାଇବା ପରେ ଯାଥର ସେହି ପାଞ୍ଜୁ ରୁଚିରୁ ଯେଉଁ ଭଜ୍ଞାୟାଇଥିବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ଗୁହଣ କରିବ । 44 ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଗୌରବ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । 14 ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କରୁ ଆଶ୍ରୂୟକର୍ମ ଗୁହଣ କରୁଆଛି, ପୁଣି, ଏକମାତ୍ର ଉଚ୍ଚରଙ୍କୁଠାରୁ ଯେଉଁ ଗୌରବ, ଦେଖୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଜଗତକୁ ଯେଉଁ ଭାବବାଦାକ୍ଷର ତାହା ପାଇବା ପାଇଁ ତେଣୁ କରୁ ନାହିଁ । 45 ମୁଁ ଯେ ପିତାଙ୍କୁ ଆସିବାର ଥିଲା, ଏହା ଜାଣି ଯୀଶୁ ମୁନର୍ବାର ଅନୁର ହୋଇ ସେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବି, ଏହା ମନେ ଆସି ରାଜୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ବଳିପୂର୍ବକ ଧରିବାକୁ କର ନାହିଁ; ଯେଉଁ ମୋଶାଙ୍କୁଠାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭରେସା ରଖୁଆଛନ୍ତି, ଭେଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 46 କାରଣ ଏକାକୀ ପର୍ବତକୁ ବାହାରିଗଲେ । 15 ଅତେବବ, ସେମାନେ ଛାମୁର ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବି, ଏହା ମନେ ଆସି ରାଜୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ବଳିପୂର୍ବକ ଧରିବାକୁ କର ନାହିଁ; ଯେଉଁ ମୋଶାଙ୍କୁଠାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭରେସା ରଖୁଆଛନ୍ତି । 47 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ତାହାଙ୍କୁ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ହୋଇଗଲା, ପୁଣି, ଯୀଶୁ ସେପର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ଆସି ନାହିଁ, ତେବେ କିପରି ମୋହର ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ?" ନ ଥିଲେ, 18 ଆଉ ପ୍ରବଳ ପବନ ବହୁଥିବାରୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଲହଦି

ଭୁଥୂଳା । 19 ଉଚିମଧରେ ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ଦେବ ବା ଦୁଇ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆହାର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପିତା ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ କୋଣ ବହିଯାଇ ଯାଶୁଦ୍ଧ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ତାଲି ନୌକା ନିକଟକୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ପ୍ରକୃତ ଆହାର ଦିଅନ୍ତି; 20 କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବଦରଣ କରି ଜଗତକୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରେ, ତାହା କହିଲେ, “ଏ ତ ମୁଁ ଉପ୍ତ କର ନାହିଁ ।” 21 ତେଣୁ ସେମାନେ ଉତ୍ସରଦତ୍ତ ଆହାର ।” 34 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ତାହାଙ୍କୁ ନୌକାରେ ନେବାକୁ ଉଚିତ ହେଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆହାର ଦିଅନ୍ତି । 35 ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନକୁ ପାଉଥିଲେ, ନୌକାଟି ତତ୍କଷଣାତ୍ ସେହି ପ୍ଲାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ସେହି ଜୀବନଦାୟକ ଆହାର; ସେ ପହଞ୍ଚିଲା । 22 ସେ ସ୍ଵାନରେ ଗୋଟିଏ ସାନ ନୌକା ବ୍ୟତୀତ ମୋ” ନିକଟକୁ ଆସେ, ସେ କଦାପି କୁଧୂତ ହେବ ନାହିଁ, ଆଉ ସେ ସେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନୌକା ନ ଥିଲା, ଆଉ ସେଥୁରେ ସେ ଯାଶୁ ମୋ”ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ କଦାପି ବୃକ୍ଷିତ ହେବ ନାହିଁ । 36 ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଯାଇ ନ ଥିଲେ, ମାତ୍ର କେବଳ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ମମାନେ ମୋତେ ଦେଖିଲେ ହେଁ ସେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନାହିଁ, ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଇଥିଲେ, ଏହା ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ହିଁ ଏହା ମୁଁ ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି । 37 ପିତା ଯେଉଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋତେ ଆରଦିନ ସମୁଦ୍ର ସେପାରିରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଦାନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋ” ନିକଟକୁ ଆସିବେ; ଆଉ, ସେ ମୋ” ଦେଖିଥିଲେ । 23 ପ୍ରଭୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲା ଉତ୍ସର ସେମାନେ ନିକଟକୁ ଆସେ, ତାହାକୁ ମୁଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବାହାର କରିଦେବି ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ ରୁଚି ଭୋଜନ କରିଥିଲେ, ସେହି ପ୍ଲାନ ନିକଟକୁ ନାହିଁ; 38 କାରଣ ମୁଁ ନିଜ ଉଚ୍ଚ ପାଧନ କରିବାକୁ ଅବଦରଣ ତିବିରାୟାରୁ ଆର କେତେକ ନୌକା ଆସିଲା; 24 ଅତେବ, ନ କରି ବରଂ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ପାଧନ କରିବାକୁ ଯାଶୁ କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେ ସେଠାରେ ନାହାନ୍ତି, ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବଦରଣ କରିଅଛି । 39 ଆଉ, ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ଏହା ଯେତେବେଳେ ଲୋକସମୂହ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋତେ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସେହି ସମସ୍ତ ସାନ ନୌକାଗୁଡ଼ିକରେ ତଢି ଯାଶୁଙ୍କ କାହାକୁ ହିଁ ଯେପରି ମୁଁ ନ ହରାଇ ବରଂ ଶେଷ ଦିନରେ ତାହାକୁ ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ କପର୍ମନ୍ହମକୁ ଆସିଲେ । 25 ଆଉ, ସେମାନେ ଉତ୍ସର କରୁପନ କରିବି, ଏହା ତାହାଙ୍କୁ ରଖିବା । 40 କାରଣ ସେ କେହି ସମୁଦ୍ର ସେପାରିରେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ସେପରି ହେ ଗୁରୁ ଆପଣ କେତେବେଳେ ଏଠାକୁ ଆସିଲେ? 26 ଯାଶୁ ଅନେକ ଜୀବନ ପ୍ରାପୁ ହୁଏ, ଏହା ହେଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ରଖିବା; ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର ଦେଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଆଉ, ମୁଁ ତାହାକୁ ଶେଷ ଦିନରେ ଉତ୍ସର କରିବି । (aiōnios g166) 41 ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଆହାର ଅଟେ,” ସେ କରୁଅଛି, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ରୁଚି ଖାଇ ପରିଚାପେ ହେବାରୁ ଏହା କହିବାରୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚପା କରି ମୋହର ଅନ୍ତର୍ବିଶାଶ କରୁଅଛି । 27 କୃଷ୍ଣ ଭକ୍ତ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀ ମନ ନ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, 42 ଏ କଥା ଯୋଷେଫର ପୁଅ ଯାଶୁ କରି, ବରଂ ଯେଉଁ ଅନେକ ଜୀବନଦାୟକ ଭକ୍ତ୍ୟ ଅକ୍ଷୟ ରହେ, ନୁହେଁ, ଆର ଆମ୍ବୋମାନେ କଥା ଏହାର ପିତାମାତାକୁ ଜାଣୁ ସେଥୁନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀ ମନ କର; ସେହି ଭକ୍ତ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ ନାହୁଁ? ତେବେ “ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବଦରଣ କରିଅଛି” ବୋଲି ସେ ଦେବେ, କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ପିତା, ଅର୍ଥାତ୍, ଉତ୍ସର ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ଏବେ କିପିତ କରୁଅଛି? 43 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର ଦେଲେ, କଲେ । (aiōnios g166) 28 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ “ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ବଚପା କର ନାହିଁ । 44 ମୋହର ପଚାରିଲେ, ଉତ୍ସରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟପାରୁ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତା ଯାହାକୁ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି, କେବଳ ସେ କଥା କରିବାକୁ ହେବ? 29 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର ଦେଲେ, ମୋ” ନିକଟକୁ ଆସିପାରେ, ଆଉ ମୁଁ ଶେଷ ଦିନରେ ତାହାକୁ “ଉତ୍ସର ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ଉତ୍ସର କରିବି । 45 ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିତ କରିବା ହେଁ ଉତ୍ସରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।” 30 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ଅଛି, “ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପୁ ହେବେ ।” ସେ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତାହାହେଲେ ଆପଣ ଉତ୍ସରଙ୍କଠାରୁ କଥା ପିତାଙ୍କୁଠାରୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରି ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଅଛି, ସେ ମୋ” କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ, ତାହା ଦେଖୁ ଆମ୍ବୋମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ ନିକଟକୁ ଆସେ । 46 କେହି ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛନ୍ତି, ତାହା କରିବାକୁ ହେବ? 31 ଆପଣ କଥା ସାଧନ କରୁଅଛନ୍ତି? ଆମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ସେ ଉତ୍ସରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି, କେବଳ ସେ ପିତାଙ୍କୁ ପିତୃ ପ୍ରାପୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ମାନ୍ଦା ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ଦେଖିଅଛନ୍ତି । 47 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେ ଲେଖାଅଛି, ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଅନେକ ଜୀବନ ପ୍ରାପୁ ହୋଇଥିଛି । (aiōnios g166) 48 ମୁଁ ଜୀବନଦାୟକ ଆହାର । 49 ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ ପିତୃ-“ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ମୋଶା ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ପ୍ରାନ୍ତରେ ମାନ୍ଦା ଭୋଜନ କରି ମତ୍ତୁୟଭୋଗ କଲେ । 50

କେହି ଯେପରି ଭୋଜନ କରି ମଧ୍ୟଭୋଗ ନ କରେ, ଏଥିମିନ୍ତେ ନିକଟକୁ ଆସିପାରେ ନାହିଁ । 66 ସେହି ସମୟଠାରୁ ତାହାଙ୍କୁ ସର୍ବରୁ ଅବଦରଣ କରିବା ଆହାର ଏହି ଅଟେ । 51 ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକେ ବିମୁଖ ହୋଇ ବାହାରିଗଲେ, ଅବତାରୀ ସେହି ଜୀବନ୍ତ ଆହାର; କେହି ଯଦି ଏହି ଆହାର ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗେ ଆଉ ଗମନାଗମନ କଲେ ନାହିଁ । 67 ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଅନେକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିବ; ହଁ, ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁ ମୁଁମାନେ ମଧ୍ୟ କଥଣ ମୁଁ ଯେଉଁ ଆହାର ଦେବି, ତାହା ମୋହର ମାଁସ, ମୁଁ ତାହା ଚାଲିଯିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରୁଥାଇଛି?” 68 ଶିମୋନ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ଜଗତର ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଦେବି । (aiōn g165) 52 ଏଥୁରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପ୍ରଭୁ, କାହା ପାଖକୁ ଯିବା? ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପରସ୍ପର ବାଗ୍ମୁଦ୍ବୁ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ଅନେକ ଜୀବନର ବାକ୍ୟ ଅଛି; (aiōnios g166) 69 ଆଉ, ଆପଣ କିପରି ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ମାଁସ ଖାଲିବାକୁ ଦେଇ ପାରେ? ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସେହି ପବିତ୍ର ପୁରୁଷ, ଏହା ଆମୁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ 53 ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ କରିଅଛୁ ଓ ଜାଣିଅଛୁ । 70 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁ ମୁଁମାନଙ୍କୁ କହୁଥାଇ, ମନ୍ଦ୍ସଂୟୁତଙ୍କୁ ରମାୟ ଭୋଜନ ନ କଲେ “ମୁଁ କଥଣ ତୁ ମୁଁ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରି ନାହିଁ? ଆଉ, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ରକ୍ତ ପାନ ନ କଲେ, ତୁ ମୁଁମାନଙ୍କୁଠାରେ ଜୀବନ ତୁ ମୁଁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଶୟତାନ ।” 71 ସେ ଇଶ୍ଵାରିଯେତାଯୁ ନାହିଁ । 54 ସେ ମୋହର ମାଁସ ଭୋଜନ କରେ ଓ ମୋହର ରକ୍ତ ଶିମୋନର ପୁରୁ ଯିହୁଦୀବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ପାନ କରେ, ସେ ଅନେକ ଜୀବନ ପ୍ରାପୁ ହୁୟ, ଆଉ ମୁଁ ଶେଷ ସେ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ, ଆଉ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ଦିନରେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତରପାନ କରିବି । (aiōnios g166) 55 କାରଣ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଯାଇଥୁଲା ।

ମୋହର ମାସ ପ୍ରକୃତ ଖାଦ୍ୟ ଓ ମୋହର ରକ୍ତ ପ୍ରକୃତ ଯେତ୍ର। 56 ସେ ମୋହର ମାସ ଭୋଜନ କରେ ଓ ମୋ' ରକ୍ତ ପାନ କରେ, ସେ ମୋ' ଠାରେ ରହେ ଓ ମୁଁ ତାହାଠାରେ ରହେ । 57 ଜୀବନ୍ତ ପିତା ଯେପରି ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ହେତୁରୁ ଜୀବିତ ଥାଏ, ସେହିପରି ଯେ ମୋତେ ଭୋଜନ କରେ, ସେ ମଧ୍ୟ ମୋ' ହେତୁ ଜୀବିତ ରହିବ । 58 ଯେହି ଆହାର ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବଦରଣ କରିଅଛି, ତାହା ଏହି; ପିତ୍ର-ପୁରୁଷ ଯେପରି ଭୋଜନ କରି ମୁତ୍ତ୍ୟଭୋଗ କଲେ, ସେପକାର ନୁହେଁ; ଯେ ଏହି ଆହାର ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିବ ।" (ଆଶ୍ଵାସ 9165) 59 ସେ କର୍ମନାହୂମର ଗୋଟିଏ ସମାଜଗୁହରେ ଶିଳ୍ପ ଦେବଥୃବା ସମୟରେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ । 60 ଅତେବ, ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅନେକେ ଏହା ଶୁଣି କହିଲେ, ଏ ଘୃଜନକ କଥା, କିଏ ଏହା ଶୁଣି ପାରେ? 61 କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ, ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେ ସେ ବିଷୟରେ ବଚସା କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ଅନୁରର ଅବଗତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହା କଥଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୱାର କାରଣ ହେଉଅଛି? 62 ତାହାହେଲେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପୂର୍ବରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯେବେ ତାହାଙ୍କ ଆଗୋହଣ କରିବା ଦେଖୁବ, ତେବେ କଥଣି? 63 ଆଡ଼ା ଜୀବନଦାୟକ; ମାସ କୌଣସି ଉପକାର କରେ ନାହିଁ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ସେହିପରି ଆଡ଼ା ଓ ଜୀବନ ଅଟେ । 64 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ କେହି କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।" କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିଲେ ଏବଂ କିଏ ତାହାଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ, ତାହା ଯୀଶୁ ଆଦୟରୁ ଜୀଥିଲେ । 65 ଆଉ ସେ କହିଲେ, "ଏହି ହେତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି, ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦତ୍ତ ନ ହେଲେ କେହି ମୋ'

7 ଏଥୁରତ୍ତାରେ ଯାଶୁ ଗାଲିଲୀରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ,
କାରଣ କେତେକ ସିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା
ନିମନ୍ତ୍ର ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବାରୁ ସେ ସିହୁଦିଯ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ
କରିବାକୁ ଲାଗୁ କରୁ ନ ଥିଲେ । 2 କିନ୍ତୁ ସିହୁଦାମାନଙ୍କୁ ର
କୁଳୀରବାସ ପର୍ବ ପନ୍ଦିତଙ୍କ ହୁଆନ୍ତେ, 3 ତାହାଙ୍କୁ ଭାଇମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭୁ ଯେ ଯେ କର୍ମ କରୁଥାଇ, ସେହିପରି
ଯେପରି ତୁମ୍ଭା ଶିଖ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁବେ, ଏନିମନ୍ତ୍ରେ ଏଠାରୁ
ବାହାରିଯାଇ ସିହୁଦିଯ୍ୟ ପ୍ରଦେଶକୁ ଯାଆ, 4 କାରଣ କେହି
ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଲାଗୁ କଲେ ଗୋପନରେ କିଛି କରେ ନାହିଁ ।
ତୁମ୍ଭୁ ଯଦି ଏସମୟ କରୁଥାଇ, ତେବେ ଆପଣାକୁ ଜଗତ
ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କର । 5 କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ଭାଇମାନେ ସୁଦ୍ଧା
ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିଲେ । 6 ସେଥୁରେ ଯାଶୁ
ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭାମନଙ୍କୁ ସମୟ ସର୍ବଦା ଉପସ୍ଥିତ । 7
ଜଗତ ତୁମ୍ଭାମନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିପାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଘୃଣା
କରେ, କାରଣ ତାହାର କର୍ମ ଯେ ମନ୍ତ୍ର ମୁଁ ତାହା ବିଶ୍ୱାସରେ ଏହି
ସାକ୍ୟ ଦେଇଥାଇ । 8 ତୁମ୍ଭାମାନେ ଏହି ପର୍ବକୁ ଯାଆ, ମୁଁ ଏବେ
ଏହି ପର୍ବକୁ ଯାଇ ନାହିଁ, କାରଣ ମୋହର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସମୂର୍ଢ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ ।” 9 ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମୟ କଥା କହି
ଗାଲିଲୀରେ ରହିଲେ । 10 କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ଭାଇମାନେ ପର୍ବକୁ ଗଲା
ଉତ୍ତାରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଗଲେ, ପ୍ରକାଶରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଏକ-ପ୍ରକାର
ଗୋପନରେ । 11 ଏଣୁ ସିହୁଦାମାନେ ପର୍ବରେ ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଜୁ
ଖୋଜୁ ପାଗାରିଲେ, ସେ କାହିଁ? 12 ଆଉ, ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସରେ
ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଆନ୍ଦୋଳନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା;
କେହି କେହି କହିଲେ, ସେ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଲୋକ: ଆଉ କେହି

କେହି କହିଲେ, ନା, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭାନ୍ତ କରୁଅଛି । 13 ୨୯ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ, କାରଣ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁଠାରୁ ଉଦ୍‌ଧନ, ଆଉ ତଥାପି ଯିହୁମାନଙ୍କୁ ଭୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶରେ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣା କଲେ ।” ୩୦ ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କେହି କିଛି କହୁ ନ ଥିଲେ । ୧୫ କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତ ସମୟ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ; କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଉପରେ ହାତ ଦେଲେ ଗତ ହୁଆନ୍ତି, ଯୀଶୁ ମନ୍ତ୍ରିରକୁ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ସମୟ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନ ୧୫ ଏଥୁରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଚମତ୍କର୍ତ୍ତା ଦେଇ କହିଲେ, ଏ ପାଠ ଥିଲା । ୩୧ କିନ୍ତୁ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ନ ପଡ଼ି କିପରି ପଣ୍ଡିତ ହେଲା? ୧୬ ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୟାପ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ସେ ସମସ୍ତ ଆଶ୍ର୍ମ୍ୟକର୍ମ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋହର ଶିକ୍ଷା ମୋ” ନିଜର ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋ” କରିଅଛନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସି ତାହାଠାରୁ କଳାଶ ଅଧିକ କରିବେ? ୩୨ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ । ୧୭ କେହି ଯଦି ତାହାଙ୍କୁ ରଖି ପାଧନ ଫାରୁଶାମାନେ ଲୋକସମୂହକୁ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୟରେ ଆବ୍ଲୋଜନ କରିବାକୁ ଲାଗୁକ ହୁଏ, ତାହାହେଲେ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଉପରଙ୍କୋଠାରୁ କରିବା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଫାରୁଶାମାନେ ଉଦ୍‌ଧନ, ନା ମୁଁ ଆପଣଠାରୁ କହୁଆନ୍ତି, ତାହା ସେ ଜାଣିବା । ୧୮ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ପଦାତିକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ୩୩ ଆପଣାରୁ କହେ, ସେ ନିଜ ଗୋରବ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଆର ଅଳ୍ପ ସମୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗୋରବ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରେ, ସେ ସତ, ସହିତ ରହି ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛି । ୩୪ ଆର ତାହାଠାରେ କୌଣସି ଅଧିମ ନାହିଁ । ୧୯ ମୋଶା କଳାଶ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ, ମାତ୍ର ପାଇବ ନାହିଁ; ଆର, ମୁଁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି? ତଥାପି ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ।” କେହି ମୋଶାଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ୩୫ ଏଥୁରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପରସ୍ଵର କହିଲେ, ଏ କେଉଁଠାକୁ ମୋତେ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଆନ୍ତି?” ୨୦ ଲୋକସମୂହ ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରିଅଛି ସେ, ଆମ୍ବୁମାନେ ତାହାକୁ ପାଇବା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମକୁ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି, କିଏ ତୁମକୁ ବଧ ନାହିଁ? ଏ କଳାଶ ଗ୍ରାକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଆନ୍ତି? ୨୧ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗ୍ରାକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ “ମୁଁ ଗୋଟିଏ କର୍ମ କଲି, ଆର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚମତ୍କର୍ତ୍ତା ଦାହାରିଅଛି? ୩୬ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ, ମାତ୍ର ପାଇବ ହୋଇଅଛି । ୨୨ ଏହି ହେଉଥି ମୋଶା ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵାନ୍ତର ବିଧୁ ନାହିଁ, ଆର ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି (ଏହା ସେ ମୋଶାଙ୍କୋଠାରୁ ହୋଇଅଛି, ତାହା ନୁହେଁ, ଆସିପାରିବ ନାହିଁ),” ସେ ଏହି ଯେଉଁ କଥା କହିଲେ, ସେ ମାତ୍ର ପିତ୍ର-ପୁରୁଷଙ୍କୋଠାରୁ, ଆର ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୟାମାର କଥା? ୩୭ ଶେଷଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍, ପର୍ବତ ପ୍ରଧାନ ଦିନ, ଯୀଶୁ ଠିଆ ଦିନରେ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଵାନ୍ତର କରୁଆନ୍ତି । ୨୩ ମୋଶାଙ୍କୋଠାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିଲେ, “କେହି ଯଦି ପାଇଁ ତୁମ୍ଭିକୁ ଦୂଷ୍ଟ, ତେବେ ଲାଞ୍ଛନ ନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯଦି ବିଶ୍ୟାମାର ଦିନରେ ମନୁଷ୍ୟ ସେ ମୋ” ନିକଟକୁ ଆସି ପାନ କରୁ । ୩୪ ସେ ମୋ” ଠାରେ ପୁନଃ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ବିଶ୍ୟାମାର ଦିନରେ ଜଣେ ବିଶ୍ୟା କରେ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଉକ୍ତି ପ୍ରମାଣେ ତାହାର ଅନ୍ତରରୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସର୍ବାଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ କରିବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋ” ଜୀବନ୍ତ ଜଳପ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ । ୩୯ ତାହାଙ୍କୋଠାରେ ଉପରେ କୋଢ କରୁଆନ୍ତି? ୨୪ ବାହ୍ୟ ବିଶ୍ୟ ଦେଖୁ ବିଚାର ବିଶ୍ୟାକାରାମାନେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ପାଇବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ନ କରି ଉଚିତ ନ୍ୟାୟବିଚାର କରି ।” ୨୫ ଏଥୁରେ ଯିରୁଶାଲମ ବିଶ୍ୟରେ ସେ ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ଯୀଶୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହରନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ କେହି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ମହିମାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ ନ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ବଧ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଆନ୍ତି, ଥିଲେ । ୪୦ ଅତେବେ, ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ କେହି କେହି ଏହି ଏ କଳାଶ ସେ ନୁହେଁ? ୨୬ ପୁଣି, ଦେଖ, ସେ ପ୍ରକାଶରେ କଥା କଥା ଶୁଣି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଭାବଦାଦୀ । କହୁଆନ୍ତି, ଆର ସେମାନେ ତାହାକୁ କିଛି କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏ ସେ ୪୧ ଅନ୍ୟମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ; କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହା କଳାଶ ନେତାମାନେ ସତେ ଜାଣି ସାରିଲେ? ୨୭ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କଥା! ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଲିଲାରୁ ଆସିବେ? ୪୨ ଯାହା ହେଉ, ଆମ୍ବୁମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କେଉଁଠାରୁ କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଦାରଦତ୍ତ ବଂଶରୁ ଓ ଦାରଦତ୍ତ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ କେହି ଜାଣିବ ସେହି ବେଥଳିହିମ ଗ୍ରାମରୁ ଆସିବେ, ଏହା କଳାଶ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ନାହିଁ ଯେ ସେ କେଉଁଠାରୁ ଅଟନ୍ତି । ୨୮ ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ମନ୍ତ୍ରିରରେ ବାକ୍ୟ କହି ନାହିଁ? ୪୩ ତେଣୁ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଦେଇବାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ହେଉଥିବ ।” ୪୪ ଆର, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କହି ତାହାଙ୍କୁ ରଖା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ରଖା ନାହିଁ । ୪୫ ଉଚିତମଧ୍ୟରେ ପଦାତିକମାନେ

ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିଲେ, ଉତ୍ତୋଳନ କରି ତାହାକୁ କହିଲେ, ଗୋ ନାରୀ, ସେମାନେ ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମେମାନେ କାହାନ୍ତି? କେହି କଥା ତୁମକୁ ଦଣ୍ଡନାୟ ବୋଲି ବିଚାର କଲେ ତାହାକୁ ଆଶିଲ ନାହିଁ? 46 ପଦାତିକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନାହିଁ? 11 ସେ କହିଲା, କେହି ନାହିଁ, ପ୍ରଭୁ। ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ସେପ୍ରକାରେ କଥା କହନ୍ତି, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କେବେ କହିଲେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଦଣ୍ଡନାୟ ବୋଲି ବିଚାର କରୁ ନାହିଁ; ସେପ୍ରକାରେ କହି ନାହିଁ? 47 ସେଥୁରେ ଫାରୂଶୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଆ, ଆଜିତାରୁ ଆଉ ପାପ କର ନାହିଁ।] 12 ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କଥା ତ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛି? ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଃ; 48 ନେବାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ବା ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କଥା ଯେ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରେ, ସେ କେବେ ହେଁ ଅନୁକାରରେ କେହି ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି? 49 କିନ୍ତୁ ଏହି ଯେଇ ତ୍ରାନ୍ତ କରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ଜୀବନର ଜ୍ୟୋତିଃ ପାଇବା” । ଲୋକଗୁଡ଼ାକ ମୋଶଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ 13 ସେଥୁରେ ଫାରୂଶୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଶାପଗସ୍ତ । 50 ଯେଉଁ ନୀକଦାମ ଏଥୁପରେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛ, ତୁମର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । 14 ଆସିଥିଲେ ଓ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଯଦି ନିଜ ବିଶ୍ୱାସରେ ପଚାରିଲେ, 51 ଜଣେ ଲୋକଠାରୁ ପ୍ରଥମେ ନ ଶୁଣି ଓ ତାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଥାଏ, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ମୋହର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ, କାରଣ ଆଦରଣ ବିଶ୍ୱାସ ନ ଜାଣି ଆମୁମାନଙ୍କର ମୋଶଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୁଁ କେଇରୁ ପ୍ଲାନରୁ ଆସିଥିଲେ ଓ କେଇରୁ ପ୍ଲାନରୁ ପାଇଅଛି, ତାହା କଥା ତାହାକୁ ଦୋଷୀ କରେ? 52 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଜାଣେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେଇରୁ ପ୍ଲାନରୁ ଆସେ କିମ୍ବା କେଇରୁ ପ୍ଲାନକୁ ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କଥା ତାହାଙ୍କୁ ଜଣେ ଗାଲିଲାୟ ଲୋକ? ଗାଲିଲାୟ ଯାଏ, ତାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ । 15 ତୁମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ଭାବବାଦୀ ଉତ୍ତର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଅନୁସମ୍ମାନ କରି ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥାଆ, ମୁଁ କାହାରି ବିଚାର କରେ ନାହିଁ । ଦେଖା । 53 ଆଉ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହକୁ 16 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯଦି ବିଚାର କରେ, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ମୋହର ବିଚାର ଯଥାର୍ଥ; କାରଣ ମୁଁ ଏକାକୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ମୋା ପାଞ୍ଚରେ ଅଛନ୍ତି । 17 ପୁଣି, ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ୍ରାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟ, ଏହା ତୁମେମାନଙ୍କ୍ରାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି । 18 ମୁଁ ନିଜେ ନିଜର ସାକ୍ଷ୍ୟ, ପୁଣି, ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତା ମୋା ବିଶ୍ୱାସରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି ।” 19 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭୁ ପିତା କାହାନ୍ତି? ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଜାଣ ନାହିଁ କିମ୍ବା ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣ ନାହିଁ; ଯଦି ମୋତେ ଜାଣିଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥାଆନ୍ତୁ ।” 20 ସେ ମନ୍ତ୍ରିର ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥାଏ ସମୟରେ ଭଣ୍ଣାର ନିକଟରେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ, କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଧରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାଙ୍କ୍ରାର ନିପୁନ ସମୟ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । 21 ସେଥୁରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯାଉଅଛି, ଆଉ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଇଅଛି, ତୁମେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇଅଛି, ତୁମେମାନେ ଯେଠାକୁ ଯାଇଅଛି, ତୁମେମାନେ ଯେଠାକୁ ଯାଇଅଛି, ତୁମେମାନେ ଯେଠାକୁ ଯାଇଅଛି, ତୁମେମାନେ ଯେଠାକୁ ଯାଇଅଛି, 22 ତେଣୁ ଯିହୁଦାମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ କଥା ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବ ବୋଲି କହୁଅଛି, “ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଇଅଛି, ତୁମେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇଅଛି, 23 ସେଥୁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଅଧ୍ୟସାନରୁ ଉତ୍ତର, ମୁଁ ଉତ୍ତରସ୍ଥାନରୁ ଉତ୍ତର, ତୁମେମାନେ ଜଗତରୁ ଉତ୍ତର, ମୁଁ ଜଗତରୁ ଉତ୍ତର ନୁହେଁ ।” 24 ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ, “ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିଲି; କାରଣ

8 କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଜାତପର୍ବତକୁ ଗଲେ । 2 ତହିଁ ଆରଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେଷରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ମନ୍ତ୍ରିରକୁ ଆସିଲେ, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେ ଉପବେଶନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । 3 ଆଉ, ଶାପ୍ରୀ ଓ ଫାରୂଶୀମାନେ ବ୍ୟଭିତାର କର୍ମରେ ଧୃତା ଜଣେ ସ୍ଥାନୋକକୁ ଘେନିଆସି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟପୁଲରେ ଠିଆ କରାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, 4 ହେ ଗୁପ୍ତ, ଏହି ସ୍ଥୀଲୋକଟି ବ୍ୟଭିତାର କର୍ମ କରୁଥୁବା ସମୟରେ ଧରାପଡ଼ିଅଛି । 5 ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଥର ଫୋପାହି ମାରିବାକୁ ମୋଶ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥରେ ଆପଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି; ତେବେ ଆପଣା କଥା କହୁଅଛନ୍ତି? 6 ସେମାନେ ପେପରି ତାହାଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗର କାରଣ ପାଇ ପାରନ୍ତି, ଏଥୁମିମାନ୍ତ୍ରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପରାକ୍ରମ କରିବା ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଏହା କହିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଅଧୋମୁଖ ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଦାରା ଭୂମିରେ ଲେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 7 ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପୁନଃ ପୁନଃ ପରାମର୍ଶ ପଚାରନ୍ତେ, ସେ ମାସକ ଉତ୍ତୋଳନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ନିଷ୍ପାତ, ସେ ପ୍ରଥମରେ ତାହାକୁ ପଥର ଫୋପାହି । 8 ପୁନର୍ବାର ସେ ଅଧୋମୁଖ ହୋଇ ଲେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 9 ତାହା ଶୁଣି ସେମାନେ ବଡ଼ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଜଣ ଜଣ ହୋଇ ବାହାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ କେବଳ ଯାଶୁ ଓ ମଧ୍ୟପୁଲରେ ସେହି ସ୍ଥୀଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ । 10 ପୁଣି, ଯାଶୁ ମମ୍ବକ ପାର ନାହିଁ । 11 ତାହାକୁ ପରାମର୍ଶ କରିବାକୁ ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ, “ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିଲି; କାରଣ

ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଏହା ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କଲେ ଆପଣା ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଆଛ; ଅବ୍ରହାମ ଏପରି କର୍ମ କଲେ ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ।” 25 ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନାହିଁ । 41 ତୁମେମାନଙ୍କୁ ପିତାର କର୍ମସବୁ କରୁଆଛି ।” ପଚାରିଲେ, ତୁମେ କିମ? ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରାରମ୍ଭ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ବୋମାନେ ବ୍ୟଜିତାରୁ ଜାତ ମୁଁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଅଛି । 26 ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧେ ହୋଇ ନାହିଁ: ଆମ୍ବୋମାନଙ୍କୁର ଏକମାତ୍ର ପିତା, ସେ ଉଶ୍ଵର । କଥା କହିବାକୁ ଓ ବିତାର କରିବାକୁ ମୋହର ଅନେକ ବିଷୟ 42 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଉଶ୍ଵର ଯଦି ତୁମୁମାନଙ୍କୁର ଅଛି; ଯାହା ହେବ, ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ସତ୍ୟ, ଆର ମୁଁ ପିତା ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ ତାହାଙ୍କୋଠାରୁ ଯାହା ଯାହା ଶ୍ରୀବଦି କଳି, ସେହିପରୁ ଜଗତକୁ କରନ୍ତି; କାରଣ ମୁଁ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୋଠାରୁ ଆପି ଜଣାଉଅଛି ।” 27 ସେ ଯେ ପିତାଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ।” 43 ତୁମେମାନେ କହୁଆଥୁଲେ, ଏହା ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । 28 ଅତେବ, କାହିଁକି ମୋହର କଥା ବୁଝୁ ନାହିଁ? ତୁମେମାନେ ତ ମୋହର ଯାଶୁ କହିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ମନ୍ଦୁୟପୁତ୍ର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ପାରୁ ନାହିଁ । 44 ତୁମେମାନେ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ପିତାର କାମନା ସାଧନ ନିଜରୁ କିଛି ନ କରି ବରଂ ପିତା ମୋତେ ଯେପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା କରିବା ତୁମୁମାନଙ୍କୁର ଲଜ୍ଜା । ସେ ଆଦ୍ୟରୁ ନରପାତକ, ଆର ଦେଲେ, ସେହି ପ୍ରକାର ଏପମସ୍ତ କଥା ଯେ କହୁଆଛି, ଏହା ସେ ସତ୍ୟରେ ରହେ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାଠାରେ ସତ୍ୟ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ବୁଝିବ । 29 ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ମୋ’ ସାଙ୍କ୍ରନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ସେ ମିଥ୍ୟା କହେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜଠାରୁ ଅଛନ୍ତି; ସେ ମୋତେ ଏକାକୀ କରି ନାହାନ୍ତି, କାରଣ ମୁଁ ସର୍ବଦା କହେ; କାରଣ ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀର ପିତା । 45 ତାହାଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।” 30 ସେ ଏହି ସମସ୍ତ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସତ୍ୟ କହିଥୁବାରୁ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ କଥା କହନ୍ତେ, ଅନେକେ ଯାଶୁଙ୍କୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 31 ନାହିଁ । 46 ମୋ’ ଠାରେ ପାପ ଅଛି ବୋଲି ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅତେବ, ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କିଏ ପ୍ରମାଣ ଦେଉଅଛି? ମୁଁ ଯେବେ ସତ୍ୟ କହେ, ତେବେ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ମୋହର ବାକ୍ୟରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ? 47 ସେ ରହିବ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋହର ଶିଖ୍ୟ, 32 ପୁଣି, ଉଶ୍ଵରଙ୍କୋଠାରୁ ଉଦ୍‌ବ୍ଲାଙ୍ଗ ପାର୍ଶ୍ଵ ଶୁଣେ; ଏହି ହେତୁ ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାତ ହେବ ଓ ସେହି ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ତୁମେମାନେ ଶୁଣୁ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୋଠାରୁ କରିବ ।” 33 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆମ୍ବୋମାନେ ଉଦ୍‌ବ୍ଲାଙ୍ଗ ନୁହୁଁ । 48 ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ବଂଶ, ଆର କେବେ ହେଁ କାହାର ଦାସ ହୋଇ ଯେ ଜଣେ ଶମିରୋଣୀୟ ଓ ତୋତେ ଯେ ଭୂତ ଲାଗିଥାଏ, ଏହା ନାହିଁ ତେବେ ତୁମେମାନେ ମୁକ୍ତ ହେବ ବୋଲି ତୁମେ କିପରି କଥାର ଆମ୍ବୋମାନେ ଠିକ କହୁ ନାହିଁ? 49 ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, କହୁଆଛି? 34 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ “ମୋତେ ଭୂତ ଲାଗି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ପାମାଦର ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ଯେ କେହି ପାପ କରେ, ସେ ପାପର ଦାସ । କରୁଆଛି, ଆର ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଅନାଦର କରୁଆଛି । 50 35 ଦାପ ଅନନ୍ତକାଳ ଗୃହରେ ରହେ ନାହିଁ, ପୁତ୍ର ଯଦି ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି ଓ ବିତାର କରନ୍ତି, ଏପରି ଜଣେ ଅଛନ୍ତି । 51 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ କରିବେ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ମୁକ୍ତ ହେବ । ମୁଁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ଯଦି କେହି ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ 37 ତୁମେମାନେ ଯେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ବଂଶ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ; କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ କଦାପି ମୃତ୍ୟୁ ଦର୍ଶନ କରିବ ନାହିଁ ।” କିନ୍ତୁ ମୋହର ବାକ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରରେ ପ୍ଲାନ ନ ପାଇବାରୁ (aiōn g165) 52 ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏବେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଆଛି, ଯେ କେହି ପାପ କରିବରେ ରହିବାରେ ରହିବାରେ ରହିବାରେ । 38 ମୁଁ ଯାଶୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଲୁ ଯେ, ତୋତେ ଭୂତ ଲାଗିଥାଏ, ଅବ୍ରହାମ ଓ ପିତାଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖୁଆଛି, ସେହିପରୁ କହୁଆଛି; ରାବବାଦାମାନେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିଅଛନ୍ତି, ଆର ତୁ କହୁଆଛୁ, ଅତେବ, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ପିତା ନିକଟରେ ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିଥାଏ, ସେହିପରୁ କହୁଆଛି, ସେହିପରୁ କହୁଆଛି । 39 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରିଅଛନ୍ତି, ସେହିପରୁ କହିବାକୁ ଯେ ଯାହା ଶୁଣିଥାଏ, ସେହିପରୁ କହିଅଛନ୍ତି, ସେହିପରୁ କହିଅଛନ୍ତି । 40 କିନ୍ତୁ ସେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୋଠାରୁ ଶୁଣିଥାଏ ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଆଛନ୍ତି; ତୁ ନିଜକୁ କିଏ ବୋଲି କହୁଆଛୁ? 54 ଯାଶୁ ଉତ୍ତର କହୁଆଛି, ଏପରି ଲୋକ ଯେ ମୁଁ ମୋତେ ତୁମେମାନେ ଏବେ ଦେଲେ, “ମୁଁ ଯଦି ନିଜର ଗୋରବ କରୁଆଏ, ତେବେ ମୋହର

ଗୋରବ କିଛି ନୁହଁ; ମୋହର ଯେଉଁ ପିତାଙ୍କୁ ଭୁମ୍ଭୋମାନେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ସେ କାହିଁ? ସେ କହିଲା, ମୁଁ ଭୁମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ଉଶ୍ରର ବେଳି କହୁଆଛି, ସେ ମୋହର ଗୋରବ ଜାଣେ ନାହିଁ। 13 ସେ ପୂର୍ବରେ ଅନ୍ତଥିଲା, ସେମାନେ ତାହାକୁ କରୁଆଛନ୍ତି; 55 ଆଉ, ଭୁମ୍ଭୋମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶାମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ଥାଏଇଲେ। 14 ଯାଶୁ ଯେଉଁ ଦିନ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ ବେଳି କାହୁଆ କରି ତାହାର ଆଖୁ ଫିଟାଇ ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ଦିନ ଯଦି କହିବି, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଭୁମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ପରି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବିଶ୍ଵାମିବାର। 15 ଅତେବି, ସେ କିପରି ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲା, ଏହା ହେବି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ପାଳନ ଫାରୁଶାମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଆଉ ଥରେ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। କରେ। 16 ଭୁମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ପିତା ଅବୁହାମ ମୋହର ଦିନ ଦେଖୁବା ସେଥୁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ସେ ମୋହର ଆଖୁରେ କାହୁଆ ଆଶାରେ ଉଲ୍ଲାସ କଲେ, ଆଉ ସେ ତାହା ଦେଖୁ ଆନନ୍ଦ ଲଗାଇଦେଲେ, ପରେ ମୁଁ ଧୋଇ ହେଲି ଓ ଦେଖୁ ପାରୁଆଛି। 16 କଲେ।” 17 ସେଥୁରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭୁମ୍ଭୁ ତହୁଁ ଫାରୁଶାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କହିଲେ, ସେ ଲୋକଟା ତ ଏଯାଁ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇ ନାହିଁ, ଭୁମ୍ଭୁ କଥାନ୍ତି ଉଶ୍ରରଙ୍କୁ ନିକଟେ ଥାଏ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ବିଶ୍ଵାମିବାର ପାଳନ ଅବୁହାମଙ୍କୁ ଦେଖୁଆଛି? 18 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସତ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ। ଆଉ, କେହି କେହି କହିଲେ, ପାପୀ ଲୋକ କିପରି ସତ୍ୟ ମୁଁ ଭୁମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ଅବୁହାମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବ ମୁଁ ଏହି ପ୍ରକାର ଆଶ୍ରୟକର୍ମପଦ୍ଧତି କରିପାରେ? ଏହିପରି ରାବେ ଅଛି।” 19 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଫୋପାଡ଼ିବା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ତରରେତେ ହେଲା। 17 ତେଣୁ ସେମାନେ ନିମନ୍ତେ ପଥର ଉଠାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଗୋପନରେ ମନ୍ତରରୁ ଆହୁରି ଥରେ ସେହି ଅନ୍ତରୁ ଲୋକଟିକୁ ପଚାରିଲେ, ସେ ସେ ବାହାରିଗଲେ।

9 ଯାଶୁ ଯାଉଥାବା ସମୟରେ ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ତକୁ ଦେଖିଲେ। 2

ଆଉ, ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଶୁଭୁ କିଏ ପାପ କରିବାରୁ ଏ ଅନ୍ତର ହୋଇ ଜନ୍ମ ହେଲା? ନିଜେ ନା ଏହାର ପିତାମାତା? 3 ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଏ କିମ୍ବା ଏହାର ପିତାମାତା ପାପ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଉଶ୍ରରଙ୍କୁ କର୍ମ ଯେପରି ଏହାଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଏମିନଟ୍ରେ ଏହା ଘଟିଅଛି। 4 ଦିନ ଥାର ଥାର ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ କର୍ମ କରିବା ଆମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତ୍ଵବ୍ୟ, ଯେଉଁ ସମୟରେ କେହି କର୍ମ କରିପାରେ ନାହିଁ, ଏପରି ରାତ୍ରି ଆସୁଆଛି। 5 ମୁଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତରେ ଅଛି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଷୀ!“ 6 ଏହା କେହି ସେ ମାଟିରେ ଛେପ ପକାଇ ସେହି ଛେପରେ କାହୁଆ କଲେ, ଆଉ ତାହାର ଦୂର ଆଖୁରେ କାହୁଆ କଲାଇଗଲା। 7 ତେଣୁ ପ୍ରତିବାସୀମାନେ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ପୂର୍ବେ ଜଣେ ଭିକରାଣ ବୋଲି ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, ସେ ବସି ଭିକ ମାସୁଥିଲା, ଏ କଥା ସେହି ନୁହଁ? 9 କେହି କେହି କହିଲେ, ଏ ସେ; ଆଉ କେହି କେହି କହିଲେ, ନା, ଏ ତାହା ପରି। ସେ କହିଲା, ମୁଁ ସେହି। 10 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ତାହାହେଲେ ତୋର ଆଖୁ କିପରି ଫିଟିଗଲା? 11 ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଯାହାଙ୍କୁ ଯାଶୁ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କାହୁଆ କରି ମୋହର ଦୂର ଆଖୁରେ ଲଗାଇଲେ ଏବଂ ମୋତେ କହିଲେ, ଶାଲୋହ ପୋଖରୀକୁ ଯାଇ ଧୋଇ ଛୁଆ; ତେଣୁ ମୁଁ ବାହାରିଯାଇ ଧୋଇ ହେଲି ଓ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲି। 12

କଥା କଲା? ସେ କିପ୍ରକାରେ ତୋର ଆଖୁ ଫିଟାଇଦେଲା? ତାହା ନିମନ୍ତେ ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇଦିଏ, ପୁଣି, ମେଷଗୁଡ଼ିକ ତାହାର 27 ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ମୁଁ କହିଯାଇଲିଛି, ଆଉ ସ୍ଵର ଶୁଣନ୍ତି, ଆଉ ସେ ନିଜର ମେଷପଦ୍ଧତି ନାମ ଧରି ତାକି ଆପଣମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; କାହିଁକି ଆଉ ଥରେ ଶୁଣିବାକୁ ବାହାର କରି ଘେନିଯାଏ । 4 ସେ ନିଜର ମେଷଗୁଡ଼ିକ ବାହାର ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି? ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ କଥାକୁ କଲା ଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲେ ଓ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି? 28 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ତାହାର ପଛେ ପଛେ ଚାଲନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ତାହାର ସ୍ଵର ଗାଲି ଦେଇ କହିଲେ, ତୁ ତାହାର ଶିଷ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଚିହ୍ନନ୍ତି; 5 କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅତିହା ଲୋକର ପଛେ ପଛେ କେବେ ମୋଶାଙ୍କୁ ରଖିଯାଏ । 29 ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣ୍ଯୁ ଯେ, ଇଶ୍ଵର ମୋଶାଙ୍କୁ ହେଁ ଚାଲିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତାହା ପାଖରୁ ପଳାଇଯିବେ, କାରଣ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏ ଲୋକଟା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଥିଛି, ସେମାନେ ଅତିହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରଖିଯାଇନ୍ତି ନାହିଁ । 6 ଯୀଶୁ ତାହା ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣ୍ଯୁ ନାହିଁ । 30 ସେହି ଲୋକଟି ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉପମା କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଉତ୍ତର ଦେଲା, ସେ ମୋହର ଆଖୁ ଫିଟାଇଦେଲେ, ଆଉ ସେ ଯାହା କହୁଥିଲେ, ସେହିସବୁ କଥାକୁ ବୋଲି ସେମାନେ ବୁଝିଲେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଥିଛନ୍ତି, ତାହା ଆପଣମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏ ତ ନାହିଁ । 7 ତେଣୁ ଯାଣ୍ୟ ପୂର୍ବନର୍ତ୍ତାର କହିଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ଆଶ୍ରମ୍ୟ କଥା । 31 ଇଶ୍ଵର ଯେ ପାପିମାନଙ୍କୁ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ମୁଁ ମେଷଗୁଡ଼ିକର ଦ୍ୱାରା । 8 ଯେତେ ଏହା ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ଇଶ୍ଵରରକୁ ହୋଇ ଜଣ ମୋ” ପୂର୍ବରେ ଆସିଥିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋର ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ତାହାର କଥା ଦକ୍ଷାଇତ, କିନ୍ତୁ ମେଷପଦ୍ଧତି ସେମାନଙ୍କୁ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । 9 ମୁଁ ଶୁଣନ୍ତି । 32 କେହି ଯେ ଜନ୍ମନୂର ଚକ୍ର ଫିଟାଇଦେଲା, ଏହା ତ ଦ୍ୱାରା, ଯଦି କେହି ମୋ” ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ତାହାହେଲେ କହାପି ଶୁଣାଯାଇ ନ ଥିଲା । (aión g165) 33 ଏ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୋଠାରୁ ସେ ରକ୍ତ ପାଇବ ଏବଂ ଭିତରକୁ ଆସି ଓ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଆସି ନ ଥିଲେ କିଛି କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । 34 ସେମାନେ ତାହାକୁ ଚରା ପାଇବ । 10 ଗୋର କେବଳ ଚୋରି, ବଧ ଓ ବିନାଶ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁ ତ ପୁରା ପାପେର ଜନ୍ମ ହେଲୁ, ଆଉ ତୁ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସେ; ସେମାନେ ଯେପରି ଜୀବନ ପାଆନ୍ତି ଆମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲୁ? ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୱର ଭାବରେ ପାଆନ୍ତି, ଏଥିନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆସିଥିଛି । 11 ମୁଁ ବାହାର କରିଦେଲା । 35 ସେମାନେ ଯେ ତାହାକୁ ବାହାର ଉତ୍ତର ମେଷପାଳକ; ଉତ୍ତର ମେଷପାଳକ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ କରିଦେଇଥିଛନ୍ତି, ଯାଣ୍ୟ ଏହା ଶୁଣି ତାହାର ଦେଖା ପାଇ କହିଲେ, ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଦିଏ । 12 ସେ ମେଷପାଳକ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ମୁଲିଆ, “ତୁମେ କଥାକୁ ମନୁଷ୍ୟପୁରୁଷଙ୍କୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି?” 36 ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଯାହାର ନିଜର ନୁହେଁନ୍ତି, ସେ ବାଘ ଆସିବା ଦେଖୁ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ହେ ପ୍ରତ୍ୱ, ସେ କିଏ କହନ୍ତି, ଯେପରି ମୁଁ ମେଷଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଦି ପଳାଏ (ଆର ବାଘ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଛିନ୍ନିରିନ୍ଦ ତାହାଙ୍କୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି?) 37 ଯାଣ୍ୟ ତାହାକୁ କହିଲେ, କରେ), 13 କାରଣ ସେ ମୁଲିଆ ଓ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା “ତୁମେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛ, ଆଉ ସେ ତୁମୁ ସାଙ୍ଗରେ କଥା କରେ ନାହିଁ । 14 ମୁଁ ଉତ୍ତର ମେଷପାଳକ । ପିତା ଯେପରି ମୋତେ କହୁଅଛନ୍ତି, ସେ ସେହି ।” 38 ସେଥୁରେ ସେ କହିଲା, ପ୍ରତ୍ୱ ମୁଁ ଜାଣନ୍ତି ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣେ, 15 ସେହିପରି ମୁଁ ମୋ” ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି; ଆର, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରାଣ କଲା । 39 ପୁଣି, ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଜାଣେ, ଆଉ ମୋ” ନିଜର ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଦିଏ । ଦେଖୁଥିବା ଲୋକେ ଯେପରି ଅନ୍ତି ହୁଅଛନ୍ତି, ଏହି ବିତର ନିମନ୍ତେ 16 ଯେଉଁ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଏହି ମେଷଶାଳାର ନୁହେଁନ୍ତି, ମୋହର ମୁଁ ଜଗତକୁ ଆସିଥିଛା । 40 ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଏପରି ଅନ୍ୟ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚରୁ ଯେତେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ ନ ଦେଖାର ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବାରୁ ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ଆମାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ, ଏହା ଏବେ କହୁଅଛ; ଆଉ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ପୁର୍ବନର୍ତ୍ତାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହା ତୁମୁମାନେ ପାପରେ ରହୁଅଛ ।”

10 “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛ, ସେ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ମୁଁ ଆପେ ତାହା ଦାନ କରେ । ତାହା ଦାନ କରିବାକୁ ମୋହର ମେଷଶାଳାରେ ପ୍ରବେଶ ନ କରେ, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିକାର ଅଛି ଓ ତାହା ପୁର୍ବନର୍ତ୍ତାର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମୋହର ପ୍ଲାନେଟରେ ଚଢି ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେ ତୋର ଓ ଦକ୍ଷାଇତ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାର ଅଛି । ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୋଠାରୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ପାଇଅଛି ।” ସେ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେ ମେଷପାଳକ । 3 ଦ୍ୱାରା 19 ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ହେତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ପୁର୍ବନର୍ତ୍ତାର

ମତରେବ ଘଟିଲା । 20 ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅନେକ କହିବାକୁ 38 କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ କରେ, ତାହାହେଲେ ଯଦ୍ୟପି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଲାଗିଲେ, ତାହାକୁ ଭୂତ ଲାଗିଛି, ସେ ପାଗଳ, କାହିଁକି ତାହା ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କର, ତଥାପି ପିତା ଯେ ମୋ' ଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ କଥା ଶୁଣୁଅଛ? 21 ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଏହିପଦୁ କଥା ତ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୀରେ ଅଛି, ଏହା ସେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଜାଣ ଓ ବୁଝ, ଭୂତ ଲାଗିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ନୁହଁ; ଭୂତ କଥାନ ଅନ୍ତର୍ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଖୁ ଏଥର୍ମିମନ୍ତ୍ରେ କର୍ମସବୁ ବିଶ୍ୱାସ କର ।" 39 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ପିତାରପାରେ? 22 ସେତେବେଳେ ସିରୁଶାଳମ ସହରେ ମନ୍ତ୍ରିର ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପର୍ବ ପଡ଼ିଲା; ସେ ସମୟ ଶାତକାଳ, 23 ଆଉ ଯାଶୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ ପଡ଼ି ବାହାରିଗଲେ । 40 ଏଥୁରତ୍ତରେ ମନ୍ତ୍ରିରରେ ଶଲୋମାନଙ୍କ ମଣ୍ଟପରେ ବୁଲୁଥୁଲେ । 24 ସେଥୁରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ପର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଆରପାରିକୁ ତାଲିଯାଇ, ଯୋହନ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଚାରିଆଡ଼େ ଘେରି ପାରିବାକୁ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ ପ୍ଲାନରେ ବାଟୁଇୟ ଦେଉଥୁଲେ, ସେହି ପ୍ଲାନକୁ ଆସି ଲାଗିଲେ, ଆଉ କେତେ କାଳ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହରେ ରଖିବ? ସେଠାରେ ରହିଲେ । 41 ଆଉ, ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭୁ ଖାଣ୍ଟି, ତାହାହେଲେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ ରପେ କୁହ । ଆସି କହିଲେ, ଯୋହନ ସିନା କୌଣସି ଆଶ୍ରୟକର୍ମ କଲେ 25 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି, ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ଯୋହନ ସେ ସମସ୍ତ କଥା କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ; ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ନାମରେ କହିଲେ, ସେହିପଦୁ ସତ୍ୟ; 42 ଆଉ, ସେ ପ୍ଲାନରେ ଅନେକେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁଥାନ୍ତି, ସେହିପଦୁ ମୋ' ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି; 26 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋହର ପଲର ମେଷ ନୁହଁ । 27 ମୋ' ମେଷପଦୁ ମୋହର ସ୍ଵର ଶୁଣ୍ଟି ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ, ଆଉ ସେମାନେ ମୋହର ପଛେ ପଛେ ଚାଲନ୍ତି, 28 ପୁଣି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ବ୍ୟ ଜୀବନ ଦିବ, ଆଉ ସେମାନେ କବାପି କେବେ ହେଁ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ନାହିଁ, ପୁଣି, କେହି ମୋ' ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ହରଣ କରିବ ନାହିଁ । (aiōn g165, aiōnios g166) 29 ମୋହର ପିତା ମୋତେ ଯାହା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ସବୁଠାରୁ ବହୁମୂଳ୍ୟ, ଆଉ ପିତାଙ୍କୁ ହସ୍ତରୁ କେହି ତାହା ହରଣ କରିପାରେ ନାହିଁ । 30 ମୁଁ ଓ ପିତା ଏକ । 31 ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଫୋପାଡ଼ିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଆଉ ଥରେ ପଥର ଆଣିଲେ । 32 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ପିତାଙ୍କୀରୁ ଅନେକ ଉତ୍ତର କର୍ମ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଅଛି; ସେହିପଦୁ କର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ କର୍ମ ନିମନ୍ତ୍ରେ ମୋତେ ପଥର ଫୋପାରୁଥାନ୍ତ? 33 ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଉତ୍ତର କର୍ମ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଆମୁମାନେ ତୋତେ ପଥର ଫୋପାରୁଥାନ୍ତ । 34 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏହା କଥାରେ ଲେଖା ନାହିଁ, ଆମ୍ବେ କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଲଶ୍ଵରଗଣ? 35 ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଲଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଯଦି ସେ ଲଶ୍ଵରଗଣ ବୋଲି କହିଲେ (ଆଉ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ), 36 ତାହାହେଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ଲଶ୍ଵର ପବିତ୍ର କରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ କଥା ଭୂମ୍ଭୁମାନେ, ମୁଁ ଲଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପୁତ୍ର, ଏହା ମୁଁ କହିବାରୁ ତୁ ଲଶ୍ଵର ନିନ୍ଦା କରୁଥାନ୍ତି କଥା କରୁଅଛୁ ବୋଲି କହୁଅଛ? 37 ଯଦି ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ କର୍ମସବୁ କରେ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ; 38 କିନ୍ତୁ ଯଦି କହିଲା, "ଆମୁମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ ଲାଗାଇ ନିତ୍ରା ଯାଇଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ନିଦାରୁ ଉଠାଇବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ମୁଁ ଯାଇଅଛି ।" 12 ସେଥୁରେ ଶିଖ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଯଦି ସେ ନିତ୍ରା ଯାଇଅଛନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ସେ ସୁଧୁ ହେବେ । 13 ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ

ମୃତ୍ୟ ବିଷୟରେ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇପଡ଼ିବା ଗଲେ। 32 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ ଥିଲେ, ମରୀଯମ ବିଷୟରେ କହିଲେ ବୋଲି ସେମାନେ ମନେ କଲେ। 14 ସେହି ପ୍ଲାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ତାହାଙ୍କୁ ଚରଣ ଅତେବ, ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵପ୍ନ ରୂପେ କହିଲେ, ତଳେ ପଡ଼ି କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଯଦି ଆପଣ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ “ଲାଜାର ମରିଯାଇଅଛନ୍ତି; 15 ଆଉ, ମୁଁ ସେ ସେ ପ୍ଲାନରେ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ମୋ” ଭାର ମରି ନ ଥାଆନ୍ତା। 33 ନ ଥିଲି, ଏଥୁଏକାଣେ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ର ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛି, ଅତେବ, ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସହିତ ଆସିଥିବା ଯିହୁଦୀ ଯେପରି ତୁମ୍ମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ; କିନ୍ତୁ ତାଳ, ଆମ୍ବୋମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୋଦନ କରୁଥିବା ଦେଖୁ ଆନ୍ଦାରେ ଗରାର ରାବେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯିବା।” 16 ସେଥୁରେ ଥୋମା, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦୁମ ଉତ୍ତେକିତ ହେଲେ, ପୁଣି, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଧନ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଦୂର ସଞ୍ଜକୁରେ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେ ଆପଣା ସଞ୍ଜୀ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ପଚାରିଲେ, 34 “ତାଙ୍କୁ କେବୀଠାରେ ରଖୁଅଛି?” ସେମାନେ ତାଳ, ଆମ୍ବୋମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚରେ ମରିବା। 17 ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଆସି ଦେଖନ୍ତୁ 35 ଯୀଶୁ କାନ୍ତିଲେ। 36 ଯୀଶୁ ପହଞ୍ଚି ଶୁଣିଲେ ଯେ, ସେ ତାର ଦିନ ହେଲା ସମାଧୁରେ ସେଥୁରେ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ଦେଖ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ରଖାଗଲେଣି। 18 ବେଥାନୀୟ ଯିରୁଶାଲମ ସହରରୁ ପ୍ରାୟ ଏକ କିପରି ସ୍ଵେଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ। 37 କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ କେହି କହିଲେ, ଏହି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପେହି ଅନ୍ୟବସ୍ତୁର ଆଖୁ ମାର୍ଯ୍ୟା ଓ ମରୀୟମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାଇ ବିଷୟରେ ପାନ୍ତିନା ଦେବା ଫିଟାଇଥିଲେ, ସେ କଥା ଏହାର ମୃତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିବାରଣ କରିପାରି ନିମନ୍ତ୍ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ। 20 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ନ ଥାଆନ୍ତେ? 38 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ତରରେ ବିରକ୍ତ ଆସିଥାନ୍ତି ବୋଲି ଯେତେବେଳେ ମାର୍ଯ୍ୟା ଶୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ହୋଇ ସମାଧୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ତାହା ଗୋଟିଏ ଗୁହା, ପୁଣି, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଗଲେ, କିନ୍ତୁ ମରୀୟମ ଗୁହରେ ବସି ତା “ମୁଁରେ ଗୋଟାଏ ପଥର ଥିଲା। 39 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଏହି ରହିଲେ। 21 ମାର୍ଯ୍ୟା ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଯଦି ଆପଣ ପଥର ମୁଖ୍ୟାଇବିଅ!” ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ରହଣୀ ମାର୍ଯ୍ୟା ତାହାଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ମୋହର କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ସେ ବିଶିଷ୍ଟାଳାଶି, କାରଣ ସେ ତାର ଦିନ ହେଲା ଭାଇ ମରି ନ ଥାଆନ୍ତା। 22 କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ମଲାଶି। 40 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ମାଗିବେ, ଇଶ୍ଵର ସେ ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଦେବେ, ଏହା ଏବେ ତାହାହେଲେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମହିମା ଦେଖୁବ, ଏହା କଥାମ ମୁଁ ତୁମକୁ ସୁଦ୍ଧା ମୁଁ ଜାଣେ। 23 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମୁ ଭାଇ ପୁଣି, କହିଲି ନାହିଁ?” ସେଥୁରେ ସେମାନେ ପଥର ପୁଣ୍ୟରେଣେ। 41 ଉଠିବାଇ! 24 ମାର୍ଯ୍ୟା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ସେ ଶେଷ ଦିନରେ ଆଉ, ଯୀଶୁ ଉତ୍ସବରୁଷ୍ଣି କରି କହିଲେ, “ପିତାମ୍ଭୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପୁନରୁତ୍ତାନ ସମୟରେ ଭାଇବାରେ ଉଠିବ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ। 25 ଯୀଶୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ ବୋଲି ମୁଁ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି। 42 ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ପୁନରୁତ୍ତାନ ଓ ଜାବନ; ସେ ମୋ” ଠାରେ ସେ ସର୍ବଦା ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଆଅ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି; ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଯଦ୍ୟପି ମରେ, ତଥାପି ସେ ବଞ୍ଚିବ, 26 କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମୁହ ଚଢ଼ୁର୍ତ୍ତିଗରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ସେ କେହି ବଞ୍ଚେ ଓ ମୋ” ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛ ବୋଲି ସେମାନେ ଯେପରି କନ୍ଦାପି ମରିବ ନାହିଁ; ଏହା କଥାମ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି?” (a) ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ଏଥ୍ୟାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ହେତୁ ମୁଁ ଏହା କହିଲି।” g165] 27 ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହଁ, ପ୍ରଭୁ, ଯାହାଙ୍କୁ ଜଗାଇକୁ 43 ସେ ଏହା କହି ଉଚ୍ଚପ୍ରରରେ ତାକିଲେ, “ଲାଜାର, ବାହାରି ଆଗମନ କରିବାର ଥିଲା, ଆପଣ ଏବେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରସର ଦେବେ ଯାଏ ଏଥାପରି ଯାଇ ଆପଣା ଭରଣୀ ମରାୟମଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ତାକି କହିଲେ, ଖଣ୍ଡ ଗାମୁତା ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିଲା। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗୁରୁ ଆସିଲେଣି ଆଉ ତୋତେ ତାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି। 29 ସେ ଏହା ଶୁଣି “ଏହାଙ୍କୁ ବନ୍ଦନ ପିତାମ୍ଭୁ ରାଜିତ କାଲିଯିବାକୁ ଦିଅ।” 45 ଅତେବ, ଶାସ୍ତ୍ର ଉଠି ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଗଲେ। 30 ଯୀଶୁ ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଗ୍ରାମ ଭିତରେ କାରାକ୍ରମ ହେବାରେ ଯେବେଳେ, ସେମାନରେ ରେତିଥିଲେ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେମାନରେ ଥିଲେ। 47 ବାହାରିଯିବା ଦେଖୁ ସେ ସମାଧୁ ନିକଟରେ ରୋଦନ କରିବା ସେଥୁରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପାରୁଣୀମାନେ ମହାପାରା ଆହୁନ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଏହା ମାନେ କରି ତାହାଙ୍କୁ ପଛେ ପଛେ କରି କହିଲେ, ଆମ୍ବୋମାନେ କଥା କରୁଅଛୁ? ଏ ଲୋକ

ଆନେକ ଆଶ୍ରୟକର୍ମ କରୁଥାଇଛି । 48 ଯଦି ଆମ୍ବେମାନେ ତାହାକୁ ନାମକ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ପରମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଏପରି ଛାଡ଼ିଦେବା, ତାହାହେଲେ ସମସ୍ତେ ତାହାଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଯାଉଥିଲା, ସେ କହିଲା, 5 ଏହି ତେଳ ତିନିଶହ ଦିନର ମଜୁରା କରିବେ, ଆଉ ରୋମାୟ ଅଧୂକାରୀମାନେ ଆପି ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ସମାନ ମୂଳ୍ୟରେ ବିକୁଣ୍ଠ କରାଯାଇ କାହାଙ୍କି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଏହି ସ୍ଥାନ ଓ ଜାତି ଉତ୍ସମ୍ଭ୍ଵ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ । 49 କିନ୍ତୁ ନ ଗଲା? 6 ସେ ସେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ, ଅର୍ଥାତ୍, କଯାପା ନାମକ ସେହି ବର୍ଷର ବୋଲି ଏହା କହିଲା, ତାହା ନୁହେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ଗୋର, ମହାଯାଜକ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ କିଛି ଜାଣ ନାହିଁ; ଆଉ ତାହା ନିକଟରେ ଚଙ୍ଗୁଥଳୀ ଥିବାରୁ, ସେଥରେ ଯାହା ଯାହା 50 ସମୁଦ୍ରାୟ ଜାତି ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଲୋକପାଧାରଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ରଖାଯାଉଥିଲା, ତାହା ସେ ତୋରି କରି ନେଇଯାଉଥିଲା । 7 ଜଣେ ସେ ମରିବା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପକ୍ଷରେ ମଞ୍ଜୁଲଜନକ, ଏହା ସେଥରେ ଯାଶୁ କହିଲେ, “ଏହାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ସେପରି ମୋହର ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବିଚାର କରୁ ନାହିଁ । 51 ସେ ଆପଣାଠାରୁ ସମାଧି ଦିନ ନିମନ୍ତ୍ରେ ସେ ଏହା ରଖି ପାରେ । 8 ଦରିଦ୍ରମାନେ ଏହା କହିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ବର୍ଷର ମହାଯାଜକ ତ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ମୁଁ ସର୍ବଦା ଥିବାରୁ ଯାଶୁ ସେ ଜାତି ନିମନ୍ତ୍ରେ, 52 ଆଉ କେବଳ ସେହି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ନ ଥିବି ।” 9 ଇତିମଧ୍ୟରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଜାତି ନିମନ୍ତ୍ରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ରଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ସନ୍ତୁମାନମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀ ଲୋକ ସେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣି ପାରି ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏକ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ମୃତ୍ୟୁରୋଗ କରିବାକୁ କେବଳ ଯାଶୁଙ୍କ ସକାଣେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲାକାରଙ୍କୁ ସେ ଯାଇଥାରିଛନ୍ତି, ଏଥୁସକାଣେ ଏହି ଭାବବାଣୀ କହିଲେ । 53 ତେଣୁ ମୃତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଡଠାଇଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ସେହି ଦିନଠାରୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ମନ୍ତ୍ରା ମଧ୍ୟ ଆପଣାଠାରୁ ଏହି ଭାବବାଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ନିମନ୍ତ୍ରେ କଲେ, 10 କିନ୍ତୁ ଲାଜାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ କଲେ । 54 ଅତ୍ୟବି, ଯାଶୁ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ମନ୍ତ୍ରା କଲେ, 11 କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ଯୋଝୁଁ ପ୍ରକାଶରେ ଗମନାଗମନ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେ ଶ୍ଵାନରୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଆନେକେ ଯାଇ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ବାହାରିଯାଇ ପ୍ରାନ୍ତର ନିକଟରେ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳର ଲପ୍ରେସିମ ନାମକ କରୁଥିଲେ । 12 ତହିଁ ଆରଦିନ ପର୍ବତ୍କୁ ଆସିଥାବ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଗୋଟିଏ ନଗରକୁ ପ୍ରାୟନ କଲେ, ଆଉ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଲୋକ ଯାଶୁଙ୍କ ଯିହୁଶାଲମ ସହରକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଶୁଣି 13 ସେଠାରେ ରହିଲେ । 55 ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରନ୍ଧାର ପର୍ବ ସନ୍ତ୍ରିକଟ ଖଜୁରା ବାହୁଙ୍କୁ ଘେନି ତାହାଙ୍କୁ ରେଟିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ବାହାରିଗଲେ ଥିଲା, ପୁଣି, ପଲ୍ଲୀଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକରୁ ଆନେକେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଓ ଉତ୍ସବରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ହୋଶାନା ।” “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶୁଣି କରିବା ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ପୂର୍ବେ ଯିରୁଶାଲମ ସହରକୁ ନାମରେ ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ; ଧନ୍ୟ ଜୟାଏଲାର ରାଜା ।” ଯାତ୍ରା କଲେ । 56 ସେଥରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କର ଅନ୍ତେଶିଷ୍ଟ କରୁ 14 ଆଉ, ଯାଶୁ ଗୋଟିଏ ଗର୍ଭତରାବକ ପାଇ ତାହା ଉପରେ କରୁ ମନ୍ତ୍ରିରରେ ତିଆ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ପରସ୍ତ କହିବାକୁ ଆରୋହଣ କଲେ, ସେପରି ଲୋଖାଅଛି, 15 ଆଗୋ ସିଯେନର ଲାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ କଥାନ ମନେ କରୁଅଛି? ସେ କି ପର୍ବକୁ କନ୍ୟେ, ଭୟ କର ନାହିଁ; ଦେଖ, ତୋର ରାଜା ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଆସିବେ ନାହିଁ? 57 ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଣୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସେ ଗର୍ଭତରାବକ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି । 16 ଧରିବା ଉତ୍ସବରେ, ସେ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଯଦି କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବୁଝିଲେ ଜାଣେ, ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ।

12 ଇତିମଧ୍ୟରେ ଯାଶୁ ନିସ୍ତାର ପରିବ ଛାନ୍ଦ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ବେଥନୀଯକୁ ଆସିଥିଲେ; ଯେଉଁ ଲାଜାରଙ୍କୁ ସେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ରନ୍ଧାର ନିମନ୍ତ୍ରେ ସେ ସେହି ପ୍ରାୟନରେ ଥିଲା । 2 ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ସେହି ପ୍ରାୟନରେ ଘାନ୍ତାର ବାହୁଙ୍କୁ ଘେନି ତାହାଙ୍କୁ ସହରକୁ ସହିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ପାଣ୍ଟ୍ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । 3 ସେତେବେଳେ ମରୀଯମ ଅଧ ସେଇ ଅତି ବହୁମୂଳ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଜାମାନ୍ତା ସୁଗନ୍ତି ତେଳ ଘେନି ଯାଶୁଙ୍କ ପାଦରେ ତାହା ଲଗାଇ ଆପଣା କେଶରେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଦ ପୋଛିଦେଲେ, ଆଉ ତେଳର ସ୍ଥାବାପରେ ଘରଟି ମହିକିଗଲା । 4 କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାରିଯୋତୀଯ ଯିହୁଦୀ 20 ପର୍ବ ସମୟରେ ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଆସିଥିବା

ଯାଉଁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଗ୍ରୀକ ଲୋକ ଥୁଲେ । 21 ଯାଉଅଛି, ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ । 36 ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଯେପରି ସେମାନେ ଗଲିଲାୟ ଦେଥୁଳାଇଦାନିବାସୀ ଫଳିଷ୍ଠଙ୍କ ନିକଟରୁ ଜ୍ୟୋତିଷର ସହାନ ହୁଆ, ସେଥୁପାଇଁ ଜ୍ୟୋତିଷ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁଗୋଧ କରି କହିଲେ, ମହାଶାୟ, ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଥାର ଥାର ଜ୍ୟୋତିଷରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ।” ଯାଶୁ ଏହିପବୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ର ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛା । 22 ଫଳିଷ୍ଠ ଯାଇ କଥା କହି ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁଠାରୁ ଗୋପନରେ ଆନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ପୁଣି, ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ଫଳିଷ୍ଠ ଯାଇ ଯାଶୁଙ୍କ ରହିଲେ । 37 କିନ୍ତୁ ଯଦ୍ୟପି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ ଏତେ କହିଲେ । 23 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆଶ୍ରମ୍ୟକର୍ମ କରିଥୁଲେ, ତଥାପି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ମହିମାନ୍ତି ହେବା ନିମନ୍ତ୍ର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ । 24 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥୁଲେ, 38 ଯେପରି ଭାବବାଦୀ ଯିଶାଇୟଙ୍କୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହୁଥୁବି, ଗହମବୀଜ ଯଦି ମୃତ୍ତିକାରେ ପଡ଼ି ନ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍କୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, କିଂ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ମରେ, ତାହାହେଲେ ତାହା ଏକମାତ୍ର ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ମରେ, ସମ୍ବାଦ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛି? ଆର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାହୁ କାହା ନିକଟରେ ତାହାହେଲେ ବୁଝୁ ଫେଲ ଫେଲେ । 25 ସେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ପିଲୁ ପକାଇତି ହୋଇଅଛି?” 39 ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଜ୍ଞାନ କରେ, ସେ ତାହା ହରାଇବ, ଆର ସେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ କରିପାରୁ ନ ଥୁଲେ, ଯେଣୁ ଯିଶାଇୟ ପୁନଶ୍ଚ କହିଅଛନ୍ତି, 40 “ସେ ଇହଜଗତରେ ଘୁଣା କରେ, ସେ ତାହା ଅନ୍ତରୁ ଜୀବନ ନିମନ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁର ଚକ୍ର ଅନ୍ତରୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଆର ସେମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ରକ୍ତ କରିବ । (aiōnios g166) 26 କେହି ଯେବେ ମୋହର ସେବକ, ଜଡ଼ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ଆଖରେ ଦେଖୁବେ ନାହିଁ ଓ ତେବେ ସେ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରୁ: ଆର, ମୁଁ ଯେବ୍ବାରେ ହୃଦୟରେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଫେରିବେ ନାହିଁ, ଆର ଆମ୍ବୁ ଥାଏ, ମୋହର ସେବକ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାର ରହିବ; କେହି ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଷ୍ଠୁ କରିବ ନାହିଁ ।” 41 ଯିଶାଇୟ ଏହିପବୁ କହିଲେ, ମୋହର ସେବା କରେ, ତେବେ ପିତା ତାହାକୁ ସମ୍ବାନ ଦେବେ ।” କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ମହିମା ଦେଖିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ବିଷୟରେ 27 “ଏବେ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇଅଛି, ଆର ମୁଁ କଥା କଥା କହିଲେ । 42 ତଥାପି ଯିନ୍ଦ୍ରୀଦୀ ନେତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁଦ୍ଧା କହିବି? ପିତ୍ତଃ, ମୋତେ ଏହି ସମୟଠାର ରକ୍ତ କର? କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, କିନ୍ତୁ କାଳେ ସେମାନେ ଏଥୁପକାଶେ ତ ମୁଁ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଅଛି । 28 ପିତ୍ତଃ, ସମାଜରୁକୁ ବାହାର ହୁଅନ୍ତି, ଏଥୁପାଇଁ ଫାରୁଣୀମାନଙ୍କୁ ହେତୁ ଆପଣା ନାମ ମହିମାନ୍ତି କର ।” ସେଥୁରେ ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ତାହା ସ୍ଵାକ୍ଷାର କରୁ ନ ଥୁଲେ, 43 କାରଣ ସେମାନେ ଉଗ୍ରରଙ୍କୁଠାରୁ ହେଲା, ଆମ୍ବୁ ତାହା ମହିମାନ୍ତି କରିଅଛୁ, ଆର ପୁନର୍ବାର ଗୋରବ ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁଠାରୁ ଗୋରବ ଭଲ ମହିମାନ୍ତି କରିବ । 29 ତେଣୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ପାଇଲେ । 44 ଯାଶୁ ଉତ୍ସବରେ କହିଲେ, “ଯେ ମୋ’ ଠାରେ ଲୋକସମୂହ ଏହା ଶୁଣି ମେଘଗର୍ଜନ ହେଲା ବୋଲି କହିଲେ; ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କେବଳ ମୋ’ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଜଣେ ଦୂର ଏହାଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି । 30 ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ; 45 ଆର, ଯାଶୁ ଉତ୍ସବରେ ଦେଲେ, “ମୋ’ ନିମନ୍ତ୍ର ଏହି ବାଣୀ ହୋଇ ନାହିଁ, ସେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ କରେ, ସେ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ହେତୁ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ର ହୋଇଅଛି । 31 ଏବେ ଏହି ଜଗତର କରେ । 46 ସେ କେହି ମୋ’ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଯେପରି ବିଚାର ଉପସ୍ଥିତ; ଏବେ ଏହି ଜଗତର ଅଧ୍ୟପତିଙ୍କୁ ବାହାରେ ଅନୁକାରରେ ବାସ ନ କରେ, ଏଥୁପାଇଁ ମୁଁ ଜଗତରୁ ଜ୍ୟୋତିଷ ପକାଯିବ । 32 ଆର, ମୁଁ ଯଦି ପୁଥ୍ରବୀରୁ ଉର୍ଧ୍ଵକୁ ଉତ୍ତିତ ହେବି, ହୋଇ ଆସିଅଛି । 47 କେହି ଯଦି ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ପାଲନ ତାହାହେଲେ ସମାପ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟେ ଆକର୍ଷଣ କରିବି । 33 କରେ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ତାହାର ବିଚାର କରେ ନାହିଁ; ସେ କେବ୍ର ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁରେ କରିବାକୁ ପାରଥାପିତ୍ତି, ସେଥୁର କାରଣ ମୁଁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବାକୁ ନ ଆସି ବରଂ ଜଗତକୁ ପୂରନା ଦେଇ ଏହା କହିଲେ ।” 34 ସେଥୁରେ ଲୋକସମୂହ ପରିତ୍ରାଣ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି । 48 ସେ ମୋତେ ଅଗ୍ରହ୍ୟ କରେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସବରେ ଦେଲେ, ଖୀଷୁ ଅନ୍ତରୁକାଳ ରହିବେ ବୋଲି ଓ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଗ୍ରୁହନ କରେ ନାହିଁ, ତାହାର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଅଛି; ଆମ୍ବୁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଶୁଣିଅଛୁ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ଯେଉଁ କାହିଁ କହିଅଛି, ତାହା ଶେଷ ଦିନରେ ତାହାର ବିଚାର ଉର୍ଧ୍ଵକୁ ଉତ୍ତିତ ହେବେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କିପରି କହୁଅଛ? ଏହି କରିବ । 49 କାରଣ ମୁଁ ଆପଣାଠାରୁ କହି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ କଥାଶିମାନଙ୍କୁ କିଏ? (aiōn g165) 35 ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବି ଓ କଥାଶିମାନଙ୍କୁ କହିବି ନାହିଁ, ଆର ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା କହିଲେ, “ଆର ଅନ୍ତକୁ ସମୟ ମାତ୍ର ଜ୍ୟୋତିଷ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି; 50 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଯେ ଅଛି । ଅନ୍ତକାର ଯେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ ନ କରେ, ଏଥୁମିନ୍ତ୍ର ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ । ଅତେବଂ, ମୁଁ ଯେ ସେ କଥା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଜ୍ୟୋତିଷ ଥାର କରେ, ଏବେ ଯେ କେଉଁଠାରୁ

13 ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପୀଣ୍ଠ ଏହି ଜଗତରୁ ପିତାଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ, କିମା ପ୍ରେରିତ ଆପଣା ପ୍ରେରକଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ।

ନିକଟକୁ ଆପଣାର ପ୍ରୟାଣ କରିବାର ସମୟ ଉପର୍ଯ୍ୟତ 17 ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିପରୁ ଜାଣ, ତେବେ ସେହି ପ୍ରକାର ଜାଣି, ଜଗତରେ ଥୁବା ନିଜର ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରେମ କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ । 18 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମନ୍ଵୟରେ କହୁ କରି ଆସୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ବୁଡ଼ାନ୍ତ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ; କେଉଁ ପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ମନୋନାତ କରିଅଛି, କଲେ । 2 ଆଉ, ରାତ୍ରିଭୋଜ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ; କିନ୍ତୁ ଧରିଶାସ୍ତ୍ର ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ଶୟଚାନ ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମାରିଯୋତୀୟ ଯିହୁବାର ହୃଦୟରେ ହୃଦ, ସେଥୁମାର୍ଗ ଏହିପରି ଘରୁଅଛି, ସେ ମୋହର ଅନ୍ତର ଖାଏ, ପୀଣ୍ଠଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଂକଳ୍ପ ଜାତ ସେ ମୋହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋରଠା ଠଠାଇଲା । 19 ତାହା ଘଟିବା କରିଯାଇଥିଲା, 3 ଯେତେବେଳେ, ପିତା ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ, ମୁଁ ସେହି ଅଟେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ସେ ଲକ୍ଷ୍ମାରଙ୍କୁ ନିକଟରୁ କର, ଏଥୁନିମନ୍ତେ ତାହା ଘଟିବା ପୂର୍ବ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଆସିଥାନ୍ତି, ପୁଣି, ଜଣରଙ୍କୁ ନିକଟ ଯାଉଅଛନ୍ତି, 4 ଏହା କହୁଅଛି । 20 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେ ମୋହର ଜାଣି ସେ ଭୋଜନ ଆସନରୁ ଉଠି ଆପଣାର ବାହ୍ୟ ବସ୍ତୁ କାଢି ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ ଓ ଦେଇ ଗୋଟିଏ ଗାମୁଛା ଘେନି ଆପଣାର କଟି ବନ୍ଦନ କଲେ । ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ 5 ତତ୍ତ୍ଵରେ ସେ ପାତ୍ରରେ ଜଳ ଭାଲିଲେ, ପୁଣି, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରିଲେ । 6 କୁମେ ସେ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋତେ ଶତ୍ରୁ ଆସିଲେ; ସେ ତାହାଙ୍କୁ କରିଲେ, ପ୍ରତ୍ଯେ ଆପଣା ମୋହର ପାଦ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ । 7 22 ସେ କାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲେ, ସେ ଧୋଇ ଦେଇଥାନ୍ତି? 7 ଯାଣ୍ଠି ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ବିଷୟରେ ହତବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପରମ୍ପରକୁ ଗାହିବାକୁ ଯାହା କରୁଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଜାଣ୍ଠି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରେ ଲାଗିଲେ । 23 ଯାଣ୍ଠଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯାହାକୁ ପୀଣ୍ଠ ବୁଝିବ ।” 8 ପିତର ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣା କଦମ୍ବ ମୋହର ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ସେ ଯାଣ୍ଠଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ଦିଲି ଦେଇ ଭୋଜନ ପାଦ ଧୋଇଦେବେ ନାହିଁ । 9 ଯାମୋନ ପିତର ସେହି ପ୍ରକାର ବସିଥାଇ ଯାଣ୍ଠଙ୍କୁ ବକ୍ଷପଳକରେ ଆରଜିପଦି ତାହାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରତ୍ଯେ କେବଳ ମୋହର ପାଦ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପଚାରିଲେ, ପ୍ରତ୍ଯେ କିମି? 26 ତେଣୁ ଯାଣ୍ଠ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋହର ହସ୍ତ ଓ ମସ୍ତକ ମଧ୍ୟ । 10 ଯାଣ୍ଠ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାହା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହି ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ବୁଡ଼ାଇବି ଓ ଯାହାକୁ ତାହା “ସେ ପ୍ରାଣ କରିଅଛି, ତାହାର ପାଦ ଧୋଇବା ବିନା ଆର କିଛି ଦେବି, ସେ ।” ତହିଁରେ ସେ ସେହି ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ବୁଡ଼ାଇ ତାହା ଘେନି ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଶୁଣି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣି ଅଟ, ଲକ୍ଷ୍ମାରିଯୋତୀୟ ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଯିହୁବାକୁ ଦେଲେ । 27 ସେ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ନୁହେଁ । 11 କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ପାଇଲା ଉତ୍ତରରେ ଶୟତାନ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେବେଶ ସମର୍ପଣ କରିବ, ସେ ତାହାକୁ ଜାଣିଥିଲେ; ଅତ୍ୟବ ସେ କହିଲେ, କଲା । ସେଥୁରେ ଯାଣ୍ଠ ତାହାକୁ ଏହି କଥା ପାଦ ଧୋଇଦେଇ ଆପଣା ବସ୍ତୁ ପିନ୍ତୁ ପୁର୍ବର ବପିଲା ଉତ୍ତରରେ କହିଥିଲେ, ତାହା ଭୋଜରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି କଥାଙ୍କ କରିଅଛି, କେହି ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । 29 କାରଣ ଯିହୁବା ନିକଟରେ ଚଞ୍ଚାଥଳୀ ତାହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝୁଅଛ ? 13 ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଥୁବାରୁ, ପର୍ବ ନିମନ୍ତେ ଯାହା ଯାହା ପ୍ରୟୋଜନ, ତାହା କୁମ୍ବ ଗୁରୁ ଓ ପ୍ରତ୍ଯେ ବୋଲି ତାକୁଆଛ, ଆର ଯଥାର୍ଥ କହୁଅଛ; କାରଣ କରିବାକୁ କିମା ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ କିଣି ଦାନ କରିବାକୁ ଯାଣ୍ଠ ତାହାକୁ ମୁଁ ତ ସେହି । 14 ଅତ୍ୟବ, ପ୍ରତ୍ଯେ ଓ ଗୁରୁ ଯେ ମୁଁ ମୁଁ ଯଦି କହିଲେ ବୋଲି କେହି କେହି ମନେ କଲେ । 30 ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପାଦ ଧୋଇ ଦେଇଅଛି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ସେ ତତ୍କଷାତ ବାହାରିଗଲା, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ପରମ୍ପରର ପାଦ ଧୋଇବା କରୁବ୍ୟ । 15 କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ରାତ୍ରିକାଳ । 31 ସେ ବାହାରିଗଲା ଉତ୍ତରରେ ଯାଣ୍ଠ କହିଲେ, “ଏବେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମହିମାନ୍ତିତ ହେଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୀଠାରେ ଏଥୁନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଇଅଛି । 16 ଉତ୍ତର ମହିମାନ୍ତିତ ହେଲେ । 32 ଯଦି ଉତ୍ତର ତାହାଙ୍କୀଠାରେ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଦାସ ଆପଣା କର୍ତ୍ତାଠାରୁ ମହିମାନ୍ତିତ ହେଲେ, ତେବେ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣାଠାରେ

କରିବେ, ପୁଣି, ଶାସ୍ତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ତର କରିବେ । କରିଅଛି, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି; ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ 33 ବଢ଼ୁଣାଶ, ମୁଁ ଆର ଅଳ୍ପ ସମୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଘାଟୁରେ ଅଛି । ଦର୍ଶନ କରାଉନ୍ତୁ ବୋଲି ତୁମେ କିପରି କହୁଆଛି? 10 ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋହର ଅନ୍ତେଷ୍ଟିଶ କରିବ; ଆର ମୁଁ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନକୁ ପିତାଙ୍କୁଠାରେ ଅଛି ଓ ପିତା ମୋ' ଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏ କଥା କଥଣ ଯାଇଥାରୁ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ସେ ପ୍ଲାନକୁ ଯାଇ ପାର ନାହିଁ, ଏହା ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ? ମୁଁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଯେ ସମୟ ବାକ୍ୟ କହେ, ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲି, ସେହିପରି ଏବେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସେହିସବୁ ମୋ' ନିଜରୁ କହେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପିତା ମୋ' ଠାରେ ମଧ୍ୟ କହୁଆଛି । 34 ତୁମ୍ଭୁମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର, ଏହି ଆର ଆପଣା କର୍ମ କରୁଆଛନ୍ତି । 11 ମୁଁ ଯେ ପିତାଙ୍କୁଠାରେ ଅଛି ନୂତନ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥାରୁ; ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଓ ପିତା ମୋ' ଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ମୋହର ଏହି କଥା ବିଶ୍ୱାସ କର, ପ୍ରେମ କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ ନତୁବା କର୍ମ ଯୋଗ୍ନ୍ତ ହେଲେ ବିଶ୍ୱାସ କର । 12 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ କରା । 35 ଯଦି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଥାଏ, ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ମୋ' ଠାରେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ମୁଁ ଯେଉଁ ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଯେ ମୋହର ଶିଖ୍ୟ, ଏହା ସମୟେ ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁଆଛି, ସେ ମଧ୍ୟ ସେହିସବୁ କରିବ, ଆର ଯେ ତଦ୍ବାରା ଜ୍ଞାତ ହେବେ ।" 36 ଶିମୋନ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ସବୁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମହତ କର୍ମ କରିବ, କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ କେହିଠାକୁ ଯାଇଥାରୁ? ଯାଇଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନିକଟକୁ ପାଇଅଛି । 13 ପୁଣି, ପିତା ଯେପରି ପୁତ୍ରଙ୍କୁଠାରେ "ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଇଥାରୁ, ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋହର ପଛେ ମହିମାନ୍ତର ହୁଆନ୍ତି, ଏଥୂନିମନ୍ତ୍ରେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋ' ନାମରେ ପଛେ ସୋଠାକୁ ଯାଇ ପାର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରେ ଯିବ ।" 37 ପିତର ଯାହା କିଛି ମାରିବ, ତାହା ମୁଁ କରିବି । 14 ଯଦି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋ' ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ କାହିଁକି ଆପଣଙ୍କୁ ପଛେ ନାମରେ କୌଣସି ବିଷୟ ମୋତେ ମାରିବ, ମୁଁ ତାହା କରିବି ।" 15 ପଛେ ଯାଇ ପାର ନାହିଁ? ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ନିଜ ପ୍ରାଣ "ଯଦି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର, ତାହାହେଲେ ମୋହର ଦେବି । 38 ଯାଏୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମେ କଥାମନ୍ତର ଆଜ୍ଞାଯକୁ ପାଲନ କରିବ । 16 ଆର, ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ନିବେଦନ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦେବ? ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁକୁ କହୁଆଛି, କୁକୁଡ଼ା ନ କରିବି, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଘାଟୁରେ ଅନନ୍ତକାଳ ରହିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆର ଜଣେ ଶାହାୟକାରାଟୀ, (ଆଜିନ ପାତ୍ର) 17

14 “ଭୁମିମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଉଦ୍‌ବିଘ୍ନ ନ ହେଉ; ଭୁମେମାନେ
ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ଵାସ କର, ମୋ” ତାରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ
କର। 2 ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଗୃହରେ ଅନେକ ବାସ୍ତ୍ଵାନ ଥାଏ;
ଯଦି ନ ଥାଆନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କ କହିଥାଆନ୍ତି, ମୁଁ
ଭୁମିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଘ୍ରାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି; 3 ପୁଣି, ମୁଁ
ଯାଇ ଭୁମିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଘ୍ରାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ପୁନର୍ବାର ଆସିବ,
ଆର ମୁଁ ଯେଉଁ ଘ୍ରାନରେ ଥାଏ, ଭୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ଯେହି
ଘ୍ରାନରେ ରହିବ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଭୁମିମାନଙ୍କ ଆପଣା ନିକଟକୁ
ଯେନିଯିବି। 4 ପୁଣି, ମୁଁ ଯେଉଁ ଘ୍ରାନକୁ ଯାଉଅଛି, ତାହାର ପଥ
ଭୁମେମାନେ ଜାଣା ।” 5 ଯୋମା ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରଭୁ
ଆପଣ କେଉଁ ଘ୍ରାନକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ତାହା ଆମେମାନେ ଜାଣୁ
ନାହିଁ; ପଥ ବା କିପରି ଜାଣି ପାରୁ? 6 ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ମୁଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ; ମୋ” ଦେଇ ନ ଗଲେ କେହି ପିତାଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଯାଏ ନାହିଁ। 7 ଯଦି ଭୁମେମାନେ ମୋତେ ଜାଣିଥାଆନ୍ତି,
ତାହାହେଲେ ମୋହର ପିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥାଆନ୍ତି; ଏବେ ହେଁ
ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣୁଅଛ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛ ।” 8 ଫୌଲିପୁ ତାହାଙ୍କୁ
କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଆମୁମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରାଉନ୍ତି, ତାହା
ଆମୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ନାହିଁ । 9 ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ଫୌଲିପୁ, ଏତେ କାଳ ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କ ଘାନ୍ତ୍ରେ ଥାଏ, ଆର
ଭୁମେ କଥଣ ମୋତେ ଜାଣିଲ ନାହିଁ? ସେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ

କରିବି, ପୁଣି, ତୁମାନଙ୍କ ସାହୁରେ ଅନନ୍ତକାଳ ରହିବା ନିମାନ୍ତେ
ସେ ତୁମାନଙ୍କ ଆର ଜଣେ ସାହାୟ୍ୟକାରାଣ୍ଡେ. (aiōñ q165) 17

ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସତ୍ୟମଯୁ ଆହ୍ଵାନ୍ତେ ଦେବେ । ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଗୃହଣ
କରିପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖେ ନାହିଁ କିମ୍ବା
ଜାଣେ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ
ସାଙ୍ଗେ ଥାଆନ୍ତି, ପୁଣି, ସେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଅନୁରରେ ରହିବେ ।

18 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଅନାଥ କରି ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ
ନିକଟକୁ ଆସୁଥିଛି । 19 ଅକ୍ଷୁମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ଜଗତ ମୋତେ
ଆଉ ଦେଖୁବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋତେ ଦେଖୁବ, କାରଣ
ମୁଁ ଜୀବିତ, ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ ରହିବ । 20 ମୁଁ ସେ
ମୋହର ପିତାଙ୍କୁଠାରେ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ସେ ମୋ' ଠାରେ ଓ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁଠାରେ ଥାଏ, ଏହା ସେ ଦିନ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଜାଣିବା ।
21 ସେ ମୋହର ଆଜ୍ଞାସବୁ ଗୃହଣ କରି ପାଳନ କରେ, ସେହି ତ
ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ଆଉ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ମୋହର
ପିତା ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ପୁଣି, ମୁଁ ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବି
ଓ ତାହା ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବି ।” 22 ସିଦ୍ଧୁଦା
(ଇଷ୍ଟାରିଯୋଗୀୟ ନୂହେଁ) ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, କଥାଣ
ହେଲା ସେ, ଆପଣ ଜଗତ ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ ନ କରି
ଆମୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି? 23 ଯାଶୁ
ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯଦି କେହି ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ,
ତାହାହେଲେ ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବ, ପୁଣି, ମୋହର
ପିତା ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ଆଉ ଆମୁମାନେ ତାହା ନିକଟକୁ

ଆସି ତାହା ସହିତ ବାସ କରିବା । 24 ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ ଯଦି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋ' ଠାରେ ରୁହ, ଆଉ ମୋହର ବାକ୍ୟ ନାହିଁ, ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ଆଉ ଯେହିଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁଠାରେ ରୁହେ, ତାହାହେଲେ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଶୁଣୁଅଛି, ତାହା ମୋହର ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଜଣ୍ମ କର, ତାହା ମାଗ, ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ତାହା ମୋହର ପ୍ରେରଣକ୍ରତ୍ତୀ ପିତାଙ୍କୁର । 25 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍କ୍ରତ୍ରେ ସାଧୃତ ହେବ । 8 ତୁମ୍ଭୁମାନେ ପ୍ରତ୍ୱର ଫଳ ଫଳିଲେ ମୋହର ଆଉ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଏହି ଏମଣ୍ୟ କଥା କହିଲି । 26 କିନ୍ତୁ ପିତା ମହିମାନ୍ତି ହେବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋହର ପ୍ରକୃତ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେହିଁ ପିତା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପିତା ମୋ' ଶିଖ୍ୟ ହେବ । 9 ପିତା ଯେପ୍ରକାର ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଅଛନ୍ତି, ନାମରେ ପ୍ରେରଣ କରିବେ, ସେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିଳ୍ପ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛି; ମୋହର ଦେବେ, ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛି, ସେହିପରୁ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଥାଏ । 10 ମୁଁ ଯେପରି ମୋହର ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵରଣ କରାଇବେ । 27 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦାନ ପିତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ କରି ଯାଇଅଛି, ମୋହର ନିଜର ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରୁଅଛି; ରହିଥାଏ, ସେପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଯେବେ ମୋହର ଆଜ୍ଞା ଜଗତ ଯେପରି ଦାନ କରେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଦାନ କରୁ ପାଳନ କର, ତାହାହେଲେ ମୋହର ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କି ରଘୁଗ୍ରସ୍ତ ନ ହେଉା ରହିବ । 11 ମୋହର ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁଠାରେ ଥାଏ, 28 ମୁଁ ଯେ ଯାଇଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ପୁଣି ଆସୁଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ର ମୋହର ଏହି କଥା ତ ଶୁଣିଅଛି । ଯଦି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋତେ ମୁଁ ଏସମ୍ପର୍କ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହିଲି । 12 ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥାଆନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଦୋହର ପିତାଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ସେହିପରି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ ଯାଉଅଛି ବୋଲି ଆନନ୍ଦ କରିଥାଆନ୍ତି, କାରଣ ପିତା ମୋ'ଠାରୁ କର, ଏହି ମୋହର ଆଜ୍ଞା । 13 ଆପଣା ବନ୍ମୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ର ମହାନ । 29 ଆଉ, ତାହା ଘଟିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଯେପରି ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା କାହାରି ଆଉ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ର ତାହା ଘଟିବା ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଏବେ ପ୍ରେମ ନାହିଁ । 14 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଯେହିଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି । 30 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଆର ଅଧିକ ଯଦି ପାଳନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋହର ବନ୍ଦୁ । 15 ମୁଁ କଥାବର୍ତ୍ତୀ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଜଗତର ଅଧ୍ୟପତି ଆସୁଅଛି; ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଆର ଦାଷ ବୋଲି କହୁ ନାହିଁ, କାରଣ କର୍ତ୍ତା କଥାନ ଆଉ, ମୋ' ଠାରେ ତାହାର କିଛି ହେଁ ନାହିଁ; 31 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେ କରନ୍ତି, ଦାସ ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ଓ ପିତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କରେ, ଏହା ବୋଲି କହିଅଛି, କାରଣ ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁଠାରୁ ଯାହା ଯାହା ଯେପରି ଜଗତ ଜାଣି ପାରେ, ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ର ଏପରି ଘରୁଅଛି । ଶୁଣିଅଛି, ସେହିପରୁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଜଣଇଅଛି । 16 ତୁମ୍ଭୁମାନେ ରଠ, ଆମ୍ବୁମାନେ ଏହି ପ୍ଲାନରୁ ଚାଲିଯାରା ।

15 “ମୁଁ ପ୍ରକୃତ ଦ୍ଵାକ୍ଷାଳତା, ପୁଣି, ମୋହର ପିତା କୃଷକ । 2

ମୋ' ଠାରେ ଥୁବା ଯେକୌଣସି ଶାଖା ଫଳ ନ ଫଳେ, ତାହା ସେ କାଟିପକାନ୍ତି, ଆଉ, ଯେକୌଣସି ଶାଖା ଫଳ ଫଳେ, ଅଧିକ ଫଳ ଫଳିବା ନିମନ୍ତ୍ର ସେ ତାହା ପରିଷ୍କାର କରନ୍ତି । 3 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଯେହିଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ସେଥୁପକାଶେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ପରିଷ୍କାର ହୋଇଯାଇଅଛି । 4 ମୋ' ଠାରେ ରୁହ, ସେଥୁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁଠାରେ ରହିବ । ଶାଖା ଯେପରି ଦ୍ଵାକ୍ଷାଳତାରେ ନ ରହିଲେ ନିଜରୁ ଫଳ ଫଳି ପାରେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋ' ଠାରେ ନ ରହିଲେ ଫଳ ଫଳି ପାର ନାହିଁ । 5 ମୁଁ ଦ୍ଵାକ୍ଷାଳତା, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଶାଖା; ସେ ମୋ' ଠାରେ ରହେ ଓ ମୁଁ ଯାହାଠାରେ ରହେ, ସେ ପ୍ରତ୍ୱର ଫଳ ଫଳେ; କାରଣ ମୋ' ବିନା ତୁମ୍ଭୁମାନେ କିଛି କରିପାର ନାହିଁ । 6 କେହି ଯେବେ ମୋ' ଠାରେ ନ ରହେ, ତାହାହେଲେ ସେ ଶାଖା ପରି ବାହାରେ ପକାଇ ଦିଆଯାଏ ଓ ଶୁଖ୍ୟାଏ, ପୁଣି, ଲୋକେ ସେଗୁଡ଼ାକ ଏକାଠ କରି ନିଆଁରେ ପକାଇ ଦିଆନ୍ତି ଓ ସେଗୁଡ଼ାକ ପୋଡ଼ିଯାଏ । 7

କରିବେ; ଯଦି ସେମାନେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଅଛନ୍ତି, ଦେବେ; ୨ ପାପ ବିଷୟରେ, କାରଣ ସେମାନେ ମୋ' ଠାରେ ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବେ । ୨୧ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ୧୦ ଧାର୍ମିକତା ବିଷୟରେ, କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ସେମାନେ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥାବୁ ମୋହର ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖୁବ ନାହିଁ; ନାମ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଏହି ସମସ୍ତ କରିବେ । ୨୨ ଯଦି ୧୧ ନ୍ୟାୟବିଚାର ବିଷୟରେ କାରଣ ଏହି ଜଗତର ଅଧୂପତି ମୁଁ ଥାଏ ସେମାନଙ୍କୁ କହି ନ ଥାଆନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାରିତ ହୋଇଅଛି । ୧୨ ମୋହର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅନେକ ପାପ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ ବିଷୟରେ କଥା କହିବାର ଅଛି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ସେହିସବୁ ସହି ସେମାନେ କୌଣସି ବାହାନା କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ୨୩ ଯେ ମୋତେ ପାର ନାହିଁ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ସେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ସେ ଘୃଣା କରେ, ସେ ମୋହର ପିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଘୃଣା କରେ । ୨୪ ଯେଉଁ ପଥ ଦେଖାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମୟ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରେଦେଶ କରାଇବେ, କର୍ମପଦ୍ମ ଆଉ କେହି କରି ନାହିଁ, ମୁଁ ଯଦି ସେହିସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ କାରଣ ସେ ଆପଣାଠାରୁ କଥା କହିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯାହା ମଧ୍ୟରେ କରି ନ ଥାଆନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ ହୋଇ ଯାହା ଶୁଣିବେ, ସେହିସବୁ କହିବେ, ପୁଣି, ଆଗାମୀ ବିଷୟପଦ୍ମ ନ ଥାଆନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୋତେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ୧୫ ସେ ମୋତେ ଗୋରାନ୍ତି କରିବେ, ମୋହର ପିତା ଉଚ୍ଚାର କରିବୁ ମୁଁ ପାର ନାହିଁ । ୧୬ ‘ମାତ୍ର ସେମାନେ କାରଣ ସେ ମୋ’ ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ୧୫ ଅକାରଣରେ ମୋତେ ଘୃଣା କଲେ,’ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯାହା ଯାହା ପିତାଙ୍କ, ସେହିସବୁ ମୋହର; ଏହି ହେତୁ ମୁଁ ଲିଖିତ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଏଥନ୍ତିମନ୍ତ୍ରେ ଏପରି କହିଲି, ସେ ମୋହର ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ ।’ ଘରୁଆଛି । ୨୬ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ୧୬ ‘ଅଳ୍କୁମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଆଉ ସାହାୟ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବ, ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସେହି ଦେଖୁବ ନାହିଁ, ପୁନର୍ବାର ଅଳ୍କୁ ସମୟ ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ମୋ’ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ; ୨୭ ମୋତେ ଦେଖୁବ ।’ ୧୭ ସେଥିରେ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାରୁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ କେହି କେହି ପରମ୍ପରା କହିଲେ, “ଅଳ୍କୁମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖୁବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖୁବ ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି,” ଏହି ଯେଉଁ କଥା ସେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛନ୍ତି, ଏହା କଥାର କଥା? ୧୮ ଏଶୁ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଳ୍କୁ ସମୟ” ବୋଲି ଏ କଥା କହୁଆଛନ୍ତି? ସେ କଥାର କହୁଆଛନ୍ତି, ଆମ୍ବୁମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ । ୧୯ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଲଭା କରୁଆଛନ୍ତି ବୋଲି ବୁଝି ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅଳ୍କୁମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖୁବ, ମୁଁ ଏହି ଯେଉଁ କଥା କହିଲି, ସେ ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭେମାନେ କଥା ପରମ୍ପରା ବାଦାନ୍ତବାଦ କରୁଆଛି?” ୨୦ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଦନ ଓ ବିଲାପ କରିବ, କିନ୍ତୁ ଜଗତ ଆନନ୍ଦ କରିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖରେ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଆନନ୍ଦରେ ପରିଣତ ହେବ । ୨୧ ପ୍ରସବ ସମୟ ଉପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ହେଲେ ପ୍ରୀଲୋକ ଦୁଃଖ ପାଏ; କିନ୍ତୁ ସେ ସନ୍ତୁନ୍ନ ପ୍ରସବ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଜଗତରେ ଜଣେ ମାନବ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କଲା, ଏହି ଆନନ୍ଦ ଯୋଗୁଁ ଆଉ କଷ୍ଟ ମୁହାରଣ କରେ ନାହିଁ । ୨୨ ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଃଖ ପାଉଅଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବି, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ ଓ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ହରଣ କରିବ ନାହିଁ । ୨୩ ସେ ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କିଛି ପଚାରିବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟ

ସତ୍ୟ ମୁଁ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯଦି ଭୂମୂଳାନେ ପିତାଙ୍କୁ କିଛି ହେ ପିତା, ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବ ଭୂମୁ ସହିତ ମୋହର ଯେଉଁ ମାଗିବ, ତେବେ ମୋ' ନାମରେ ସେ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ତାହା ଦେବେ। ମହିମା ଥିଲା, ତଦାରା ଭୂମୁ ମୋତେ ଭୂମୁ ସହିତ ମହିମାନ୍ତିତ 24 ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୂମୂଳାନେ ମୋ' ନାମରେ କିଛି ମାଗି ନାହିଁ; ମାଗ, କରା! ॥ 6 “ଭୂମୁ ମୋତେ ଜଗତ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁଣି, ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେଥିମନ୍ତ୍ରେ ଦାନ କଲ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଭୂମୁର ନାମ ପ୍ରକାଶ ଭୂମୂଳାନେ ତାହା ପାଇବ ॥” 25 “ମୁଁ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ଉପମା ଦ୍ୱାରା କରିଅଛି, ସେମାନେ ଭୂମୁର ଥିଲେ ଓ ଭୂମୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଅଛି; ସମୟ ଆହୁଅଛି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦାନ କଲ, ଆଉ ସେମାନେ ଭୂମୁର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଉପମା ଦ୍ୱାରା ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ କହିବି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପିତାଙ୍କୁ ବିଷୟ 7 ଭୂମୁ ମୋତେ ଯାହା ଯାହା ଦାନ କରିଅଛ, ସେହିସବୁ ଯେ ସୃଷ୍ଟି ରୂପେ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବ । 26 ସେ ଦିନ ଭୂମୂଳାନେ ଭୂମୁରୀରୁ ଉତ୍ସନ୍ନ, ଏହା ସେମାନେ ଏବେ ଭୂମୁଅଛନ୍ତି; 8 କାରଣ ମୋ' ନାମରେ ମାଗିବ; ଆଉ, ମୁଁ ଯେ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ସପକ୍ଷରେ ଭୂମୁ ମୋତେ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦାନ କଲ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିବ, ଏହା ମୁଁ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ କହୁ ନାହିଁ; 27 ସେହିସବୁ ଦାନ କରିଅଛି, ଆଉ ସେମାନେ ଗୃହଶା କରିଅଛନ୍ତି, କାରଣ ପିତା ସ୍ଵଯଂ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ସେଥି ଭୂମୂଳାନେ ପୁଣି, ମୁଁ ଯେ ଭୂମୁ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି, ତାହା ସତ୍ୟ ରୂପେ ମୋତେ ଯେହି କରିଅଛ ଓ ମୁଁ ଯେ ଲଶ୍ବରଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି, ଜାଣିଅଛନ୍ତି ଓ ଭୂମୁ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ ତାହା ଭୂମୂଳାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଅଛ । 28 ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ନିକଟରୁ କରିଅଛନ୍ତି । 9 ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି; ଜଗତ ଜଗତକୁ ଆସିଅଛି; ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ଜଗତ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପିତାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଭୂମୁ ମୋତେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛି ।” 29 ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଆଛି, କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ସୃଷ୍ଟି ରୂପେ କହୁଆଛନ୍ତି ଓ ଉପମା-କଥା ଆଉ ସେମାନେ ଭୂମୁର; 10 ଯାହା ଯାହା ମୋହର, ସେହିସବୁ ଭୂମୁର, କହୁ ନାହାନ୍ତି । 30 ଆପଣ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି, ପୁଣି, ପୁଣି, ଯାହା ଯାହା ଭୂମୁର, ସେହିସବୁ ମୋହର; ଆଉ, ମୁଁ କେହି ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାର ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରୟୋଜନ ସେମାନଙ୍କୁଠାରେ ମହିମାନ୍ତିତ ହୋଇଅଛ । 11 ମୁଁ ଆଉ ଏ ନାହିଁ, ତାହା ଏବେ ଆମ୍ବୋମାନେ ଜାଣିଲୁ; ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଜଗତରେ ରହୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ଜଗତରେ ରହୁଆଛନ୍ତି; ପୁଣି, ଆପଣ ଆସିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମ୍ବୋମାନେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ଵାସ ମୁଁ ଭୂମୁ ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛ । ପବିତ୍ର ପିତାଙ୍କୁ, ଭୂମୁ ସେହି ନାମରେ କରୁଆଛୁ । 31 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଭୂମୂଳାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତ କର ଯେଉଁ ନାମ ଭୂମୁ ମୋତେ ଦେଇଅଛ, କଥାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଅଛ ।” 32 ଦେଖ, ସମୟ ଆସୁଆଛି, ଯେପରି ଆମ୍ବୋମାନେ ଯେପୁକାର ଏକ, ସେମାନେ ସେପୁକାର ହଁ, ଆୟିଲାଣି, ଯେତେବେଳେ ଭୂମୂଳାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ଏକ ହୁଆଛନ୍ତି । 12 ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ରହୁଥୁବା ସମୟରେ ମୁଁ ପ୍ରଦେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଘରକୁ ପକାଇଯିବ, ଆଉ ମୋତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମୁ ସେହି ନାମରେ ରକ୍ତ କରି ଅଂୟିଅଛି ଯେଉଁ ଏକାକୀ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ; ତଥାପି ମୁଁ ଏକାକୀ ନୁହେଁ, କାରଣ ନାମ ଭୂମୁ ମୋତେ ଦେଇଅଛ, ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଦଧାରରେ ପିତା ମୋ' ପାଞ୍ଚରେ ଅଛନ୍ତି । 33 ଭୂମୂଳାନେ ଯେପରି ମୋ' ରକ୍ତ କରିଅଛି ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଯେପରି ସମ୍ବଲ ହୁଏ, ଏଥନିମନ୍ତ୍ରେ ୧୦ରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ, ଏଥନିମନ୍ତ୍ରେ ମୁଁ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ଏହିସବୁ ବିନାଶ ସମ୍ଭାବନ ଦେଇଅଛ । (aiōnios g166) 3 ଆଉ, ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଉଶ୍ଵର ଯେ ଭୂମୁ, ଭୂମୁକୁ ଓ ଭୂମୁର ପ୍ରେରିତ ଯାଶୁ ଶ୍ରାବନ୍ତେ ଜାଣିବା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ । (aiōnios g166) 4 ଭୂମୁ ମୋତେ ଯେଉଁ କରିବାରୁ ଦେଇଅଛ, ତାହା ମୁଁ ସମ୍ବଲ କରିଅଛନ୍ତି । 5 ଆଉ ଏବେ, କରି ପୃଥବୀରେ ଭୂମୁକୁ ମହିମାନ୍ତିତ କରିଅଛି ।

17 ଯାଶୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହି ସ୍ଵର୍ଗ ଆଡ଼େ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ କରି କହିଲେ, “ପିତା, ସମୟ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲାନ୍ତି; ଭୂମୁ ପୁତ୍ର ମହିମାନ୍ତିତ କର, ଯେପରି ପୁତ୍ର ଭୂମୁକୁ ମହିମାନ୍ତିତ କରନ୍ତି, 2 ଯେପୁକାର ଭୂମୁ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ଅଧିକାର ଦେଲ । (aiōnios g166) 3 ଆଉ, ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଉଶ୍ଵର ଯେ ଭୂମୁ, ଭୂମୁକୁ ଓ ଭୂମୁର ପ୍ରେରିତ ଯାଶୁ ଶ୍ରାବନ୍ତେ ଜାଣିବା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ । (aiōnios g166) 4

ଭୂମୁ ମୋତେ ଯେଉଁ କରିବାରୁ ଦେଇଅଛ, ତାହା ମୁଁ ସମ୍ବଲ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁରେ ମୋହର ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ସମୂର୍ଧ୍ଵ ହୁଏ, ସେଥିମନ୍ତ୍ରେ ଜଗତରେ ଆଉ ଆହୁ ମୁଁ ଏହାପରି କହୁଆଛି । 14 ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମୁର ବାକ୍ୟ ଦାନ କରିଅଛି, ଆଉ ଜଗତ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୂନ୍ୟ କରିଅଛି, କାରଣ ମୁଁ ଯେପରି ଏ ଜଗତରୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ନୁହେଁ, ସେମାନେ ସେହିପରି ଏହି ଜଗତରୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ନୁହିନ୍ତି । 15 ଭୂମୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗତରୁ ଘେନିଯାଥ ବୋଲି ମୁଁ ପାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ର ରକ୍ତ କର ବୋଲି ପାର୍ଥନା କରୁଆଛି । 16 ମୁଁ ଯେପରି ଜଗତରୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ନୁହେଁ, ସେମାନେ ସେପରି ଜଗତରୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ନୁହିନ୍ତି । 17 ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର, ଭୂମୁର ବାକ୍ୟ ତ ସତ୍ୟ । 18 ଭୂମୁ ମୋତେ ଯେପରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଜଗତକୁ

ପ୍ରେରଣ କରିଅଛି । ୧ ଆଉ, ସେମାନେ ସୁଦ୍ଧା ପେପରି ସତ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରାଳ୍କତ ହୁଆନ୍ତି, ଏଥପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଯାନ୍ତ୍ରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ୨ ଯାଶୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କରୁଥିଲା କରୁଥିଲା, ଏଥପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପଛକୁ ହରିଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ୩ ସେଥୁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଥରେ ମୋ । ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରାର୍ଥନା ପଚାରିଲେ, “ଦୁମ୍ଭୋମାନେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ ?” ସେମାନେ କରୁଥିଲା, ୨୧ ଯେପରି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ହୁଆନ୍ତି; ହେ ପିତା, କହିଲେ, ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁଙ୍କ । ୪ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେପ୍ରକାରେ ମୋ । ଠାରେ ଅଛ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁଠାରେ ଅଛ, “ମୁଁ ସେ ସେହି, ଏହା ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ କହିଲି । ଏଣୁ ଯଦି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ରକାରେ ଆମୁମାନଙ୍କୁଠାରେ ରହନ୍ତି ଯେପରି ତୁମ୍ଭୋମାନେ ମୋତେ ଖୋଜୁଅଛ, ତାହାହେଲେ ଏମାନଙ୍କୁ ଯିବା ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ ବୋଲି ଜଗତ ବିଶ୍ୱାସ କରେ । ୨୨ ପାଇଁ ଛାତ୍ରିଦିଅ ।” ୯ ସେ ଏହା କହିଲେ, ଯେପରି ତାହାଙ୍କୁ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁମିମା ଦେଇଅଛ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେପ୍ରକାରେ ଆମୁମାନେ ଯେପ୍ରକାରେ ଏକ, ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଁ ଜଣକୁ ସୁଦ୍ଧା ହରାଇ ନାହିଁ ।” ୧୦ ସେମାନେ ସେପ୍ରକାରେ ଏକ ହୁଆନ୍ତି; ୨୩ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁଠାରେ, ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ପାଖରେ ଖଣ୍ଡା ଥିବାରୁ ସେ ତାହା ବାହାର କରି ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମୋ । ଠାରେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ଏକ ମହାୟାଜକଙ୍କ ଦାବୀ ଆୟାତ କଲେ ଓ ତାହାର ତାହାଣ କାନ ହୁଆନ୍ତି, ଯେପରି ଜଗତ ବୁଝିବ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କାଟିପକାଇଲେ; ସେହି ଦାସର ନାମ ମାଲଖ । ୧୧ ସେଥୁରେ କଲ, ପୁଣି, ମୋତେ ଯେପ୍ରକାରେ ପ୍ରେମ କଲ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଖଣ୍ଡା ଖାପରେ ରଖ; ପିତା ମୋତେ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ରକାରେ ପ୍ରେମ କଲ । ୨୪ ହେ ପିତା, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁ ପାତ୍ର ଦେଇଅଛନ୍ତି, ମୁଁ କିଅଣ ସେଥୁରୁ ପାନ କରିବି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏ, ସେମାନେ ନାହିଁ ?” ୧୨ ଏହାପରେ ଯୈନ୍ୟଦଳ, ପ୍ରଧାନ ସେନାପତି, ପୁଣି, ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସୋଠାରେ ମୋହର ସହିତ ରହିବେ ଓ ଜଗତର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁର ପଦାକିମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଧରିଲେ ୧୩ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ପଡ଼ନ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଥିବାରୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ବାନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ହାନାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ, କାରଣ ସେ ମହିମା ଦେଇଅଛ, ମୋହର ସେହି ମିହିମା ସେମାନେ ଯେପରି ସେହି ବର୍ଷର ମହାୟାଜକ କଯାପାଙ୍କୁର ଶୁଶ୍ରୁତ ଥିଲେ । ୧୪ ଦେଖୁବେ, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା । ୨୫ ହେ ଧାର୍ମିକ ପିତା, ଜଗତ ଲୋକପାଧାରଣଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ମରିବା ମଞ୍ଜଳଜନକ ବୋଲି ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣିଅଛି; ଆତ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଯେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏ ସେହି କଯାପା । ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ, ତାହା ଏମାନେ ଜାଣିଅଛନ୍ତି; ୨୬ ପୁଣି, ୧୫ ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଆଉ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କଲ, ତାହା ଯେପରି ଯାଉଥୁଲେ । ସେହି ଶିଷ୍ୟ ମହାୟାଜକଙ୍କୁ ପରିଚିତ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁଠାରେ ଥାଏ ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁଠାରେ ରହେ, ଏନିମନ୍ତେ ଯାଶୁଙ୍କ ପହିତ ମହାୟାଜକଙ୍କୁ ପ୍ରାତ୍ମଶରେ ପ୍ରେବେଶ କଲେ; ୧୬ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭୁ ନାମ ଜଣାଇଅଛି ଓ ଜଣାଇବି ।”

୧୮ ଯାଶୁ ଏହିପଦୁ କଥା କହି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ

କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀଶ ଜୋଡ଼ର ଆରାମକୁ ବାହାରିଗଲେ । ଯୋଠାରେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ୟାନ ଥିଲା, ଆଉ ସେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଥୁରେ ପ୍ରେବେଶ କଲେ । ୨ ଯେଉଁ ଯିହୁଦା ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଶ୍ଵାନ ଜାଣିଥିଲା, କାରଣ ଯାଶୁ ଅନେକ ଥର ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ ସେ ଶ୍ଵାନକୁ ଯାଉଥୁଲେ । ୩ ଅତେବେ, ଯିହୁଦା ଯୈନ୍ୟଦଳ ପୁଣି, ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଶାମାନଙ୍କୁଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ପଦାକିମାନଙ୍କୁ ଯେନି ବଢା, ମଶାଲ ଓ ଅସ୍ତ୍ରଶ୍ଵର ଧରି ସେଠାରୁ ଆସିଲା । ୪ ସେଥୁରେ ଯାଶୁ, ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିବାକୁ ଯାଉଥୁଲେ, ସେହିପଦୁ ଜାଣି ଆଗକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭୋମାନେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ ?” ୫ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁଙ୍କ କହିଅଛ ?” ଯେଉଁ ଯିହୁଦା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ସେହି” ।

ଗୋତେ କାହିଁକି ପଚାରୁଆଛନ୍ତି? ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କଥଣ କହିଅଛି, ପୁଜାତି ଓ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ବ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ ଯେମାନେ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତି ଦେଖନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ କଥଣ କରିଅଛନ୍ତି? ୨୫ ଯାଶୁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, ଯାହା କହିଅଛି, ସେମାନେ ସେହିପଦୁ ଜାଣନ୍ତି।” ୨୨ ଯେ ଏହା “ମୋହର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମୟାୟ ନୁହେଁ; ଯଦି ମୋହର କହିବାରୁ ପଦାତିକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମୟାୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଜଣେ ଯାଶୁଙ୍କ ଗମ୍ଭୀର ମାର୍ଗ କହିଲା, ତୁ ମହାଯାଜନଙ୍କୁ ଏପରି ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ ଏହିକିମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ମୋହର ପରିଚାରକମାନେ ଶୁଣୁ କରନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ମୋହର ରାଜ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର କହିଲି, ତାହାହେଲେ ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରମାଣ ଦିଅ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭଲ ପ୍ରକଟରେ ତୃଷ୍ଣୁମୟ ନୁହେଁ।” ୩୭ ସେଥିରେ ପୀଲାତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲି, ତାହାହେଲେ କାହିଁକି ମୋତେ ମାରୁଆଛି? ୨୪ ସେଥିରେ ପଚାରିଲେ, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ କଥଣ ଜଣେ ରାଜା ନୁହେଁ? ହାନାନ ତାହାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମହାଯାଜନକ ଯାଶୁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, “ଆପଣ ତ କହୁଆଛନ୍ତି, ମୁଁ ଜଣେ ରାଜା । କଯାପାଞ୍ଚ ନିକଟେ ପଠାଇଦେଲେ । ୨୫ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଶିଥୀମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଯେପରି ସତ୍ୟ ପାକୁରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ଏଥୁମନ୍ତ୍ର ମୁଁ ଜନ୍ମ ପିତର ଠିଆ ହୋଇ ନିଆଁ ପାଉଥୁଲେ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ହୋଇଅଛି ଓ ଜଗତକୁ ଆସିଅଛି । ଯେ କେହି ସତ୍ୟର ସମ୍ମାନ, ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କଥଣ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଥୀମାନଙ୍କୁ ସେ ମୋହର କଥା ଶୁଣେ ।” ୩୮ ପୀଲାତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନୁହେଁ? ସେ ଅସ୍ମୀକାର କରି କହିଲେ, ମୁଁ ନୁହେଁ । ୨୬ କଥଣ? ଏହା କହି ପେ ପୁଣି, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ବାହାରକୁ ମହାଯାଜନଙ୍କୁ ଦାସମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପିତର ଯାହାର ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ବ ଏହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ କାନ କାଟିପକାଳିଥିଲେ, ତାହାର ଜଣେ ଆତ୍ମୀୟ କହିଲା, ମୁଁ ପାର ନାହୁଁ । ୩୯ କିନ୍ତୁ ଆମେ ଯେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ସମୟରେ କଥଣ ତୋତେ ତାହାଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗେ ରେଖିଗାରେ ଦେଖୁ ନ ଥିଲି? ୨୭ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ର ଜଣିବୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଉ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେଥିରେ ପିତର ପୁନର୍ଭାର ଅସ୍ମୀକାର କଲେ; ଆଉ, ସେହିକୁଣି ରାତି ଅଛି; ଅର୍ଥାତ୍ ପିତର ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ବ ଏହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ କାନ କାଟି କାଳିଥିଲେ ତାହାଙ୍କୁ ଆସିଥିଲୁବାକୁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ବାରବାକୁ । ଏହି ବାରବା ଜଣେ ତକାଇତ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଭୋକ ପ୍ରତିପାଳନ କରିପାରନ୍ତି, ଏଥୁମନ୍ତ୍ର ଥୁଲା ।

ନିଜେ ପ୍ରାପଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ନାହିଁ । ୨୯ ଅତେବି, ପୀଲାତ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟେ ବାହାର ଆସି ପଚାରିଲେ, ଏ ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନେ କେଉଁ ଅଭିଯୋଗ ଆସୁଆଛି? ୩୦ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, ଏ ଲୋକଟା ଯଦି ବୁକ୍ଷର୍ମକାରୀ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ଆମ୍ବମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି ନ ଥାଆନ୍ତା । ୩୧ ତାପୁଡ଼ା ମାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪ ପୀଲାତ ପୁନର୍ଭାର ବାହାରକୁ ସେଥିରେ ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାନ୍ଵୟରେ ଏହାର ବିଚାର କରି ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ବ ଯେ ତାହାଠାର ଘେନିଯାଇ ଦେଖିଲେ, କାହାକୁ ଏଥୁମନ୍ତ୍ର ଆମ୍ବକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ବାହାର ପ୍ରାଣଦଶ୍ରୀ ଦେବା ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ନାହିଁ । ୩୨ ଯାଶୁ କେଉଁ କରି ଆସୁଆଛୁ । ୫ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେହି କଣ୍ଠର ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବନ୍ତି, ସେଥିରେ ପୂରନ୍ତି ପୁନର୍ଭାର ପ୍ରାପଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଯାଶୁଙ୍କ ତାକି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, କୁଶରେ ଚଢାଅ, କୁଶରେ ଚଢାଅ । ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କଥଣ କହିଅଛନ୍ତି? ୩୪ ଯାଶୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ତାହାକୁ ଦେଖିଯାଇ କୁଶରେ ଚଢାଅ, ଉଡ଼ର ଦେଲେ, “ଆପଣ କଥଣ ନିଜକୁ ଏହା କହୁଆଛନ୍ତି, ନା କାରଣ ଆମ୍ବ ତାହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାର ନାହୁଁ । ୭ ଅନ୍ୟମାନେ ମୋ ସମୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା କହିଅଛନ୍ତି?” ୩୫ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, ଆମ୍ବ କଥଣ ଯିହୁଦୀ? ତୁମ୍ଭର ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଓ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ସେ

ପ୍ରାଣଦଶ୍ରର ଯୋଗ୍ୟ, କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗେ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଭାଷାରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା । 21 ତେଣୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରାଜା କହିଅଛି ୪ ସେଥିରେ ପାଲାତ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଅଧିକ ଭୀତ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ପାଲାତଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରାଜା ହେଲେ; ୫ ପୁଣି, ସେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରାସାଦରେ ପ୍ରେବେଶ କରି ଯାଶୁଣ୍ଟୁ ବୋଲି ନ ଲେଖୁ ବରଂ ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରାଜା ବୋଲି ପଚାରିଲେ, ତୁମେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛ? କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ସେ କହିଲା, ଏହା ଲେଖନ୍ତୁ । 22 ପାଲାତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । 10 ସେଥିରେ ପାଲାତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମେ ଯାହା ଲେଖନ୍ତୁ ଲେଖନ୍ତୁ । 23 ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଆମକୁ କଥା କହୁ ନାହିଁ ? ତୁମୁକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଆମୁର ଅଧିକାର କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଇଲା ଉତ୍ତର ତାହାଙ୍କୁ ବସୁ ଘେନି ଚାରି ଭାଗ ଅଛି ଓ ତୁମକୁ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଇବାକୁ ଆମୁର ଅଧିକାର ଅଛି, କଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୈନ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଏକ ଭାଗ, ଆର ସେମାନେ ଏହା କି ତୁମେ କାଣୁ ନାହିଁ ? 11 ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯଦି ତାହାଙ୍କୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ମଧ୍ୟ ନେଲେ । ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ସିଲେଖ ନ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଆପଣଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ନ ଥାଆନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ମୋ” ହୋଇ ଉପରୁ ତଳ ଯାଏ ସମୁଦ୍ର ବୁଣ୍ଣା ହୋଇଥିଲା । 24 ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛି, ତାହାର ପାପ ଏହା କାହାର ହେବ, ସେଥୁପାଇଁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରିବା, ଯେପରି ଘୁରୁଦରା । 12 ସେଥିରେ ପାଲାତ ତାହାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, “ସେମାନେ ଆପଣା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଚିଭାର କରି କହିଲେ, ଯଦି ତୁମେ ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ବସୁ ଭାଗ କଲେ, ପୁଣି, ମୋହର ଏହି ଲୋକକୁ ମୁକ୍ତ କର, ତାହାହେଲେ ତୁମେ କାଇସରଙ୍ଗୁର ଅଞ୍ଚଳରେ ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ ।” ତେଣୁ ସୈନ୍ୟମାନେ ମିତ୍ର ନୁହଁ; ଯେ କେହି ଆପଣାକୁ ରାଜା ବୋଲି କହେ, ସେ ଏହାସବୁ କଲେ । 25 କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କୁ କାଇସରଙ୍ଗେ ବିପକ୍ଷରେ କଥା କହେ । 13 ଅତେବ, ପାଲାତ ଏହି ମାତା, ତାହାଙ୍କୁ ମାତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଣୀୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ଯାଶୁଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଶି “ପ୍ରସ୍ତରମଶ୍ପବ୍” ମରଦଳୀୟ ମରାୟମ ତିଆ ହୋଇଥିଲେ । 26 ଯାଶୁ ଆପଣା ଯାହାକୁ ଏହୁଁ ଭାଷାରେ “ଗବଥା” ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେହି ମାତା ଓ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ପାଖରେ ପ୍ଲାନରେ ବିରାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ । 14 ସେ ଦିନ ନିପ୍ରାର ତିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁ ମାତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗୋ ନରୀ, ଦେଖ, ପର୍ବର ଆୟୋଜନ ଦିନ, ଆଉ ସେବେବେଳେ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ ତୁମ୍ଭୁ ପୁତ୍ର! 27 ତତ୍ତ୍ଵରେ ସେ ସେହି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ବାର ଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି, ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭୁ ମାତାଙ୍କୁ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭାନାନଙ୍କୁ ରାଜା । 15 ସେଥିରେ ସେମାନେ ଚିଭାର ଆପଣା ଗୁହକୁ ଘେନିଗଲେ । 28 ଏହାପରେ ଯାଶୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କହିଲେ, ତାହାକୁ ବଧ କର, ବଧ କର, କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଅ । ପାଲାତ ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଅଥନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମେ ନିଅଶ ତୁମ୍ଭାନାନଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଛି ବୋଲି ଜାଣି କହିଲେ, “ମୋତେ ତୃଷ୍ଣା ଚଢାଇବା? ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, କାଇସରଙ୍ଗେ ଲାଗୁଥିଛି! 29 ସେଠାରେ ଅମ୍ଭରସ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ଦିନ ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ଆର ରାଜା ନାହିଁ । 16 ସେଥିରେ ସେ ଯେପରି ଥିଲା; ତେଣୁ ସେମାନେ ଅମ୍ଭରସ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ଏଜୋବ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଇଥାଏ, ଏଥନିମନ୍ତେ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡିଏ ଏଜୋପନଳରେ ଲଗାଇ ତାହାଙ୍କୁ ମୁଖ ପାଖକୁ ଦେଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀନୂଦ୍ୟରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । 17 ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ 30 ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେହି ଅମ୍ଭରସ ପାନ କରି କହିଲେ, “ସମାପ୍ତ ଘେନିଗଲେ; ଆଉ, ଯାଶୁ ଆପେ କୁଣ୍ଡ କହି କପାଳପୂର୍ଣ୍ଣ ନାମକ ହେଲା” ଆଉ, ସେ ମାସ୍ତ ଅବନତ କରି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । 31 ସ୍ଥାନ, ଯାହାକୁ ଏହୁଁ ଭାଷାରେ ଗଲଗଥା ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେଠାକୁ ଦେଖି ଦିନ ଆୟୋଜନ ଦିନ ଥୁବାରୁ, ଶରୀରଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି ବାହାରିଗଲେ । 18 ସେଠାରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡରେ ବିଶ୍ୱାମବାର ଦିନରେ କୁଣ୍ଡ ଉପରେ ନ ରହେ (କାରଣ ସେହି ଚଢାଇଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସହିତ ଆଉ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ବିଶ୍ୱାମବାର ମହାଦିନ ଥିଲା), ସେଥୁପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଇଲେ, ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଓ ମହିରେ ଉତ୍ତରାୟାର ଓ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ନିଆୟାନ୍ତା ବୋଲି ଯାଶୁଙ୍କୁ । 19 ଆଉ, ପାଲାତ ଗୋଟିଏ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଯିହୁଦୀମାନେ ପାଲାତଙ୍କୁ ଅନ୍ତୁରୋଧ କଲେ । 32 ଅତେବ, ଲେଖୁ କୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଲଗାଇଦେଲେ । ସେଥିରେ ଲେଖା ଥିଲା, ସୈନ୍ୟମାନେ ଆସି ପ୍ରଥମ ଜଣକର ଗୋଡ଼ ଓ ତାହା ସହିତ ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରାଜା । 20 ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଜଣକ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଯାଇଥିଲା, ତାହା ନଗରର ମରିଗଲେଣି ବୋଲି ଦେଖୁ ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ ଭାଟ୍ଟିଲେ ନାହିଁ, 34 ନିକଟରେ ଥିଲା; ପୁଣି, ସେହି ପତ୍ର ଏହୁଁ, ଲାଟୀନ୍ ଓ ଗ୍ରୀକ କିନ୍ତୁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବର୍ତ୍ତ୍ତରେ ତାହାଙ୍କୁ କକ୍ଷବେଶ

ବିନ୍ଦୁଲା, ଆଉ ତତ୍କଷାତ୍ ରହୁ ଓ ଜଳ ବାହାର ହେଲା । 35 ସେ ଗୋଟିଏ ପ୍ଲାନରେ ଶୁଢ଼ା ହୋଇ ରହିଅଛି । 8 ସେତେବେଳେ ଦେଖୁଅଛି, ସେ ଯାକ୍ୟ ଦେଇଅଛି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ଆଗେ ସମାଧ୍ୟ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କର; ପୁଣି, ତାହାର ଯାକ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଆଉ ସେ ସେ ସତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେବେଶ କରି ଦେଖୁଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ; 9 କାରଣ କହୁଅଛି, ଏହା ସେ ଜାଣନ୍ତି । 36 କାରଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଏହି ବାକ୍ୟ ସେମାନେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି ନ ଥିଲେ । 10 ଖଣ୍ଡୁ ଅପ୍ରି ଉଗ୍ର ହେବ ନାହିଁ । 37 ପୁନର୍ବାର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଆଉ ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ମହନ୍ତୁ ଚାଲିଗଲେ । 11 ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ ଏହି, ସେମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦ୍ୟ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ ମରାୟମ ରୋଦନ କରୁ କରୁ ବାହାରେ ସମାଧ୍ୟ ନିକଟରେ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ । 38 ଏହି ସମୟ ଘଟଣା ପରେ, ଯେଉଁ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ; ପୁଣି, ରୋଦନ କରୁ କରୁ ସେ ନଳ୍ଜପଡ଼ି ହାରାମାଥାୟାର ଯୋଷେଟ ଯୀଶୁଙ୍କର ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ, ସମାଧ୍ୟ ଭିତରକୁ ଚାହିଁ, 12 ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀର ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଭୟରେ ଶୁଷ୍ଟ ଭାବରେ ଥିଲେ, ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ରଖାୟାଇଥିଲା, ସେଥିର ମୂଳ ପାଖରେ ଜଣେ ଓ ପାଦ ପାଖରେ ଶରୀର ଘେନିଯିବା ନିମାନ୍ତେ ପାଲାତଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଆଉ ଜଣେ, ଏହିପରି ଦୂଇ ଜଣ ଶୁଙ୍କ ବସ୍ତୁ ପରିଷିତ ଦୂତଙ୍କୁ ସେଥିରେ ପାଲାତ ଅନୁମତି ଦେଲେ । ଦେଶୁ ସେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ବସିଥିବା ଦେଖିଲେ । 13 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗୋ ଶରୀର ଘେନି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସମାଧ୍ୟ ଦେବା ରାତି ଅନୁସାରେ କହି ପଞ୍ଜକୁ ବୁଲିପଡ଼ି ଯୀଶୁଙ୍କ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ସୁଗନ୍ଧିବ୍ୟ ସହିତ ପୂର୍ବ ଭସିରେ ଶୁଢ଼ାଇଦେଲେ । 41 ସେ ଯେ ଯୀଶୁ, ତାହା ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । 15 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଯାଇଥିଲେ, ସେ ପ୍ଲାନରେ “ଗୋ ନାରୀ, କାହିଁକି ରୋଦନ କରୁଅଛି? କାହାର ଅନ୍ୟଷତା ଗୋଟିଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଥିଲା, ଆଉ ସେହି ଉଦ୍‌ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ କରୁଅଛି?” ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦେଶର ମାଳୀ ବୋଲି ମନେ କରି ନୂତନ ସମାଧ୍ୟ ଥିଲା, ସେଥିରେ କେହି କେବେ ରଖାୟାଇ ନ କହିଲେ, ମହାଶୟ, ଆପଣ ଯଦି ତାହାଙ୍କୁ ଘେନିଯାଇଅଛନ୍ତି, ଥିଲା । 42 ଅତେବା, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଆୟୋଜନ ଦିନ ହେତୁ ତାହାହେଲେ ତାହାଙ୍କୁ କେହି ପ୍ଲାନରେ ରଖୁଅଛନ୍ତି, ମୋତେ ସେହି ପ୍ଲାନରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ରଖିଦେଲେ, କାରଣ ସେହି କୁହନ୍ତୁ ଆଉ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଘେନିଯିବି । 16 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସମାଧ୍ୟ ନିକଟରେ ଥିଲା ।

20 ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେଷରେ ଅନୁକାର ଥାଉ ଥାଉ
ମରଦିଲୀୟୀ ମରାୟମ ସମାଧ୍ୟ ନିକଟକୁ ଆସି ସେଥିରୁ
ପଥର ପୁଷ୍ପାୟାଇଥିବା ଦେଖିଲେ । 2 ତେଣୁ ସେ ବୌଦ୍ଧିଯାଳ
ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଯୀଶୁ ଯାହାଙ୍କୁ ଘେହ କରୁଥିଲେ, ସେହି ଅନ୍ୟ
ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନେ
ସମାଧିରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଘେନିଯାଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁଠାରେ
ରଖୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ଆମ୍ବୁମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ । 3 ସେଥିରେ ପିତର
ଓ ସେହି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ସମାଧ୍ୟ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରିଲେ ।
4 ସେମାନେ ଦୂହେଁ ଏକପାଞ୍ଚରେ ବୌଦ୍ଧିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ
ସେହି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ପିତରଙ୍କୁ ପଞ୍ଜରେ ପକାଇ ଆଗେ ସମାଧ୍ୟ
ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, 5 ପୁଣି, ନଳ୍ଜପଡ଼ି ଭିତରକୁ ଚାହିଁ ସବୁ ସକ୍ଷମ
ବସ୍ତୁ ପଦିଥିବା ଦେଖିଲେ, ତାଥାପି ସେ ଭିତରେ ପଶିଲେ ନାହିଁ । 6
ପରେ ଶିମୋନ ପିତର ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ପଞ୍ଜରେ ପଞ୍ଜରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ
ଓ ସମାଧ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଦେଖିଲେ ଯେ, ସବୁ ସକ୍ଷମ
ବସ୍ତୁତିକ ପଡ଼ିଅଛି, 7 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡରେ ଯେଉଁ ଗାମୁର
ବନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ସବୁ ଲୁଗା ସହିତ ନ ଥାଇ ଅଳଗା

ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛି ।” 22 ସେ ଏହା କହି ଯେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପିଲାମାନେ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ପାଖରେ କଥଣ ଉପରେ ପ୍ରଶାସ ଛାଡ଼ି ଯେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପଦିତ୍ର ଆହାଙ୍କୁ କିଛି ଖାଇବାର ଅଛି?” ଯେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଗ୍ରୁହଣ କରା । 23 ତୁମ୍ଭାନେ ଯଦି କାହାରି ପାପ କୃମା କରିବ, ନାହିଁ । 6 ସେ ଯେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନୌକାର ତାହାଶ ପାଖରେ ତାହାର ପାପ କୃମା ହେବ; ପୁଣି, ଯଦି କାହାରି ପାପ କୃମା ଜାଲ ପକାଆ, ଆଉ ତୁମ୍ଭାନେ ପାଇବ ।” ସେଥୁରେ ଯେମାନେ ନ କରିବ, ତାହାର ପାପ କୃମା ହେବ ନାହିଁ । 24 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଜାଲ ପକାଇଲେ, ଆଉ ଏତେ ମାଛ ପଡ଼ିଲା ସେ, ଯେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାହା ଟାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ । 7 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଥୋମା ନାମକ ଜଣେ, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦୁମ କହନ୍ତି, ସେ ଯେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥୁଲେ, ସେ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏ ତ ପ୍ରଭୁ ଶିମୋନ ପାଞ୍ଚରେ ନ ଥିଲେ । 25 ଅତେବେଳେ, ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପିତର ଏ ତ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଶୁଣି ଅଞ୍ଚଳରା ନ ଯିନ୍ତି ଥିବାରୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭୋମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଅତ୍ରରଖା ଯିନ୍ତି ସମୁଦ୍ରକୁ ଦେଇପଡ଼ିଲେ; 8 କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କହିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ହାତେ କଣ୍ଠର ଚିତ୍ତପୂର୍ବ ନ ଦେଖିଲେ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନେ ନୌକାରେ ଭର୍ତ୍ତୁ ହୋଇଥିବା ମାଛର ଜାଲ ଟାଣି ସେହିପାବୁ ପ୍ଲାନରେ ମୋହର ଅଫ୍ଟେଳି ନ ଦେଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଟାଣି ନୌକାକୁ ଆସିଲେ, କାରଣ ଯେମାନେ କୂଳରୁ ଅଧିକ କନ୍କଦେଶରେ ମୋହର ହାତ ନ ଦେଲେ ମୁଁ କନଦିପି ବିଶ୍ଵାସ କରିବି ଦୂରରେ ନ ଥିଲେ, କେବଳ ପ୍ରାୟ ଦୂର ଶହ ହାତ ଦୂରରେ ନାହିଁ । 26 ଆଠ ଦିନ ପରେ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ଥିଲେ । 9 ସେମାନେ କୂଳରେ ଓଲ୍ଲାଇ ପେଠାରେ ଅଞ୍ଚଳର ଭିତରେ ଥିଲେ ଓ ଥୋମା ସେମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚରେ ଥିଲେ । ଦ୍ୱାରପାର ନିଆଁ, ପୁଣି, ତାହା ଉପରେ ରଜା ମାଛ ଓ ରୁଟି ଥୁଆ ହୋଇଥିବା ରୁଦ୍ଧ ଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଆସି ମଧ୍ୟପୁଲରେ ଠିଆ ହୋଇ ଦେଖିଲେ । 10 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୋମାନେ ଏବେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ହେଉ ।” 27 ପରେ ସେ ଥୋମାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମାଛ ପରିଆଇ, ସେଥୁରୁ କିଷ୍ଟ ଆଶା । 11 ଶିମୋନ ପିତର କହିଲେ, “ଏଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭର ଅଫ୍ଟେଳି ବଢ଼ାଇ ମୋହର ହାତ ଦେଖ ଯାଇ ଏକ ଶହ ତେପନ ବଡ଼ ବଡ଼ ମାଛରେ ଭର୍ତ୍ତୁ ହୋଇଥିବା ଓ ହାତ ବଢ଼ାଇ ମୋହର କନ୍କଦେଶରେ ଦିଅ; ଅବିଶ୍ଵାସୀ ନ ଜାଲ କୂଳକୁ ଟାଣି ଆଶିଲେ; ଆଉ ଏତେ ମାଛରେ ସୁଦ୍ଧା ଜାଲ ହୋଇ ବିଶ୍ଵାସ ହୁଅ ।” 28 ଥୋମା ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଛିଣ୍ଣିଲା ନାହିଁ । 12 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସି ରୋଜନ ମୋହର ପ୍ରଭୁ ମୋହର ଜଶର । 29 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, କରା ।” ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମ୍ଭୁ କିଏ ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ “ତୁମ୍ଭୁ ମୋତେ ଦେଖବାରୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିଆଇ? ଯେଉଁମାନେ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କରୁ ନ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ସେ ପ୍ରଭୁ ନ ଦେଖ ବିଶ୍ଵାସ କରିଆଇନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ।” 30 ଯୀଶୁ ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ । 13 ଯୀଶୁ ଆସି ରୁଟି ଘେନି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାକ୍ଷାତରେ ଏହିପରି ଅନେକ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ, ଆଉ ସେହି ପ୍ରକାରେ ମାଛ ମଧ୍ୟ ଦେଲେ । 14 ଆଶ୍ରମ୍ୟକରମ ସାଧନ କଲେ, ସେହିସବୁ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ମୃତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତିତ ହେଲା ଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହୋଇ ନାହିଁ; 31 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭୋମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ଵାସ କର ଯେ, ଏହି ବୃତ୍ତୀୟ ଥର ବର୍ଣନ ଦେଲେ । 15 ସେମାନେ ରୋଜନ କଲା ଯୀଶୁ ରଶରଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଚ୍ଛନ୍ତି, ପୁଣି, ବିଶ୍ଵାସ କରି ଯେପରି ଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ହେ ଯୋହନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭୋମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନାମରେ ଜାବନ ପ୍ରାୟ ହୁଅ, ଏଥନ୍ତିମନ୍ତ୍ରେ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭୁ କଥା ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କୁଠାରୁ ଅଧିକ ଏସମ୍ପୁ ଲେଖାଯାଇଅଛି ।

21 ଅଥୁତ୍ରାରେ ଯୀଶୁ ଚିବିରାୟ ହୃଦର କୂଳରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଘେନ୍ହ କରୁଅଛି, ତାହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି । ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । 2 ଶିମୋନ ପିତର, ଥୋମା, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦୁମ କହନ୍ତି, ଗାଲିଲାର କାନ୍ଦାନିବାସୀ ନିଅନ୍ତିଯେଲ, ଜେବଦୀଙ୍କୁ ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଆର ଦୂର ଜଣ ଏକତ୍ର ଥିଲେ । 3 ଶିମୋନ ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ମାଛ ଧରିବାକୁ ଯାଇଅଛି । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭୋମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭୁ ପାଞ୍ଚରେ ଯିବୁ । ସେମାନେ ବାହାରିଯାଇ ନୌକାରେ ଚଢ଼ିଲେ, ଆଉ ସେହି ରାତିରେ କିଛି ଧରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । 4 କିନ୍ତୁ ପାହାନ୍ତା ହେଲା ଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ କୂଳରେ ଠିଆ ହେଲେ; 5 ଯୀଶୁ

ଆପଣଙ୍କ ସେହି କରୁଥାନ୍ତି, ତାହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି । ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ମେଷମାନଙ୍କୁ ଚରାଅ । 18 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ଯୁବକ ଥୁବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭୁ ଆପଣା କଟି ବନ୍ଦନ କରି ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ଇତ୍ତା, ସେହି ଆଡ଼େ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲ, କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ତୁମ୍ଭୁ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିପ୍ରାର କରିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତୁମ୍ଭର କଟି ବନ୍ଦନ କରି, ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭର ଇତ୍ତା ନ ଥୁବ, ସେଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭକୁ ଘେନିଯିବ ।” 19 ସେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁରୋଗ ଦ୍ୱାରା ଜଣାରଙ୍କୁ ଗୋରବାନ୍ତି କରିବେ, ସେଥୁର ସୂଚନା ଦେଇ ସେ ଏହା କହିଲେ । ଏହା କହିଲା ଉତ୍ତରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ ।” 20 ଯାଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିରେ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ବକ୍ଷୁସ୍ଵଳରେ ଆଉଜିପଢ଼ି, ପ୍ରଭୁ, ଆପଣଙ୍କୁ କିଏ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ ବୋଲି ପଗରିଥିଲେ, ସେହି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପିତର ବୁଲିପଢ଼ି ପଛରେ ଆସୁଥିବା ଦେଖୁଲେ । 21 ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପଗରିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଏହାର ବିଷୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ? 22 ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରହୁ ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ ଇତ୍ତା କରେ, ତାହାହେଲେ ସେଥୁରେ ତୁମ୍ଭର କଥଣ ଅଛି? ତୁମ୍ଭୁ ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ ।” 23 ସେଥୁରେ ସେହି ଶିଷ୍ୟ ସେ ମରିବ ନାହିଁ, ଭାଇମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କଥା ବ୍ୟାପିଗଲା, ମାତ୍ର ସେ ମରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହି ନ ଥୁଲେ, “କିନ୍ତୁ ମୋହର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରହୁ ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ ଇତ୍ତା କରେ, ତାହାହେଲେ ସେଥୁରେ ତୁମ୍ଭର କଥଣ ଅଛି” ବୋଲି କହିଥିଲେ । 24 ସେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଓ ଏହି ସମସ୍ତ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି, ସେ ସେହି ଶିଷ୍ୟ; ଆଉ, ତାହାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସେ ସତ୍ୟ, ତାହା ଆମ୍ବୋମାନେ ଜାଣ୍ଟା । 25 ପୁଣି, ଯାଶୁ ଆହୁରି ଅନେକ ଅନେକ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ; ସେହିସବୁ ଯଦି ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଲେଖା ଯାଆନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ଏତେ ପୁଷ୍ପକ ଲେଖା ହୁଆନ୍ତା ସେ, ମୋହର ବିବାରରେ ସମୁଦାୟ ଜଗତରେ ସୁଦ୍ଧା ସେହିସବୁ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ହୁଆନ୍ତା ନାହିଁ ।

ପୁଣି, ମୁଁ ପବିତ୍ର ନଗରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ନୃତନ ଯିରୁଣାଳମ ସହରକୁ ବର ନିମନ୍ତେ ସାଞ୍ଜିତା କନ୍ୟାର ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଉଶ୍ରବରଙ୍କ ନିକଟରୁ
ଅବଚରଣ କରିବାର ଦେଖିଲି । ଆଉ ମୁଁ ଯିମାଏନ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମହା ଶତ୍ରୁ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଉଶ୍ରବରଙ୍କ
ବାସପ୍ଲାନ ଥିଛି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ବାସ କରିବେ, ଆଉ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକ ହେବେ,

ପ୍ରକାଶିତ 21:2-3

ପ୍ରକାଶିତ

19 ଏଥୁରତ୍ରାରେ ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ମହାଜନତାର ଶଦ୍ଧ ପରି ଗୋଟିଏ ଆସାତ କରିବେ; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋହ ଦଣ୍ଡରେ ଶାସନ ମହା ଶଦ୍ଧ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, “ହାଲିଲୁପ୍ୟ; ପରିତ୍ରାଣ, କରିବେ, ଆଉ ସେ ନିଜେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଉଷ୍ଣରଙ୍କ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଗୋରିବ ଓ ପରାକ୍ରମ ଆୟୁମାନଙ୍କୁ ଉଷ୍ଣରଙ୍କର, 2 କାରଣ ତାହାଙ୍କେ କ୍ରୋଧରୂପ ଦ୍ଵାକ୍ଷାକୁଶ ଦୂର୍ତ୍ତ କରିବେ । 16 ତାହାଙ୍କୁ ବସୁରେ, ବିଚାର ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟ; ଯେଉଁ ମହା ଦେଖଣା ଆପଣା ବ୍ୟଭିତାର ତାହାଙ୍କୁ ଜଂଘରାଗରେ ଏହି ନାମ ନିଖିତ ଅଛି “ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା, ପୃଥିବୀକୁ ଭ୍ରମ କରିଥିଲା, ସେ ତାହାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଆପଣା ରାଜା ଓ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ।” 17 ତଢୁରେ ମୁଁ ଜଣେ ଦୂର୍ତ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ୍ୟ ଦାସମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତପାତର ପରିଶୋଧ ତାହାଠାରୁ ନେଇଅଛନ୍ତି ।” ମଧ୍ୟରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି; ସେ ଆକାଶରେ 3 ପୁଣି, ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର କହିଲେ, “ହାଲିଲୁପ୍ୟ; ତାହାର ଅଭିର ଉତ୍ତିବା ସମସ୍ତ ପକ୍ଷକୁ ଉତ୍ସର୍ଗରେ ତାକି କହିଲେ, ଆସ, ଧୂମ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ରତ୍ନଥବ ।” (aiōn g165) 4 ସେଥୁରେ ସେହି ଉଷ୍ଣରଙ୍କ ମହାରୋଜରେ ଏକତ୍ର ହୁଆ, 18 ସେପରି ଦୁମ୍ଭୋମାନେ ତବିଶ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଚାରି ପ୍ରାଣୀ ଉଦ୍ଭୁତ ହୋଇ ସିଂହାସନ ଉପବିଷ୍ଟ ରାଜମାନଙ୍କୁର, ସେମାପତିମାନଙ୍କୁର, ପରାକ୍ରମମାନଙ୍କୁର, ଅଶ୍ଵ ଉଷ୍ଣରଙ୍କ ପ୍ରଶାମ କରି କହିଲେ, “ଆମେନ ହାଲିଲୁପ୍ୟ ।” 5 ଓ ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନଙ୍କୁର, ସ୍ଥାଧୀନ ଓ ପରାଧୀନ, କୁତ୍ର ଓ ମହାନ ସେତେବେଳେ ସିଂହାସନଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଶଦ୍ଧ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ମାୟ ରୋଜନ କରିବ । 19 ପରେ ମୁଁ ପଶୁକୁ କହିଲା, “ହେ ଉଷ୍ଣରଙ୍କ ଦାସମାନେ, ହେ ତାହାଙ୍କୁର ଉତ୍ସକାରୀ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ରାଜମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କୁ କୁତ୍ର ଓ ମହାନ ଲୋକମାନେ, ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ୍ଶା କରା ।” 6 ସେହି ଅଶ୍ଵାରୋହୀ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କୁ ପହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଆର ମୁଁ ମହାଜନତାର ଶଦ୍ଧ ପରି ଏବଂ ବହୁ ଜଳକଞ୍ଜଳି ଓ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି । 20 ସେଥୁରେ ସେହି ପଶୁ ଧରାପଡ଼ିଲା, ଆଉ ଯେଉଁ ଉତ୍ତ ରାବଦବାଦୀ ତାହାର ସାକ୍ଷାତରେ ଆଶ୍ରମ୍ୟକର୍ମଗୁଡ଼ିକ କରି ତଦ୍ୱାରା ପଶୁର ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାପୁଜକମାନଙ୍କୁ ଭାନ୍ତ କରିଥିଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ତାହାର ସଙ୍କ୍ରାନ୍ତେ ଧରାପଡ଼ିଲା; ସେମାନେ ଉତ୍ସେ ଜାବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଗନ୍ଧକ ପ୍ରଜ୍ଞଳିତ ହୁଦରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲେ । (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 ଅବରିଷ୍ଟ ଲୋକେ ସେହି ସମସ୍ତ ପଶୁ ଧରାପଡ଼ିଲା ଓ ତାହାଙ୍କୁ ପାତାଳକୁଶର ଚାବି ଓ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ଜଙ୍ଗିର ଥିଲା । (Abyssos g12) 2 ସେ ସେହି ସର୍ପ, ସେହି ପୁରାତନ ନାଗ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦିଆବଳ ଓ ଶୁଦ୍ଧତାନକୁ ଧରି ଏକ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାନ୍ଧି ପକାଇଲେ, 3 ପୁଣି, ତାହାକୁ ପାତାଳକୁଶରେ ନିଜ୍ଞେପ କରି ସେଥୁର ମୁଖ ବନ୍ଦ କଲେ ଓ ତାହା ଉପରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଦେଲେ, ସେପରି ସେହି ଏକ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଶୋଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଜାତିଷମ୍ବଳୁ ଆଉ ଭାନ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏହାପରେ ଅନ୍ତର୍ବଳ ନିମନ୍ତ୍ରେ ତାହାକୁ ମନ୍ତ୍ର ହେବାକୁ ହେବ । (Abyssos g12) 4 ପରେ ମୁଁ ସିଂହାସନସମ୍ବଳ ଦେଖିଲି, ସେହିପରୁ ଉପରେ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପବେଶନ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାର କୃମତା ଦିଆଗଲା । ଆଉ ଯାଶୁଦ୍ଧ ସାକ୍ୟ ଓ ଉଷ୍ଣରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁର ମସ୍ତକ ଛେଦନ ହୋଇଥିଲା,

ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ସେହି ପଶୁକୁ ବା ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରଶାସ 21 ପରେ “ଏକ ନୂତନ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ନୂତନ ପୃଥିବୀ” କରି ନ ଥିଲେ ଓ ତାହାର ଚିତ୍ର ଆପଣା ଆପଣା କପାଳରେ ଦେଖିଲି, କାରଣ ପ୍ରଥମ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପ୍ରଥମ ପୃଥିବୀ ଓ ହସ୍ତରେ ଧାରଣ କରି ନ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁମାନଙ୍କୁ ଲୋପ ପାଇଥିଲା, ପୁଣି, ସମୁଦ୍ର ଆର ନ ଥିଲା। 2 ପୁଣି, ମୁଁ ଦେଖିଲି; ସେମାନେ ଜୀବିତ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସହସ୍ର ପବିତ୍ର ନଗରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ନୂତନ ଯିରୁଶାଲମ ସହରକୁ ବର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜତ୍ତ କଲେ। 5 ଅବଶିଷ୍ଟ ମୃତ ଲୋକମାନେ ନିମନ୍ତେ ସଜ୍ଜିତା କନ୍ୟାର ସଦଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସୁରକ୍ଷା ରଖରଙ୍କ ସେହି ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଶେଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ହେଲେ ନିକରେ ଅବତରଣ କରିବାର ଦେଖିଲି। 3 ଆର ମୁଁ ସିଂହାସନ ନାହିଁ। ଏହା ହଁ ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ। 6 ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମହା ଶତ୍ରୁ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, ଦେଖ, ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଅଂଶୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ର; ମନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ରଖରଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଅଛି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁର କୌଣସି ଅଧୂକାର ନାହିଁ, ସହିତ ବାସ କରିବେ, ଆର ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକ ହେବେ, ବରଂ ସେମାନେ ରଖରଙ୍କ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜକ ହୋଇ ଏକ ହେଜାର 4 ପୁଣି, ରଖର ନିଜେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଫ୍ରରେ ରହିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ ସହିତ ରାଜତ୍ତ କରିବେ। 7 ସେହି ଏକ ଚକ୍ରରୁ ଲୋତକ ପାଇଁଦେବେ; ମୃତ୍ୟୁ ଆର ଘଟିବ ନାହିଁ; ଶୋକ ହଜାର ବର୍ଷ ଶେଷ ହୁଅନ୍ତେ ଶୟତାନ କାରାଗାରରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ; କି କୃତନ କି ବ୍ୟଥା ଆର ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ପୂର୍ବ ବିଷୟପଦ୍ଧତି 8 ସେଥିରେ ସେ ପୃଥିବୀର ରାଜି କୋଣରେ ଥାବୁ ଜାତିପଦ୍ମହରୁ, ଲୋପ ପାଇଅଛି। 5 ପରେ ସିଂହାସନ ଉପଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସମୁଦ୍ରର ବାଲୁକା ସଦଶ ଅସଂଖ୍ୟ ସେ ଗୋର୍ଗ ଓ ଦେଖ, ଆମ୍ବେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନୂତନ କରୁଅଛୁ। ଆର ସେ କହିଲେ, ମାଗର, ସେମାନଙ୍କୁ ଭାନ୍ତି କରି ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଲେଖ, କାରଣ ଏହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସପୋଣ୍ୟ ଓ ପତ୍ୟ । 6 ବାହାରିଯିବ। 9 ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଶାସ ସ୍ଥାନରେ ବିସ୍ତାରିତ ସେ ମୋତେ ଆହୁରି କହିଲେ, ସମସ୍ତ ସମ୍ପାଦ ହୋଇଅଛି। ଆମ୍ବେ ହୋଇ ଧ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଶିରିର ଓ ପ୍ରିୟତମା ନଗରୀକୁ ବେଶ୍ଵର ଆଲପା ଏବଂ ଓମେଗା, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ। ସେ ଦୃଷ୍ଟାର୍ତ୍ତ, ତାହାକୁ କଲେ। ସେତେବେଳେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ପଢି ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ ଆମ୍ବେ ଜୀବନରୁପ ନିର୍ଝରରୁ ବିନାମୂଳ୍ୟରେ ପାନ କରିବାକୁ କଲେ। 10 ସେହି ଶୟତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାନ୍ତି କରିଥିଲା, ତାହାକୁ ଦେହୁ। 7 ସେ ଜୟ କରେ, ସେ ଏହି ସମସ୍ତର ଅଧୂକାରା ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକମୟ ହୃଦରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଗଲା, ସେଠାରେ ସେହି ପଶୁ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ସେମାନେ ଦିବାରାତ୍ର ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭାବରେ କରିଥିଲେ (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 ତତ୍ତ୍ଵରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ଶୁଭବର୍ଣ୍ଣ ଦିବାରାତ୍ର ଯେ ନିମନ୍ତେ ନିମନ୍ତେ ଆର ଯୁଗ ମିଳିଲା ନାହିଁ। 12 ପୁଣି, ମୁଁ ପାତ୍ର ଧରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆସି ମୋତେ କହିଲେ, କୃତ୍ତି ଓ ମହାନ ସମସ୍ତ ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ସିଂହାସନର ସମୁଖେରେ ଏଠାକୁ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ସେହି କନ୍ୟା, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋଷଣାବକଣ୍ଠ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି, ଆର ପୁସ୍ତକପଦ୍ଧତି ପିଟାଗଲା; ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଦେଖାଇବି । 10 ସେଥିରେ ସେ ମୋତେ ଆହୁରାରେ ପରେ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକ ନାମକ ଆର ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ପିଟାଗଲା; ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତକୁ ଘେନିଯାଇ ପବିତ୍ର ନଗରୀ ପେହି ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଲିଖିତ ବିଷୟ ପ୍ରମାଣ ମୃତମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ସହରକୁ ଦେଖାଇଲେ, ତାହା ସୁର୍ଗରୁ ରଖରଙ୍କ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମାନୁସାରେ ବିଭାଗିତ ହେଲେ। 13 ସମୁଦ୍ର ନିକରେ ଅବତରଣ କରୁଥିଲା ଏବଂ ରଖରଙ୍କ ଗୋରବ ବିଶିଷ୍ଟ ଆପଣାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲା, ଆର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଥିଲା; 11 ତାହାର ଜ୍ୟୋତିଷ ଅତି ବହୁମୂଳ୍ୟ ମଣି ପଦଶ, ସ୍ଵର୍ଗ ପାଦକ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ; ପୁଣି, ପୂର୍ବ୍ୟକାନ୍ତି ପରି । 12 ତାହାର ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚାର ସେମାନେ ପ୍ରେସ୍‌ଟେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମାନୁସାରେ ବିଭାଗିତ ଅଛି, ସେଥିର ଦ୍ୱାଦଶ ଦ୍ୱାଦଶ, ସେହି ଦ୍ୱାଦଶରେ ଉଚ୍ଚ ପଦଶ ଦୂର ଓ ହେଲେ । (Hadēs g86) 14 ତତ୍ତ୍ଵରେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପାତାଳକୁ ଅଗ୍ନିମୟ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପଦ ଉପରେ ଉଚ୍ଚାରଣ ସମ୍ମାନଙ୍କରେ ଦ୍ୱାଦଶ ବଂଶର ହୃଦରେ ପକାଗଲା । ଏହି ମୃତ୍ୟୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ନିମୟ ହୃଦ, ଦ୍ୱିତୀୟ ନାମ ଲିଖିତ ଅଛି । 13 ପୂର୍ବରେ ତିନି ଦ୍ୱାର, ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାର, ଦ୍ୱାରକା ଦ୍ୱାର ଓ ପଶୁମରେ ତିନି ଦ୍ୱାର । 14 ସେହି ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବାର ଦେଖା ନ ଗଲା, ତାହାକୁ ନଗରୀର ପ୍ରାଚୀରର ଦ୍ୱାଦଶ ବଂଶର ଅଗ୍ନିମୟ ହୃଦରେ ପକାଗଲା । (Limnē Pyr g3041 g4442)

15 ଯେ ମୋ ସହିତ କଥା କହୁଥୁଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ନଗରୀ, ଜାତିସମୂହର ଆଗୋଗ୍ୟକାରକ । 3 କୌଣସି ଅଭିଶପ୍ତ ବିଷୟ ତାହାର ଦ୍ୱାରାସମୂହ ଓ ପ୍ରତିର ମାପ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ । ଜିଶ୍ଵର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ସିଂହାସନ ନଗରୀ ପୁରୁଷୀ ପରିମାପକ ନଳ ଥିଲା । 16 ନଗରାଟି ଚାରିକୋଣିଆ, ମଧ୍ୟର ରହିବ, ଆଉ ତାହାଙ୍କୁ ଦାସମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ରାସାୟନା ତାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁ ସମାନ; ସେ ସେହି ନଳରେ ନଗରାକୁ କରିବେ । 4 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ମାପନ୍ତେ ବାର ହଜାର ତାର ହେଲା; ସେଥୁର ଦୈର୍ଘ୍ୟ, ପ୍ରସ୍ତୁ ନାମ ସେମାନଙ୍କୁ କପାଳରେ ଲିଖୁତ ରହିବ । 5 ରାତ୍ରି ଆଉ ଓ ରତ୍ନତା । 17 ପରେ ସେ ସେଥୁର ପ୍ରତିର ମାପନ୍ତେ ତାହା ହେବ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦୀପ କି ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆଲୋକର ମନୁଷ୍ୟର ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଏକ ଶହ ତୋରାଳିଶ ହାତ ପ୍ରୟେଜନ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଜିଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ହେଲା, ଦୂର ହେ ଏହି ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ମାୟାଥୁଲେ । 18 ସେହି ଆଲୋକ ସ୍ରବ୍ୟ ହେବେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ରାଜତ୍ତ ପ୍ରାଚୀର ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତୁ ମଣି ନିର୍ମିତ, ପୁଣି, ନଗରାଟି ନିର୍ମଳ କାତ କରିବେ । (ଆତ୍ମ ୩୧୫) 6 ପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହି ପରି ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଵର୍ଗର୍ଭ ନିର୍ମିତ । 19 ନଗରାର ପ୍ରାଚୀର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟୋଗ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ, ଯାହା ଯାହା ଶୀଘ୍ର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବହୁମୂଳ୍ୟ ମଣିରେ ଭୂଷିତ । ପ୍ରଥମ ଭିତ୍ତିମୂଳ ଛଟିବ, ସେହିସବୁ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ହୀରକର, ଦିତୀୟ ନାଳକାନ୍ତୁ ମଣିର, ଦୃତୀୟ ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟ ମଣିର, ପ୍ରଭୁ, ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମାସମୂହର ରଶ୍ଵର, ଆପଣା ଦୂରତ୍ତ ଚତୁର୍ଥ ମରକତ ମଣିର, 20 ପଞ୍ଚମ ପୁଲକ ମଣିର, ଷଷ୍ଠୀ ମାଣିକ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରିଅନ୍ତି । 7 “ଦେଖ, ଆମେ ଶୀଘ୍ର ଆୟୁଅଛୁ; ସେ ମଣିର, ସପ୍ତମ ପୁଷ୍ପରାଗ ମଣିର, ଅଷ୍ଟମ ପିରୋକ୍ତ ମଣିର, ଏହି ପୁଷ୍ପକର ଭାବବାଦୀସବୁ ପାଳନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ ।” ନବମ ଗୋମେଦକ ମଣିର, ଦଶମ ଲଗୁନୀୟ ମଣିର, ଏକାଦଶ 8 ମୁଁ ଯୋହନ ସ୍ଵାୟଂ ଏହି ସମସ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଦର୍ଶନ କରିବା ଜନ୍ମନୀଳ ମଣିର ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ସୁଜାନ୍ମ ମଣିର । 21 ଦ୍ୱାଦଶ ଦ୍ୱାର ପରେ, ଯେଉଁ ଦୂର ମୋତେ ଏହି ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ କରାଇଲେ, ମୁଁ ଦ୍ୱାଦଶ ମୁକ୍ତା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ୱାର ଗୋଟିଏ ମୁକ୍ତାରେ ନିର୍ମିତ; ତାହାଙ୍କୁ ପାଦ ତଳେ ପ୍ରଶାମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରବୁଡ଼ ହେଲି । ଆଉ ନଗରାର ପଥ ସ୍ଵରୁ କାତ ସଦୃଶ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଵର୍ଗର୍ଭ ନିର୍ମିତ । 22 9 କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ସାବଧାନ, ଏହା କର ନାହିଁ, ମୁଁ ସେହି ନଗରାରେ କୌଣସି ମନ୍ତ୍ରିର ଦେଖିଲ ନାହିଁ, କାରଣ କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁର, ତୁମ୍ଭୁର ଭାତୁତୁତୁ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପ୍ରଭୁ, ପର୍ବଣକୁମାନ ଜିଶ୍ଵର ଓ ମେଷଶାବକ ସେଥୁର ମନ୍ତ୍ରିର ଏହି ପୁଷ୍ପକର ବାକ୍ୟ ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସହଦାୟ; ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସ୍ଵରୂପ ଅନ୍ତି । 23 ଆଲୋକ ନିମନ୍ତେ ସେହି ନଗରାର ସୂର୍ଯ୍ୟ କି ପ୍ରଶାମ କରା । 10 ଆଉ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭୁ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରୟେଜନ ନାହିଁ, କାରଣ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗୋରବ ତାହାକୁ ପୁଷ୍ପକର ଭାବବାଦୀସବୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସମୟ ଆଲୋକିତ କରେ ଓ ମେଷଶାବକ ସେଥୁର ପ୍ରଦୀପ ସ୍ଵରୂପ । ସମ୍ମିଳନ । 11 ଯେ ଅଧିରୀତାରୀ, ସେ ଆହୁରି ଅଧିରୀତର କରୁ; 24 ସେଥୁର ଆଲୋକରେ ଜାତିସମୂହର ଆପଣା ଅଶ୍ଵିତ୍ୟ ଓ ମାଣିକ୍ୟ, ସେ ଆହୁରି ଧାର୍ମିକ, ପୁଣି, ପୁଥୁବୀର ରାଜାମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଔଣ୍ଟିଯ୍ୟ ତାହା ଯେ ଆହୁରି ଧର୍ମାଚରଣ କରୁ; ଯେ ପବିତ୍ର ସେ ଆହୁରି ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟକୁ ଆଶିବେ । 25 ସେଥୁର ଦ୍ୱାରାସମୂହ ଦିନବେଳେ କଦାପି ହେଉା । 12 “ଦେଖ, ଆମେ ଶୀଘ୍ର ଆୟୁଅଛୁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ରୁଦ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ପ୍ଲାନରେ ରାତ୍ରି ହେବ ନାହିଁ । ତାହାର କର୍ମାନ୍ତୁଷ୍ଟାରେ ଫଳ ଦେବା ଆୟୁର ପୁରସ୍କାର ଆୟୁ 26 ଲୋକେ ଜାତିସମୂହର ଔଣ୍ଟିଯ୍ୟ ଓ ମାଣିକ୍ୟ ତାହା ମଧ୍ୟ ସଞ୍ଚାର ଅଛି । 13 ଆମ୍ବୁ ଆଲପା ଏବଂ ଓମୋଗା, ପ୍ରଥମ ଓ ଆଶିବେ । 27 କୌଣସି ଅଶ୍ଵିତ୍ୟ ବିଷୟ କିଅବା ମୁଣ୍ଡ୍ୟକର୍ମକାରୀ ଶେଷ, ଆଦି ଓ ଅନ୍ତ । 14 ଜୀବନ ବୃକ୍ଷର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାରୀ ହେବା ଓ ମିଥ୍ୟାଚାରୀ କେହି ସେଥୁରେ କଦିମ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ; ନିମନ୍ତେ ଓ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ନଗରାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ କେବଳ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନାମ ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ଜୀବନ ପୁଷ୍ପକରେ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତୁ ଧୋତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଲିଖୁତ ଅଛି, ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

22 ପରେ ଦୂର ମୋତେ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳର ଗୋଟିଏ ନଦୀ ଦେଖାଇଲେ, ତାହା ପୃଷ୍ଠିକ ସଦୃଶ ଭକ୍ତି, ପୁଣି, ଜିଶ୍ଵର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ସିଂହାସନ ନଗର ପର୍ବତୀର ପର୍ବତୀର ପଥ ଦେଇ କରାଇବା ହେଉଅଛି । 2 ସେହି ନଦୀର ଭତ୍ତା ରହିବ ନାହିଁ, ନଦୀର ପଥ ଦେଇ ନଗରାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ କେବଳ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନାମ ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ଜୀବନ ପୁଷ୍ପକରେ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତୁ ଧୋତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଲିଖୁତ ଅଛି, ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

ଧନ୍ୟ । 15 କୁକୁରମାନେ, ମାୟବୀ, ବ୍ୟତିରାରୀ, ନରାତକ, ପ୍ରତିମାପୁଜୁକ ପୁଣି, ମିଥ୍ୟାପ୍ରିୟ ଓ ମିଥ୍ୟାଚାରାମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଏହି ସମସ୍ତ ପାଳ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଆୟୁର ଦୂରକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ । ଆମ୍ବୁ ଦାରଦଙ୍କ ମୂଳ ଓ ବଂଶଜ, ସେହି ଭକ୍ତି ପ୍ରଭାତୀ ତାରା ।” 17 ଆତ୍ମା ଓ କନ୍ୟା କହନ୍ତି, ଆସ । ପୁଣି, ସେ ଶୁଣେ, ସେ କହୁ, ଆସ । ସେ ଦୃଷ୍ଟାର୍ତ୍ତ, ସେ ଆୟୁ; ସେ ରତ୍ନ କରେ, ସେ ବିନାମୂଳ୍ୟରେ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳ ପାନ

କରୁ । 18 ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭାବବାଣୀପାଦୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା
କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ମୁଁ ଯାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହୁଆଛି,
କେହି ଯଦି ଏହିପାଦୁ ସଞ୍ଚାରେ କିଛି ଯୋଗ କରେ, ତେବେ ଏହି
ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖୁତ କୌଣସୁଡ଼ିକ ଉଶ୍ଵର ତାହା ପ୍ରତି ଘଟାଇବେ;
19 ପୁଣି, କେହି ଯଦି ଏହି ଭାବବାଣୀ ପୁସ୍ତକର କୌଣସି ବାକ୍ୟ
ଲୋପ କରେ, ତେବେ ଉଶ୍ଵର ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖୁତ ଜୀବନ-
ବୃକ୍ଷ ଓ ପଦିତ୍ର ନଗରୀରେ ତାହାର ଥାଂଶ ଲୋପ କରିବେ । 20
ଯେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଯାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଆଇନ୍ତି, ଯେ କହନ୍ତି,
“ସତ୍ୟ, ଆମ୍ବୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଆସୁଆଛୁ ।” ଆମେନ, ହେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ,
ଆସନ୍ତୁ । 21 ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ।
ଆମେନ ।

66 Verses

ଓଡ଼ିଆ at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ 9:8 ଏଥୁରତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ଵର ନୋହଞ୍ଚୁ ଓ ତାଙ୍କୁ ସଞ୍ଚୀ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, 9:9 “ଦେଖ, ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଓ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଉବିଷ୍ୟତ ବଂଶ ସହିତ ଓ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ସଞ୍ଚୀ ସମସ୍ତ ଜୀବଜନ୍ମ ସହିତ, 9:10 ଅର୍ଥାତ୍, ଜାହାଜରୁ ବହିର୍ଗ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ବନ୍ୟ ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀ ପ୍ରଭୃତି ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ସହିତ ଆମ୍ବେ ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ଥିର କରୁଅଛୁ। 9:11 ଆମ୍ବେ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଏହି ନିୟମ ସ୍ଥିର କରିବୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଜଳପ୍ଲାବନ ଦ୍ୱାରା ଆଉ ଉଚିତ ହେବେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ପୃଥିବୀକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଆଉ ଜଳପ୍ଲାବନ ହେବ ନାହିଁ।” 9:12 ପୁନଃପୁ, ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ଆମ୍ବେ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଓ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ସଞ୍ଚୀ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀର ସହିତ ପୁରୁଷାନ୍ତୁକମେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ନିୟମ ସ୍ଥିର କଲୁ, ତହିଁର ଚିନ୍ହ ଏହି; 9:13 ଆମ୍ବେ ମେଘରେ ଆପଣା ଧନ୍ୟ ପ୍ଲାନେ କରୁଅଛୁ, ତାହା ପୃଥିବୀ ସହିତ ଆମ୍ବେ ନିୟମର ଚିନ୍ହ ହେବ।

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ଦୃତୀୟ ପୁସ୍ତକ 14:13 ତହୁଁ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଭୟ କର ନାହିଁ, ପୁଣିର ହୁଅ; ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜି କିପରି ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାର କରିବେ, ତାହା ଦେଖ; ତୁମେମାନେ ଆଜି ଯେପରି ମିଥରୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛ, ସେପରି ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ କେବେ ଦେଖୁବ ନାହିଁ। 14:14 ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ନିମାନ୍ତ୍ରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ତୁମେମାନେ ନାରବ ରହିବା।”

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ତୃତୀୟ ପୁସ୍ତକ 20:26 ପୁଣି, ତୁମେମାନେ ଆମ୍ବେ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରେ ପବିତ୍ର ହେବ; କାରଣ ଆମ୍ବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପବିତ୍ର ଅଟୁ। ଆଉ, ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଆମ୍ବେ ହେବ, ଏଥୁପାଇଁ ଆମ୍ବେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁଠାରୁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିଅଛୁ।

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ଚତୁର୍ଥ ପୁସ୍ତକ 6:24 ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ଆଶାର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ଓ ତୁମକୁ ରକ୍ତ କରନ୍ତୁ; 6:25 ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆପଣା ମୁଖର ତେଜ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ଓ ତୁମକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ; 6:26 ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆପଣା ମୁଖ ରତ୍ନାରନ୍ତୁ ଓ ତୁମକୁ ଶାନ୍ତି ଦେଇନ୍ତିରୁ।”

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ପଞ୍ଚମ ପୁସ୍ତକ 18:18 ଆମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଯେମାନଙ୍କୁ ଭାରଗଣ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ସଦୃଶ ଜଣେ ଉବିଷ୍ୟଦବକ୍ତା ଉଚିତ କରିବା ଓ ଆମ୍ବେ ତାହାଙ୍କୁ ମୁଖରେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ଦେବା ଓ ଆମ୍ବେ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବା, ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ। 18:19 ପୁଣି ଆମ୍ବେ ନାମରେ ସେ ଆମ୍ବେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିବେ, ତାହା ଯିଏ ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ତାହାଠାରୁ ଆମ୍ବେ ତହିଁର ପରିଶୋଧ ନେବା।

ଯିହୋଶୁଯ 1:7 ମାତ୍ର ଆମ୍ବେ ସେବକ ମୋଶା ତୁମକୁ ଯେପମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଦେଶ କରିଅଛି, ସେପରି ତୁମ୍ଭ ମାନିବାକୁ ଓ କରିବାକୁ ବଳବାନ ଓ ଅତି ସାହେବିକ ହୁଅ; ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣକୁ କି ବାମକୁ ଫେର ନାହିଁ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ଯେକୌଣ୍ଠିଷ ପ୍ଲାନକୁ ଯିବ, ସେଠାରେ କୁଶଳ ପ୍ରାପୁ ହେବ। 1:8 ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା-ପୁସ୍ତକ ତୁମ୍ଭ ମୁଖରୁ ବିଚକିତ ନ ହେଉ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ତହିଁର ଲେଖାନ୍ତୁପାରେ ମାନିବାକୁ ଓ କରିବାକୁ ଦିବାରାତ୍ର ତାହା ଧାନ କର; ତାହା କଲେ, ତୁମ୍ଭ ଆପଣା ପଥ ସଫଳ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭ କୁଶଳ ପ୍ରାପୁ ହେବ।

1:9 ଆମେ କି ତୁମକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନାହଁ? ବଳବାନ ହୁଆ ଓ ସାହସିକ ହୁଆ; ତ୍ରାପ୍ସୁକୁ ହୁଆ ନାହଁ, କି ହତାଶ ହୁଆ ନାହଁ; କାରଣ ତୁମେ ଯେଉଁଥାବେ ଯିବ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗୀ ହେବେ।”

ବିଚାରକର୍ତ୍ତା **2:7** ଯିହୋଶୁଯୁଦ୍ଧର ଜୀବନଯାଏ ଓ ଯେଉଁ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଉସ୍ତ୍ରାଏଲ ପକ୍ଷରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃତ ସମସ୍ତ ମହତ କର୍ମ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଯିହୋଶୁଯୁଦ୍ଧ ଭାବରେ ଜୀବିତ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନଯାଏ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଘେବା କଲେ।

ରୂତ **1:16** ରୂତ କହିଲା, “ତୁମକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ତୁମ୍ଭର ପଶ୍ଚାଦଗମନ କରି ଫେରି ଯିବାକୁ ମୋତେ ବିନୟ ନ କର, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭ ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାକୁ ଯିବି; ତୁମ୍ଭ ଯେଉଁଠାରେ ରହିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ରହିବି; ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ହେ ମୋହର ଲୋକ ଓ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର ହେବେ। **1:17** ତୁମ୍ଭ ଯେଉଁଠାରେ ମରିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ମରିବି ଓ ସେହିଠାରେ ମୋହର କବର ହେବ; କେବଳ ମୃତ୍ୟୁ ଛଡା ଆଉ କିଛି ହେ ଯେବେ ତୁମକୁ ଓ ମୋତେ ବିରେବ କରଇ, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଦଶ, ମଧ୍ୟ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ମୋତେ ଦେଉନ୍ତୁ।”

ପ୍ରଥମ ଶାମୁଯେଲ **16:7** ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାମୁଯେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହାର ରୂପ କି ଶରୀରର ଉତ୍ତରା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନ କର; ଯେହେତୁ ଆମ୍ବୁ ଏହାକୁ ଅଶ୍ରୁହ୍ୟ କଲୁ; ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଦେଖେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେପରି ଦେଖନ୍ତି ନାହଁ; କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ବାହ୍ୟରୁ ଦେଖେ ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଅନୁଷ୍ଠକରଣ ଦେଖନ୍ତି,”

ଦ୍ୱିତୀୟ ଶାମୁଯେଲ **7:22** ଏହେତୁ ହେ ସଦାପ୍ରଭୋ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭ ମହାନ; କାରଣ ତୁମ୍ଭ ତୁଳ୍ୟ ଆଉ କେହି ନାହଁ, କିଆବା ଆମ୍ବୁମାନେ ନିଜ କର୍ଣ୍ଣରେ ଯାହା ଶୁଣିଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭ ଛଡା ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର କେହି ନାହଁ।

ପ୍ରଥମ ରାଜାବଳୀ **2:3** ତୁମ୍ଭ ଯାହା ଯାହା କରିବ ଓ ଯେକୌଣସି ଯୁଗନକୁ ଯିବ, ସେହି ସବୁରେ ଯେପରି କୁଶଳ ପ୍ରାୟ ହୁଆ, ଏଥୁପାଇଁ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା-ଲିଖିତ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଧୁ ଓ ଆଜ୍ଞା ଓ ଶାସନ ଓ ପ୍ରମାଣ-ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରି ତାହାଙ୍କୁ ପଥରେ ଚାଲ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ରକ୍ତଶୀଘ୍ର ରକ୍ତୁ କର;

ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଜାବଳୀ **22:19** ଏହି କଥା ଶୁଣି ତୁମ୍ଭ ରୁଅନ୍ତର ଅନୁଷ୍ଠକରଣ କୋମଳ ହେଲା, ତୁମ୍ଭ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମ୍ଭରେ ଆପଣାକୁ ନମ୍ର କଲ ଓ ଆପଣା ବସ୍ତୁ ଚିରିଲ ଓ ଆମ୍ବୁ ଛାମ୍ଭରେ ରୋଦନ କଲ, ଏହେତୁ ଆମ୍ବୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିଲୁ।

ପ୍ରଥମ ବଂଶାବଳୀ **29:17** ଆହୁରି ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ତୁମ୍ଭ ଅନୁଷ୍ଠକରଣ ପରାକ୍ରା କରିଥାଆ ଓ ସରଳତାରେ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତୋଷ ଥାଏ। ମୁଁ ଆପଣା ଅନୁଷ୍ଠକରଣର ସରଳତାରେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ଏହିପରି ପଦାର୍ଥ ଦାନ କରିଅଛି; ଆଉ ଏଠାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ କରିବାର ଦେଖ ମୁଁ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲି।

ଦ୍ୱିତୀୟ ବଂଶାବଳୀ **7:14** ଯେବେ ଆମ୍ବୁ ନାମରେ ବିଶ୍ୟାତ ଆମ୍ବୁ ଲୋକମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ଓ ଆମ୍ବୁର ମୁଖ ଅନ୍ତେଷ୍ଟର କରି ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେରିବେ, ତେବେ ଆମ୍ବୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଶୁଣିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ କୁମା କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶ ସୁଷ୍ଠୁ କରିବା।

ଏକ୍ଷ୍ଵର **7:10** ଯେବେ ତୁମ୍ଭ ଏହି ସମୟରେ ସର୍ବତୋଭାବେ ନୀରବ ହୋଇ ରୁହ, ତେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯୁଗନକୁ ଯିହୁଦାଯମାନଙ୍କୁର ଉପକାର ଓ ଉଦ୍ଧାର ଉଦ୍ଧାର ହେବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତୃବଂଶ ବିନଶ୍ତ ହେବ; କିଏ ଜାଣେ, ତୁମ୍ଭ ଏପରି ସମୟ ନିମାନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟ ପାଇଅଛି?”

ଆୟୁବ **19:25** ମାତ୍ର ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ମୋହର ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଜାବିତ ଅଚନ୍ତୁ ଓ ଶୋଷରେ ସେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଠିଆ ହେବେ;

ଜୀବପଂକ୍ତିତା 23:1 ଦାଉଦଙ୍କୁ ଗାତ୍ର। ସାଧାପ୍ରଭୁ ମୋହର ପ୍ରତିପାଳକ; ମୋହର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ । 23:2 ସେ କୋମଳ ଉତ୍ତମୟ ସ୍ଥାନରେ ମୋତେ ଶୟନ କରାନ୍ତି; ସେ ସ୍ଥିର ଜଳ ପାଖେ ପାଖେ ମୋତେ କଢ଼ାଇ ନିଆନ୍ତି । 23:3 ସେ ମୋ' ପ୍ରାଣକୁ ସ୍ଥିର କରାନ୍ତି, ସେ ଆପଣା ନାମ ସକାଶୁ ଧର୍ମ ପଥରେ ମୋତେ କଢ଼ାଇ ନିଆନ୍ତି । 23:4 ଏହି ମୁଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ୍ୟବ୍ୟାରୁଷ ଉପଚ୍ୟକା ଦେଇ ଗମନ କଲେ ହେଁ କୌଣସି ଆପଦକୁ ଭୟ କରିବି ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସହବର୍ତ୍ତୀ, ତୁମ୍ଭର ପାଞ୍ଚଶି ଓ ତୁମ୍ଭର ବାତି ମୋତେ ସାନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦିଆନ୍ତି । 23:5 ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଶତୁରଣଙ୍କୁ ଆକ୍ରମତରେ ମୋ' ସମୁଖରେ ମୋଜ ପଜାତରେଇ; ତୁମ୍ଭେ ତୋଳିରେ ମୋ' ମସକ ଦିନ୍କୁ କରିଅଛି; ମୋ' ପାନପାତ୍ର ଉଠିଲି ପଢ଼ୁଅଛି । 23:6 ନିଶ୍ଚୟ ମନ୍ତ୍ରକ ଓ ଦୟା ମୋହର ଜୀବନଯାଏ ମୋହର ପଶ୍ଚାଦଗମୀ ହେବ; ପୃଷ୍ଠି, ମୁଁ ସର୍ବଦା ସାଧାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଗୁହରେ ବାପ କରିବି ।

ହିତୋପଦେଶ 3:5 ତୁମ୍ଭୁ ସର୍ବାନ୍ତୁକରଣ ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୋଟାରେ ବିଶ୍ଵାସ କର ଓ ନିଜ ସ୍ଵର୍ଗବେଳୀରେ ଆଉଜି ପଡ଼ ନାହିଁ।
3:6 ଆପଣାର ସବୁ ଗଠିରେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାର କର; ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭୁ ପଥସବୁ ସରଳ କରିବେ।

ରେଧେଶକ 3:10 ପରମେଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟ-ସମ୍ବାନଗଣକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ମୁଁ ଦେଖାଉଛି । 3:11 ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ତାହାର ସମୟରେ ଶୋଭିତ କରିଅଛନ୍ତି; ମଧ୍ୟ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟରେ ଅନୁକାଳ ରଖିଅଛନ୍ତି; ତଥାପି ପରମେଶ୍ଵର ପ୍ରଥମଠାରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ ତହିଁର ତଥା ପାଇ ପାରେ ନାହିଁ ।

ପରମ ଗୀତ 2:4 ସେ ଆପଣା ଭୋଜନପାନର ଗୁଡ଼କୁ ମୋତେ ଆଣିଲେ, ମୋ' ଉପରେ ଫ୍ରେମ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ରପତାକା ହେଲା।

ଯିଶାରଦ୍ୟ ୫:୬ କାରଣ ଆମୁନାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବାଳକ ଜନ୍ମିଅଛନ୍ତି, ଆମୁନାନଙ୍କୁ ଏକ ପୁତ୍ର ଦତ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵାମୀରେ କର୍ତ୍ତତ୍ତ୍ଵର ଥୁଆୟିବ; ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ନାମ ଆଶ୍ରୂୟ, ମନ୍ତ୍ରୀ, ପରାକାନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର, ଅନନ୍ତକାଳୀନ ପିତା, ଶାନ୍ତିରାଜ ହେବ। ୫:୭ ତାହାଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତତ୍ତ୍ଵରୁ ଶାନ୍ତିର ସାମା ରହିବ ନାହିଁ, ସେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସିଂହାସନରେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇ ନ୍ୟାୟବିଚାର ଓ ଧାର୍ମିକତାରେ ଏହି କୃଣିଠାରୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ସୁଖ୍ରିର ଓ ସୁଦୃଢ଼ କରିବେ। ସୌନ୍ୟାଧୁପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉଦେୟାଗ ଏହା ସାଧନ କରିବ।

ରୀମିୟ 1:4 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ” ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ଯଥା, 1:5 “ଉଦର ମଧ୍ୟରେ ତୁମକୁ ଗଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ବେ ତୁମକୁ ଜାଣିଲୁ, ପୁଣି ତୁମିଷୁ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ବେ ତୁମକୁ ପଦିତ୍ର କଲୁ; ଆମ୍ବେ ତୁମକୁ ନାନା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଉଭିଷ୍ୟତବକ୍ତା କରି ନିଯମକୁ କରିଅଛୁ।” 1:6 ଏଥୁରେ ମୁଁ କହିଲେ, “ହାୟ ହାୟ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ! ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ କଥା କହି ଜାଣେ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତ ବାଳକ।” 1:7 ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ମୁଁ ବାଲକ ବୋଲି କୁହ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ବେ ତୁମକୁ ଯାହା ନିକଟକୁ ପଠାଇବା, ତୁମ୍ଭେ ତାହା ନିକଟକୁ ଯିବ ଓ ଆମ୍ବେ ତୁମକୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିବା, ତାହା ତୁମ୍ଭେ କିବିଦି । 1:8 ସେମାନଙ୍କୁ ସକାଶୁ ଭାବୁ ହୁଅ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭୁ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭୁ ସଫ୍ଟେ ସଫ୍ଟେ ଅଛୁ।” 1:9 ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ହସ୍ତ ବଡାଇ ମୋର ମୁଖ ସୃଂଖଳେ; ଆଉ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ବେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭୁ ମୁଖରେ ଦେଲୁ; 1:10 ଦେଖ, ଉତ୍ସାହନ, ଭଗ୍ନ, ବିନାଶ ଓ ନିପାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ; ପଡ଼ନ ଓ ରୋପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବେ ନାନା ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆଜି ତୁମକୁ ନିଯମକୁ କଲୁ।”

ଯିରିମୀୟଙ୍କ ବିଳାପ 3:21 ମୁଁ ଏହା ମନରେ ସ୍ଵରଣ କରୁଥାଏ, ଏଥ୍ପାଇଁ ମୋହର ଭରତା ଅଛି । 3:22 ସଦାପ୍ରଭୂତଙ୍କର ବିଧି ଦୟା ପକାଗୁ ଆମ୍ବେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ କରୁଣା ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ । 3:23 ସେହି ସବୁ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ ନୃତନ ହୋଇଥାଏ: ଓ ତମର ବିଶ୍ୱାସା ମହିତ ଅଟେ ।

ଯିହିଜିକଳ ରବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ 36:26 ଆହୁରି, ଆମେ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ହୃଦୟ ଦେବା ଓ ଆମେ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ ଏକ ନୂତନ ଆଶା ସ୍ଥାପନ କରିବା; ଆର, ଆମେ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ମାସ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତରମୟ ହୃଦୟ କାଢି ନେବା ଓ ଆମେ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ମାସମୟ ହୃଦୟ ଦେବା । 36:27 ପୁଣି, ଆମେ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ ଆମ୍ବର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆସା ସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ଆମର ବିଧରେ ପଥରେ ଚଲାଇବା, ତହିଁରେ ଉତ୍ସମାନେ ଆମର ଶାସନୀୟକ ରକ୍ତ କରି ପାଳନ କରିବ ।

ବାନିଯେଳ 3:16 ଶତ୍ରୁକ, ମୌଳିକ ଓ ଅବେଦନଗୋର ରାଜାକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ହେ ନବକୁଣ୍ଡନିତ୍ରବ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବାର ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁର ପ୍ରଯେଜନ ନାହିଁ । 3:17 ଯଦି ସେହିପରି ହୁଏ, ତେବେ ଆମ୍ବମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଯେବା କର, ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ସେହି ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ପଞ୍ଜିତ ଅଗିକଣ୍ଠର ରକ୍ତ କରିବାକା ସମ୍ପର୍କ ଅନ୍ତରେ ଆଉ ହେ ମହାରାଜ, ସେ

ଆପଣଙ୍କୁ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାର କରିବେ । 3:18 ମାତ୍ର ଯଦି ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ହେ ମହାରାଜ, ଆମ୍ବୁମାନେ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେବତାଗଣର ସେବା କରିବୁ ନାହିଁ, କିଥାବା ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରଶାନ କରିବୁ ନାହିଁ, ଏହା ଆପଣ ଜ୍ଞାତ ହେଉନ୍ତା ।

ହୋଶେୟ 6:6 କାରଣ ବଳିଦାନ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଦୟା ଓ ହୋମ ଅପେକ୍ଷା ପରମେଶ୍ଵର ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ବାଞ୍ଚୁ କରୁ ।

ଯୋଦ୍ୟେଳ 2:28 ପୁଣି, ତହିଁ ଉତ୍ତାରେ ଆମ୍ବୁ ସମୁଦ୍ରା ପ୍ରଶାନ ଉପରେ ଆପଣା ଆତ୍ମା ଭାଲିବା; ତହିଁରେ ଦୁମୁମାନଙ୍କୁର ପୁତ୍ରଗଣ ଓ କନ୍ୟାଗଣ ଉବିଷ୍ୟଦ୍ବାକ୍ୟ ପ୍ରଗାର କରିବେ, ଦୁମୁମାନଙ୍କୁର ବୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ସ୍ଥାପ ଦେଖୁବେ, ଦୁମୁମାନଙ୍କୁର ସ୍ଥାବ ଲୋକମାନେ ଦର୍ଶନ ପାଇବେ । 2:29 ଆଉ, ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବୁ ଦାସଦାସୀଗଣର ଉପରେ ଆପଣାର ଆତ୍ମା ଭାଲିବା । 2:30 ପୁଣି, ଆମ୍ବୁ ଆକାଶରେ ଓ ପୃଥ୍ବୀରେ ରକ୍ତ, ଅଗ୍ନି ଓ ଧୂମସ୍ତମ୍ଭର ଅଢୁତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେଖାଇବା । 2:31 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମହତ ଓ ଉପରୁଙ୍କୁ ଦିନର ଆଗମନର ପୂର୍ବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନୁକାର ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ରକ୍ତ ହୋଇଯିବ । 2:32 ପୁଣି, ଯେକେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ସେ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାର ପାଇବ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ପ୍ରମାଣେ ସିଯୋନ ପର୍ବତରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ରକ୍ତପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନେ ରହିବେ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆହ୍ଵାନ କରିବେ, ସେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶର ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ।

ଆମୋଷ 5:24 ମାତ୍ର ନ୍ୟାୟବିଦାର ଜଳରାଶି ତୁଳ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରବଳ ସ୍ଥୋତ ତୁଳ୍ୟ ବହିଯାଇ ।

ଓବଦୀୟ 1:15 କାରଣ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦିନ ସମ୍ମିଳନ; ଦୁମ୍ବ ଯେପରି କରିଅଛ, ଦୁମ୍ବ ପ୍ରତି ସେହିପରି କରାଯିବ; ଦୁମ୍ବ କଢ଼ ବ୍ୟବହାରର (ପ୍ରତିଫଳ) ଦୁମ୍ବ ନିଜ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତିବ ।

ଯୁଦ୍ଧ 2:6 ମୁଁ ପର୍ବତଗଣର ମୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଳକୁ ଗଲି; ମୋ' ପଶ୍ଚାତ ପୃଥ୍ବୀର ଆପଣାର ଅର୍ଜିଲସକଳ ଚିରକାଳ ନିମନ୍ତେ ରୁଦ୍ଧ କଲା; ତଥାପି ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋ' ପରମେଶ୍ଵର, ଦୁମ୍ବ ଗର୍ତ୍ତରୁ ମୋ' ପ୍ରାଣକୁ ବାହାର କରି ଆଶିଲ । 2:7 ମୋ' ମଧ୍ୟରେ ମୋ' ପ୍ରାଣ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହେବା ବେଳେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସରଣ କଲି; ପୁଣି, ମୋ' ପ୍ରାର୍ଥନା ଦୁମ୍ବ ନିକଟରେ, ଦୁମ୍ବ ପବିତ୍ର ମନ୍ତ୍ରିରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 2:8 ଯେଉଁମାନେ ଅପାର ପ୍ରତିମାଗଣକୁ ମାନନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ଦୟାନିଧିତ୍ୱରୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି । 2:9 ମାତ୍ର ମୁଁ ଧନ୍ୟବାଦ ସହିତ ଦୁମ୍ବ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାରେ ବଳିଦାନ କରିବି; ମୁଁ ଯାହା ମାନତ କରିଅଛି, ତାହା ପରିଶୋଧ କରିବି; ପରିତ୍ୱାଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁଠାରୁ ହୁଏ ।"

ମୀତ୍ରୀ 6:8 ହେ ମନ୍ଦୁଷ୍ୟ, ଯାହା ଉତ୍ତାପ, ତାହା ସେ ଦୁମ୍ବକୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି; ନ୍ୟାୟଚରଣ, ଦୟା ଭଲ ପାଇବା ଓ ନମ୍ର ଭାବରେ ଦୁମ୍ବ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସହିତ ଗମନାଗମନ କରିବାର, ଏହାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୁମ୍ବଠାରୁ ଆଉ କଥାନ୍ତ ତାହାନ୍ତି?

ନାହୁମ 1:2 ସଦାପ୍ରଭୁ (ସ୍ଵର୍ଗୀୟର ରକ୍ଷଣେ) ଉଦେଯାଗା ପରମେଶ୍ଵର ଓ ପ୍ରତିଫଳଦାତା ଅଟନ୍ତି; ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରତିଫଳଦାତା ଓ କୋଧପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି; ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ବିପକ୍ତଗଣକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଆପଣା ଶତ୍ରୁଗଣ ନିମନ୍ତେ କୋପ ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତି । 1:3 ସଦାପ୍ରଭୁ କୋଧରେ ଧୀର ଓ ପରାକ୍ରମରେ ମହାନ ଓ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଦୋଷୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବେ ନାହିଁ; ଦୂର୍ତ୍ତିବାୟୁ ଓ ତୋପାନ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଥ ଅଛି ଓ ମେଘମଳ ତାହାଙ୍କୁ ପାଦଧୂଳି ।

ହେବକକୃତ 3:17 କାରଣ ଯଦ୍ୟପି ତିମ୍ଭିବକୁ ପୁଣିତ ମୋହିବ, କିଥାବା ଦ୍ଵାକ୍ଷାଲତାରେ ଫଳ ନ ଧରିବ; ଜୀବନକୁ ଫଳ ନ ଫଳିବ ଓ କେତେ ଶାଦ୍ୟବ୍ୟ ଉତ୍ସନ୍ନ ନ କରିବ; ଖୁଆଡ଼ରୁ ମେଷପଳ ଉତ୍ସନ୍ନ ହେବ, ଆଉ ଗୋଠରେ ଗୋରୁପଳ ନ ଥୁବ; 3:18 ତଥାପି ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁଠାରୁ ଆନନ୍ଦ କରିବି । ମୁଁ ଆପଣା ତ୍ରାଣର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବି । 3:19 ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ବଳ ସ୍ଵରୂପ ଓ ସେ ମୋର ଚରଣ ହରିଣୀର ଚରଣ ସଦୃଶ କରନ୍ତି, ପୁଣି ମୋର ଉତ୍ସନ୍ନିଲୀରେ ମୋତେ ଗମନ କରାଇବେ । ମୋର ତାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯନ୍ତ୍ରେ ପ୍ରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ।

ଶିଳ୍ପନୀୟ 3:17 ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୁମ୍ବର ପରମେଶ୍ଵର ଦୁମ୍ବର ମଧ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ସେ ବୀର, ସେ କି ପରିତ୍ୱାଣ କରିବେ; ସେ ଦୁମ୍ବ ବିଷୟରେ ପରମ ଆନନ୍ଦ କରିବେ, ସେ ଆପଣା ସେହିରରରେ ନୀରବ ହେବେ, ସେ ଗାନ କରି ଦୁମ୍ବ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବେ ।

ହାଗମ୍ୟ 1:4 "ଏହି ଗୃହ ଭଗ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଉ ଥାଉ ଦୁମ୍ବମାନଙ୍କୁର ନିଜର ଫଳକ ମଣ୍ଡିତ ଗୃହରେ ବାସ କରିବାର କି ସମୟ ଏହି? 1:5 ଏହେତୁ ସେନ୍ୟାଧ୍ୟପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି ଦୁମ୍ବୁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥ ବିବେଚନା କରା । 1:6 ଦୁମ୍ବୁମାନେ ବହୁତ ବୁଣ୍ଟିଅଛି, ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ସଞ୍ଚୟ କରୁଅଛି; ଦୁମ୍ବୁମାନେ ଭୋଜନ କରୁଅଛ, ମାତ୍ର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଉ ନାହିଁ; ଦୁମ୍ବୁମାନେ ପାନ କରୁଅଛ, ମାତ୍ର କେହି ଭଣ୍ଟ ହେଉ ନାହିଁ; ପୁଣି, ସେ ବେଚନ ଅର୍ଜନ

କରେ, ସେ କଣା ଥଳୀରେ ତାହା ରଖିବା ପାଇଁ ଅର୍ଜନ କରେ । 1:7 ସୌନ୍ୟାଧୂପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥ ବିବେନୋ କର ।

ଯିଶୁରୀୟ 12:10 ପୁଣି, ଆମ୍ବେ ଦାରଦ ବଂଶ ଉପରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ବିନଟିଜନକ ଆଡ଼ା ବର୍ଷି କରିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆମ୍ବୁ ପ୍ରତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ବିଦୁ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ; ଆଉ, କେହି ଯେପରି ଆପଣାର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଲାଗି ଶୋକ କରେ, ସେପରି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଇଁ ଶୋକ କରିବେ ଓ କେହି ଯେପରି ଆପଣା ପ୍ରଥମଜାତର ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟାକୁଳିତ ହୁଁଏ, ସେପରି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳିତ ହେବେ ।

ମଳାଗ୍ର 4:2 ମାତ୍ର ଆମ୍ବୁ ନାମକୁ ଭୟ କରୁଥାଇ ଯେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଧରମରୂପ ପୂର୍ବ୍ୟ ଆରୋଗ୍ୟଦାୟକ କରଣ ଧଂୟୁକୁ ହୋଇ ଉପରେ ହେବ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବାହାର ହୋଇ ହୃଦୟପୁଷ୍ଟ ଗୋବତ୍ତୁ ତୁଳ୍ୟ କୁଦା ମାରିବ । 4:3 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଦ ତଳେ ଦକ୍ଷି ପକାଇବ; କାରଣ ଯେଉଁ ଦିନ ଆମ୍ବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚଳିପାର ଅଧ୍ୟୁତ୍ତମ ଭୟ ହେବେ, ସୌନ୍ୟାଧୂପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

ମାଥୁର 28:18 ପୁଣି, ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ଆସି ଆଳାପ କରି କହିଲେ, “ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥ୍ବୀର ସମସ୍ତ ଅଧୂକାର ମୋତେ ଦିଆଯାଇଅଛି । 28:19 ଅତେବ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଯାଇ ସମସ୍ତ ଜୀବିର ଲୋକଙ୍କୁ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କୁ ନାମରେ ବ୍ୟାପ୍ତି ଦେଇ, 28:20 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି, ସେହିସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଖ୍ୟ କର; ଆଉ ଦେଖ, ଯୁଗାନ୍ତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପର୍ବତୀ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷ ସନ୍ତୋଷ ଅଛି ।” (aiōn g165)

ମାର୍କ 1:14 ଯୋହନ କାରାରୁଦ୍ଧ ହେଲା ପରେ ଯାଶୁ ଗାଲିଲାକୁ ଆସି ଉତ୍ସର୍ଦ୍ଦୁ ସୁସମାଚାର ଘୋଷଣା କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, 1:15 “କାଳ ସମୁର୍ଦ୍ଦ୍ର ହେଲାଣି, ଉତ୍ସର୍ଦ୍ଦୁ ରାଜ୍ୟ ସନ୍ନିକଟ; ମନ-ପ୍ରିବର୍ତ୍ତନ କର ଓ ସୁସମାଚାରରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ।” 1:16 ସେ ଗାଲିଲା ସମୁର୍ଦ୍ଦ୍ରକୁ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଶିମୋନ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ରାଜ ଆନ୍ଦ୍ରୁଦ୍ଧ ସମୁଦ୍ରରେ ଉତ୍ସର୍ଦ୍ଦୁରାଜାଳ ପକାଉଥିବା ଦେଖିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ୍ୟଜୀବୀ ଥିଲେ । 1:17 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯୋହନ ଅନୁଗମନ କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ ଧରିବା ଶିଖାଇବି ।” 1:18 ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହିକୁଣି ଜାଲ ଛାଢି ତାହାଙ୍କୁର ଅନୁଗମନ କଲେ ।

ଲୂଳ 4:18 “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଡ଼ା ମୋ’ଠାରେ ଅଧୁର୍ମୁଦ୍ରିତ, ଯେଶୁ ବିନହୀନମାନଙ୍କୁ ପାଖରେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ମୋତେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ମୁକ୍ତି ଓ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଦୃଷ୍ଟିଲାଭର ବିଶ୍ୱାସ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପୁଣି, ଅତ୍ୟାଚାର ପାରଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ

ଯୋହନ 3:16 କାରଣ ଉତ୍ସର୍ଦ୍ଦୁ ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଧିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ସେପରି ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିନଶ୍ଶ ନ ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ମୁ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । (aiōnios g166) 3:17 ଯେଶୁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଦ୍ଦୁ ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ ନ କରି, ଜଗତ ଯେପରି ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏଥୁପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ।

ପ୍ରେରିତ 1:7 ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲୀ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କାଳ କି ସମସ୍ତ ପିତା ଆପଣା କୁମତା ଅଧୀନରେ ରଖିଅଛନ୍ତି, ତାହା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବା ବିଶ୍ୱାସ ନୁହେଁ । 1:8 କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ଆର ଯିରୁଶାଲମ, ସମସ୍ତ ଯିନ୍ଦ୍ରିୟପାଦିଷ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ଓ ଶମିଗୋଟି, ପୁଣି, ପୃଥ୍ବୀର ପ୍ରାପ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ମୋହର ସାକ୍ଷୀ ହେବ ।”

ରୋମୀୟ 11:32 କାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଦ୍ଦୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନାଜ୍ଞାବହତାରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । (eleēset g1653) 11:33 ଆହଁ! ଉତ୍ସର୍ଦ୍ଦୁ ବୁଦ୍ଧି ଓ ଜ୍ଞାନରୂପ ନିଧି କେତେ ଗୋଟିର ତାହାଙ୍କୁ ବିଚାରସବୁ କିପରି ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ପଥସବୁ କିପରି ରହସ୍ୟବୁଦ୍ଧି ! 11:34 “କାରଣ, ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମନ କିଏ ଜାଣିଅଛି? କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶଦାତା କିଏ ହୋଇଅଛି?” 11:35 “ଅବା କିଏ ତାହାଙ୍କୁ ପଥମରେ ଦାନ କରିଅଛି, ଆଉ ତାହାକୁ ପ୍ରତିଦାନ କରାଯିବ?” 11:36 “ଯେଶୁ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ, ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଓ ତାହାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ, ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଗୌରବ ତାହାଙ୍କୁର ଆମ୍ବୁ ହେବ ।” (aiōn g165)

କରିଛୁୟ 6:9 ଅବା, ଅଧାର୍ମକମାନେ ଯେ ଉତ୍ସର୍ଦ୍ଦୁ ରାଜ୍ୟର ଅଧୂକାରା ହେବେ ନାହିଁ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ? ଭାନ୍ତି ହୁଅ ନାହିଁ, ବ୍ୟରିଗାରା କି ପ୍ରତିମାପୂଜକ କି ପାରଦାରିକ କି ପ୍ରୀବତ ଆଗରା 6:10 କି ପୂର୍ଣ୍ଣେଥିନକାରା କି ତୋର କି ଧନଲୋଭାର କି

ମତୁଆଳ କି ନିନ୍ଦାକ କି ପରତୁବ୍ୟ ଲୁଣୁନକାରୀ, ଏମାନେ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ ରାଜ୍ୟର ଅଧୁକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ । 6:11 ଆଉ, ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରୁ କେହି କେହି ଏହି ପ୍ରକାର ଥିଲ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ନମରେ ଓ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ ଆଢ଼ାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଘୋଟ ହୋଇଅଛ, ପଦିତ୍ରାକୁଚ ହୋଇଅଛ ଓ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣିତ ହୋଇଅଛ ।

କରିଷ୍ଟୀୟ ପ୍ରତି ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ର 5:17 ଏଣୁ ଯଦି କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁଙ୍କୁଠାରେ ଅଛି, ତେବେ ସେ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି ପୁରାତନ ବିଷୟମ୍ବୁ ଲୋପ ପାରଅଛି, ଦେଖ, ନୂତନ ବିଷୟମ୍ବୁ ହୋଇଅଛି । 5:18 କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁଠାରୁ ହୋଇଅଛି; ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ସହିତ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେହି ସମ୍ମିଳନର ସେବକପଦ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି; 5:19 ସେହି ସମ୍ମିଳନର ବାକ୍ୟ ଏହି, ଉଶ୍ରର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁଙ୍କୁଠାରେ ଜଗତକୁ ଆପଣା ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ କରୁଥିଲେ; ସେ ଜଗତବାପାଙ୍କୁର ଅପରାଧ ଗଣନା ନ କରି ସେହି ସମ୍ମିଳନର ବାକ୍ୟ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । 5:20 ଅତେବ, ଉଶ୍ରର ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଆହ୍ଵାନ କରୁଥିବାରୁ ଆମୁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ପକ୍ଷେ ରାଜ୍ୟଦୂତର କର୍ମ କରୁଅଛୁ; ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ପକ୍ଷେ ରାଜ୍ୟଦୂତ ଆମୁମାନେ ନିବେଦନ କରୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଅ । 5:21 ଯାହାଙ୍କୁଠାରେ ପାପର ଲେଖନାତ୍ର ନ ଥିଲା, ତାହାଙ୍କୁ ସେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ପାପ ସ୍ଵରୂପ କଲେ, ଯେପରି ଆମୁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁର ଧାର୍ମିକତାସ୍ଵରୂପ ହେଉ ।

ଗାଲାଟୀୟ 1:6 ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଯେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁଠାରୁ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଯେ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ବିମୁଖ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ସୁପମାଗାର ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହେଉଅଛ, ଏଥୁରେ ମୁଁ ଚମତ୍କର୍ତ୍ତ ହେଉଅଛି; 1:7 ତାହା ଅନ୍ୟ ସୁପମାଗାର ସ୍ଵଦ୍ଵା ନୁହେଁ, କେବଳ କେତେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଅଧିର କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ସୁପମାଗାରକୁ ବିକ୍ରତ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚା କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଏପ୍ରିପୀୟ 2:1 ଏହି ସଂପାରର ଭାବାନୁସାରେ ପୁଣି, ଆକାଶମଣିକ ରାଜ୍ୟର ଅଧୁପତି, 2:2 ଅର୍ଥାତ ଯେଉଁ ଜଗତପତି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅନାଜ୍ଞାବହ ସନ୍ତୁନମାନଙ୍କୁଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଧନ କରୁଅଛି, ତାହାର ଉଚ୍ଚାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରେ ଆଚରଣ କରି ଅପରାଧ ଓ ପାପରେ ମୃତ ଥିଲ; (aiōn g165) 2:3 ସେହି ଅନାଜ୍ଞାବହ ସନ୍ତୁନମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଆମୁମାନେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟରେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଅଭିକଷ୍ଟ ଅନୁସାରେ ଜୀବନ୍ୟାପନ କରି ଶାରୀରିକ ଓ ମନର କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲୁ, ପୁଣି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରି ସ୍ଵଦ୍ଵା ସ୍ଵଭାବତେ କ୍ଲୋଧର ପାତ୍ର ଥିଲୁ; 2:4 ମାତ୍ର ଏପରି ଅପରାଧରେ ମୃତ ହେଲେ ହେଁ ଦୟାପାଗର ଯେ ଉଶ୍ରର, ସେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମହା ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କଲେ, 2:5 ସେଥୁମାନେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ସହିତ ଜୀବିତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏଣୁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ, 2:6 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ସହିତ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚାପିତ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କୁଠାରେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଉପବେଶନ କରାଇଅଛନ୍ତି, 2:7 ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କୁଠାରେ ସେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି କରୁଣା କରି ଆଗାମୀ ସ୍ଵରୂପରେ ଆପଣା ଅନୁଗ୍ରହର ଅତ୍ୟଧିକ ଧନ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । (aiōn g165) 2:8 କାରଣ ଅନୁଗ୍ରହରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭୁମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ; ତାହା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟଠାରୁ ହୋଇ ନାହିଁ, ତାହା ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ ଦାନ, 2:9 କର୍ମରୁ ନୁହେଁ, ଯେପରି କେହି ଦର୍ଶ ନ କରେ । 2:10 କାରଣ ଆମୁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ରଚନା, ସେ ସମସ୍ତ ସର୍ବତ୍ର ଆମୁମାନେ କରିବୁ ବୋଲି ଉଶ୍ରର ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥୁଲେ, ଆଚରଣରେ ସେହିପରି ସାଧନ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କୁଠାରେ ସଷ୍ଟ ।

ଫିଲିପୀୟ 3:7 କିନ୍ତୁ ଯାହାପାଦୁ ମୋ' ପକ୍ଷୁରେ ଲାଭଜନକ ଥିଲା, ସେହିପରି ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ କୁତ୍ତିଜନକ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରିଅଛି । 3:8 ହୁଁ, ପ୍ରକର୍ତ୍ତରେ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ଉଚ୍ଚାକ୍ଷତା ନିମନ୍ତ୍ରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ କୁତ୍ତିଜନକ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରେ; ତାହାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ମୁଁ ସମୟ ବିଷୟର କୁତ୍ତି ସହ୍ୟ କଲି, ପୁଣି, ସେହିପରି ଆବରଣ ପ୍ରଦାନ କରେ, ସେପରି ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ଲାଭ କରିପାରେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ, 3:9 ପୁଣି, ମୋଶାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଳନ ହେତୁ ନିକର ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୋଇ ବରଂ ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ୱାରା ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ,

କଲେପୀୟ 1:15 ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଥମଜାତ, 1:16 କାରଣ ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଅଦୃଶ୍ୟ, ସ୍ଵର୍ଗରେ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପାଇଅଛି, ଏଥୁରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପାଇଅଛି; 1:17 ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସ୍ଵର୍ଗ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅସ୍ତ୍ରିତ ଅଛନ୍ତି । 1:18 ଆଉ, ସେ ମଣ୍ଡଳୀରୂପ ଶରୀରର ସମ୍ମକ୍ଷ ସ୍ଵରୂପ, ସେ ଆଦି, ମୃତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଜାତ, ସେପରି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ଛୁଅନ୍ତି । 1:19 କାରଣ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ ସନ୍ନୋଧ ହେଲା ସେ, ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ବାପ କରିବ, 1:20 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ କୁଶର ରକ୍ତରେ ସେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପନ କରି ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ସହିତ ସମସ୍ତର ମିଳନ କରନ୍ତି, ହୁଁ, ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀ ବା ସ୍ଵର୍ଗରେ ସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ମିଳନ କରନ୍ତି ।

୧ ଥେପଳନୀକୀୟ ୧:୪:୧ ଅତ୍ୟଏବ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଅବଶେଷରେ କି ପ୍ରକାର ଆଚରଣ କରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖ କରିବା ଉଚିତ, ଯେ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁଠାରୁ ଯେପରି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପୁକାର ଆଚରଣ କରୁଥାଇ, ତଦିନୁମାରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଅଗ୍ରସର ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବୁମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି ଉତ୍ସବ ଦେଉଥିଛୁ । ୪:୨ ଆମ୍ବୁମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କି କି ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ, ତାହା ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି । ୪:୩ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପବିତ୍ର ହୁଅ, ଏହା ହିଁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ରଖା, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବ୍ୟତିକାରୂ ପୃଥିକ ରୁହ, ୪:୪ ଆଉ, ଯେପରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରରେ ଅଞ୍ଚ ଅଣ୍ଟିରୁଦ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ପରି କାମାତିଳାଣା ୧ ନ ହୋଇ, ୪:୫ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ପବିତ୍ର ଓ ସମାଦର ଭାବରେ ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରକୁ ବଶ କରିବାକୁ ଜାଣି,

ଏସଲାନୀକୁସ୍ତୁ ପ୍ରତି ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ର 3:6 ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପରୁ ଯାଏ ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ନାମର ଆମୁମାନେ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଉଥିଛୁ ଯେବେଳେ ଭାଇ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପାଇଥିବା ଶିକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ ନ କରି ଆଳସ୍ୟରେ ଜୀବନ କାଟେ, ତାହାଠାରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଅଳଗା କର। 3:7 କାରଣ କିପରି ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଦୁମୁମାନଙ୍କୁ ରହିତ, ତାହା ତୁମୁମାନେ ନିଜେ ଜାଣୁଅଛ; ଯେତୁ ଆମୁମାନେ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଆଳସ୍ୟର ଜୀବନ କାଟି ନ ଥିଲୁ, 3:8 କିଅବା ବିନାମୂଲ୍ୟରେ କାହାରି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ନ ଥିଲୁ, ବରଂ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ଭାର ସ୍ଵରୂପ ନ ହେବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ ଓ କଷ୍ଟ ସହିତ ଦିନରାତି କାମ କରିଥିଲୁ; 3:9 ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କିଛି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ନାହିଁ, ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯେପରି ତୁମୁମାନେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର, ଏନିମନ୍ତ୍ରେ ଆମୁମାନେ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଆଦର୍ଶରୂପେ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସେପରି କଲୁ। 3:10 କାରଣ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଥିବା ସମୟରେ ହେଁ ଆମୁମାନେ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲୁ, ଯେ କେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଉବ୍ବା କରେ ନାହିଁ, ସେ ଭୋଜନ ମଧ୍ୟ ନ କରୁ।

୧ ତାମଥ 2:1 ଆମ୍ବୁଦ୍ଧାନେ ଯେପରି ସର୍ବତୋରାବେ ଉଶ୍ରାପରାୟଣତା ଓ ଭଦ୍ରତା ସହ ଶାନ୍ତି ଓ ବାଧାହୀନ ଜୀବନଯାପନ କରିପାରୁ, 2:2 ଏଥୁମିମନ୍ତ୍ରେ ସର୍ବପାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ପାଇଁ, ରାଜା ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାଇଁ ନିବେଦନ, ପ୍ରାର୍ଥନା, ବିନାତି ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଉଚ୍ଚର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ମୁଁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଅନୁଗୋଧ କରୁଅଛି। 2:3 ଏହା ଆମ୍ବୁଦ୍ଧାନଙ୍କୁ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଉଶ୍ରାପରେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ଓ ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ଅଟେ; 2:4 ସମସ୍ତେ ଯେପରି ପରିତ୍ରାଣ ଓ ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଜ୍ଞାନ ପାଇ ପାରନ୍ତି, ଏହା ସେ ଉତ୍ତା କରନ୍ତି। 2:5 କାରଣ ଏକମାତ୍ର ଉଶ୍ରାପ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଉଶ୍ରାପ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶ୍ଚ ଜୀବ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ;

୨ ତାମଥ୍ 2:8 ମୋ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଗାଢିତ ସୁସମାଚାର ଅନୁଯାୟେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହଜ୍ରି ଓ ଦାଉଡ଼ଙ୍କର ବଂଶକାଳ ଯାଶୁ ଖୀଷୁଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରା । 2:9 ସେହି ସୁସମାଚାର ନିମନ୍ତ୍ରେ ମୁଁ ଅପରାଧୀ ପରି ବନ୍ମୟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣ୍ଠ ଭୋଗ କରୁଥାଏ; କିନ୍ତୁ ଉଶ୍ରବଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆବଦ୍ୟ ନୁହେଁ । 2:10 ଅତେବେ, ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ଅନ୍ତରୁ ଗୋରବ ସହିତ ଖୀଷୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଦତ୍ତ ପରିତ୍ରାଣ ପାଆନ୍ତି, ଏଥରାଇ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତ୍ରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଘୋର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଏ । (alōnios q166)

ତୀତେ 2:11 କାରଣ ସମସ୍ତ ମାନବର ପରିଭ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଛାଇରଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, 2:12 ପୁଣି, ଆମୁମାନେ ଯେପରି ଅଧିର୍ମ ଓ ସାଂସାରିକ ଅଭିଳାଷ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ସୁବୃଦ୍ଧି ଧାର୍ମିକ ଓ ଭକ୍ତ ଭାବରେ ଜୀବନଯାପନ କରୁ, (aiōn g165) 2:13 ଆଉ ସେହି ଆନନ୍ଦବ୍ୟାପକ ଭାବେ ପୁଣି, ଆମୁମାନଙ୍କୁ ମହାନ ଛାଇର ଓ ପ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଦ୍ଧ ଗୌରବର ପ୍ରକାଶ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହୁ ଏଥିମନ୍ତେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲା । 2:14 ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଅଧିର୍ମରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଓ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ସତ୍ତ୍ଵରେ ଉଦ୍‌ଘୋଗୀ ନିଜସ୍ତ ଲୋକ ସ୍ଵରୂପେ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ଦେଲେ ।

ଫିଲେମାନ 1:3 ଆମ୍ବାମନଙ୍କ ପିତା ଜଣ୍ଠି ଓ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ଭୂମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉ। 1:4 ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ଭୂମର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସମସ୍ତ ପଦିତ୍ର ସାଧୁତି ପ୍ରତି ଭୂମର ସ୍ଵେଚ୍ଛା ବିଷୟ ଶୁଣି 1:5 ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଭୂମର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ସର୍ବଦା ମୋହର ଜଣ୍ଠିରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛି, 1:6 ଯେପରି ଭୂମି ବିଶ୍ୱାସର ସହଭାଗୀ, ଆମ୍ବାମନଙ୍କ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଉତ୍ସମ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟପାଠକ ହୁଏ । 1:7 କାରଣ, ହେ ଭାଇ, ପଦିତ୍ର ସାଧମାନଙ୍କ ହଦ୍ୟ ତ୍ରୟ ଦାରୀ ଆଶାସନା ପାପ ହୋଇଥିବାର ମୁଁ ତ୍ରୟ ପେମର ବହୁତ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉତ୍ସାହ ଲାଭ କଲି ।

୪ବୁ 1:1 ଜିଶୁର ଅତୀତରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କଥା କହି, 1:2 ଏହି ଶେଷକାଳରେ ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି; ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅଧିକାରୀ କରି ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵ ସ୍ଥାନକୁ କଲେ; (aiōn g165) 1:3 ଯେହି ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ମହିମାର ପ୍ରଭା ଓ ତାହାଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ଵର ପ୍ରତିମୁଣ୍ଡ, ସେ ଆପଣା ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ପାପ ମାର୍ଜନା କଲା ଉତ୍ତାରେ ଉତ୍ସୁପ୍ତ ମହାମହିମଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପର୍ଶରେ ଉପବେଶନ କରିଅଛନ୍ତି,

୫ ଯାକୁବ 1:16 ହେ ମୋହର ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ଭ୍ରାତ୍ରୁ ହୁଅ ନାହିଁ। 1:17 ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦାନ ଓ ସମସ୍ତ ଧିନ୍ଦୁ ବର ଉତ୍ସୁରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଜ୍ୟୋତିର୍ଶର ପିତାଙ୍କୋତ୍ତରୁ ଆସେ, ଯାହାଙ୍କୋରେ କୋଣଶି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ଲେଶମାତ୍ର ବିକାର ନାହିଁ। 1:18 ଆମ୍ବୁମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ମୃତି ମଧ୍ୟରେ ଏକ-ପ୍ରକାର ପ୍ରଥମ ଫଳ ସ୍ଵରୂପ ହେଉ, ଏଥୁମିମାନ୍ତେ ସେ ଆପଣା ଜ୍ଞାନୁସାରେ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ।

୬ ପିତର 3:18 ଯେଶୁ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପାପ ହେବୁ ଥରେ ମୃତ୍ୟୁରୋଗ କଲେ। ସେ ଶରୀରରେ ମୃତ୍ୟୁରୋଗ କଲେ ସତ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାରେ ଜୀବିତ ହେଲେ;

୭ ପିତର 1:3 ଜିଶୁର ଆପଣା ଗୌରବ ଓ ସଦ୍ଗୁଣରେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କୁ ଔଷଧିରୀଯ ଶକ୍ତି ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣତା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟ ଦାନ କରିଅଛି। 1:4 ସେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ବହୁମୂଳ୍ୟ ଓ ଅତି ମହତ ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେହିପରୁ ଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ କୁଆରିଲାଷରୁ ଜାତ ପେଇଁ ବିନାଶ ଜଗତରେ ଅଛି, ସେଥିରୁ ରକ୍ତ ପାଇ ଔଷଧିରୀଯ ସ୍ଵରାବର ସହଭାଗୀ ହୁଅ।

୯ ଯୋହନ 2:1 ହେ ମୋହର ବଢ଼ିଗଣ, ତୁମେମାନେ ଯେପରି ପାପ ନ କର, ଏଥୁମିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହିପାରୁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି। କିନ୍ତୁ କେହି ଯଦି ପାପ କରେ, ତାହାହେଲେ ପିତାଙ୍କୁ ଛାମୁରେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର ଜଣେ ସପକ୍ଷବାଦୀ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଧାର୍ମିକ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ। 2:2 ଆଉ ସେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ପାପ ନିମନ୍ତେ, କେବଳ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ପାପ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାପ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ଅଟନ୍ତି।

୧୦ ଯୋହନ 1:7 କାରଣ ଯେରୁମାନେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରନ୍ତି, ଏପରି ଅନେକ ପ୍ରବଞ୍ଚକ ଜଗତରେ ବାହାରି ଆୟିଅଛନ୍ତି। ଏହି ପ୍ରକାର ଲୋକ ଯେହି ପ୍ରବଞ୍ଚକ ଓ ଉତ୍ସୁଖୀୟ।

୧୧ ଯୋହନ 1:4 ମୋହର ସନ୍ତୁନମାନେ ସେ ସତ୍ୟରେ ଆଚରଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣିବାଠାରୁ ମୋହର ଆନନ୍ଦର ଆଉ ବଡ଼ ବିଷୟ ନାହିଁ।

୧୨ ଯିହୁଦା 1:3 ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ମୁଁ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ପାଧ୍ୟାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ କିଛି ଲେଖୁବାକୁ ବିଶେଷ ଯତ୍ନାଶକ ହୋଇ ଯାଧୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଏକାଥରକେ ସମର୍ପତ ବିଶ୍ଵାସ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରାଣପଣରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସୁକିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଲେଖୁବା ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କଲି। 1:4 କାରଣ ପ୍ରାଚୀନ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁରେ ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବା କେତେକ ଲୋକ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣପଣରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଅଧାର୍ମିକ, ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ବିପରାତ ଭାବରେ କାମ୍ନକଟାରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁର ଏକମାତ୍ର କର୍ତ୍ତ୍ରୀ ଓ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରନ୍ତି।

୧୩ ପ୍ରକାଶିତ 3:19 ଆମ୍ବୁ ଯେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଯୋଗ ଓ ଶାସନ କରିଥାଏ; ଅତେବ ଉଦ୍‌ଦେୟାଗୀ ହୋଇ ମନ-ପରିବର୍ତ୍ତନ କର। 3:20 ଦେଖ, ମୁଁ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ଆଘାତ କରୁଅଛି; ଯଦି କେହି ମୋହର ସ୍ଵର ଶୁଣି ଦ୍ୱାର ପିତାରଦେବ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରି ତାହା ନିକଟକୁ ଯିବି, ପୁଣି, ତାହା ସହିତ ଘୋଜନ କରିବି ଓ ସେ ମୋ ସହିତ ଘୋଜନ କରିବି। 3:21 ମୁଁ ଯେପରି ଜୟ କରି ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ସହିତ କରିଅଛି, ସେପରି ସେ ଜୟ କରେ, ମୁଁ ତାହାକୁ ମୋ ସହିତ ମୋହର ସିଂହାସନରେ ବର୍ଷିବାକୁ ଦେବି। 3:22 ମଣ୍ଡଳାଗଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମ କଥାର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ସେ ତାହା ଶୁଣୁ!"

Reader's Guide

ଓଡ଼ିଆ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ଓଡ଼ିଆ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

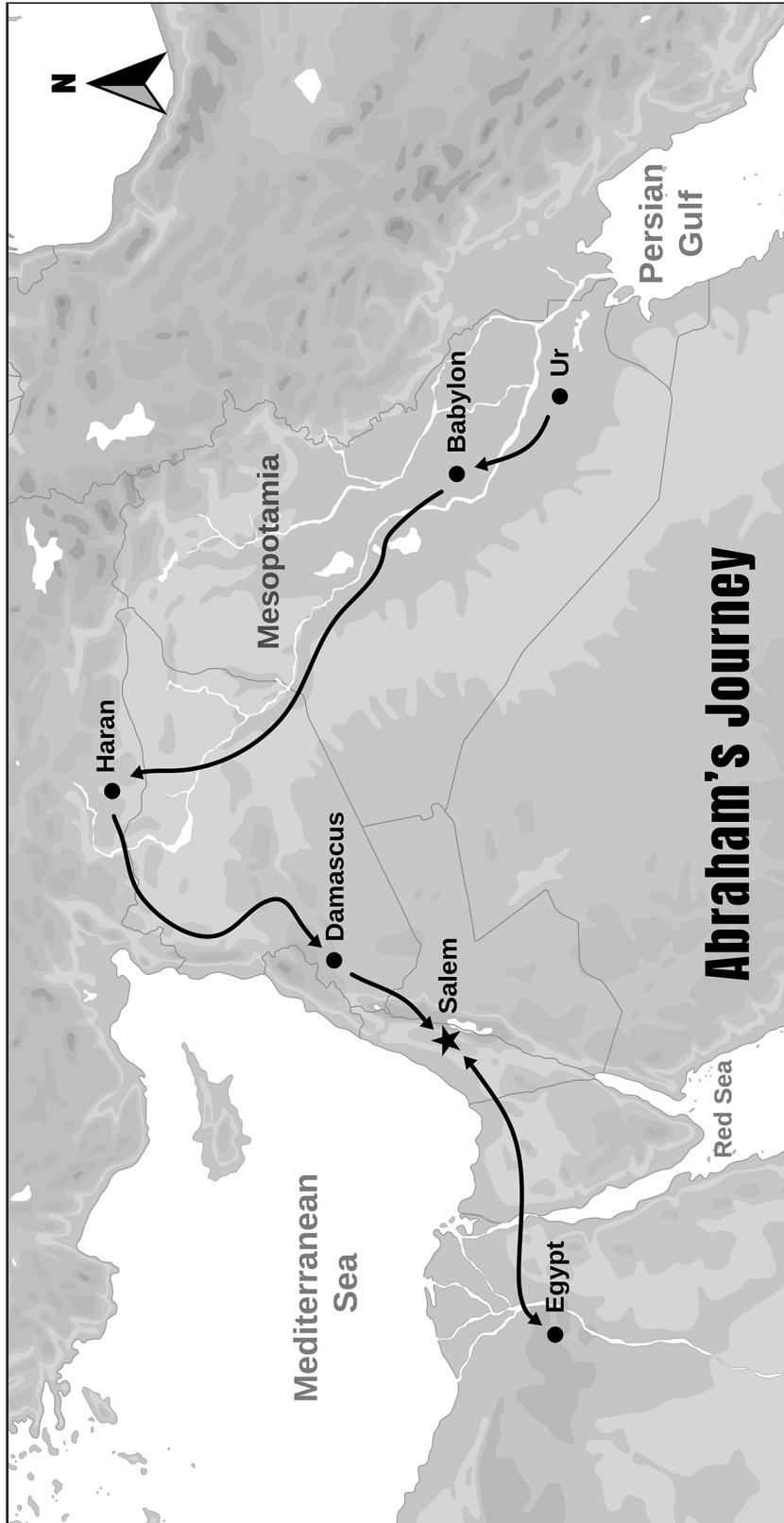
Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

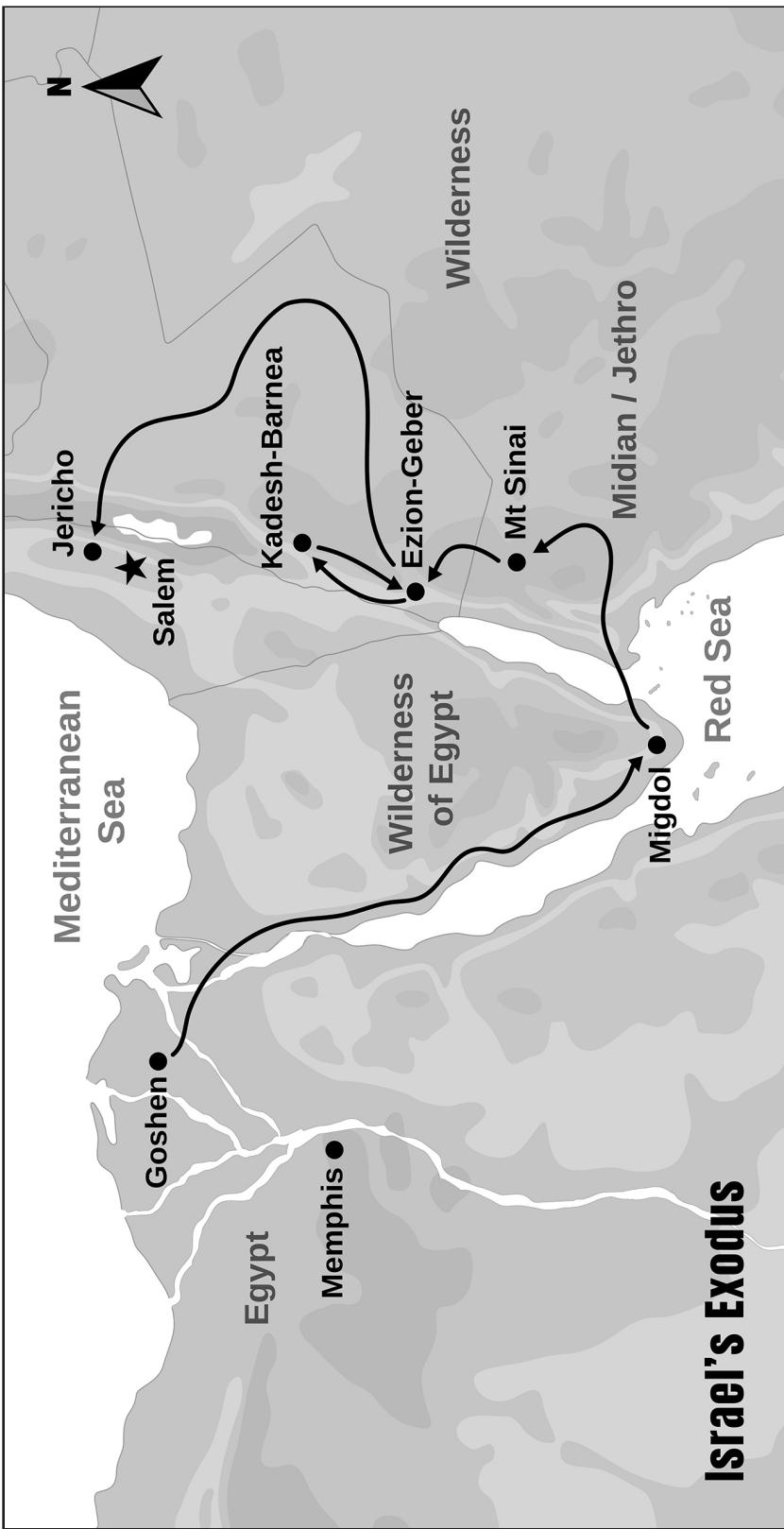
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Abraham's Journey

କିମ୍ବା ଦୂର ଅଭ୍ୟାସ ଆହୁନ ପ୍ରତି ହୃଥରେ, ଯେବେ କେଣେ ଯେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଯାଇବାକୁ ଯୋଗଦାନ ଦେଇଲୁ ଆଖାଦୁ ହେଉ, ଏହା କେବେଳୁ ଯାଇଥିଲୁ, ତୁମ୍ଭି, ସେ କେବେଳୁ ଯାଇଥିଲୁ, ତାହା ନ ଜାଣି ପୁଣ୍ୟ ଦା ହାତିଲେ । - ଏହା 11:8

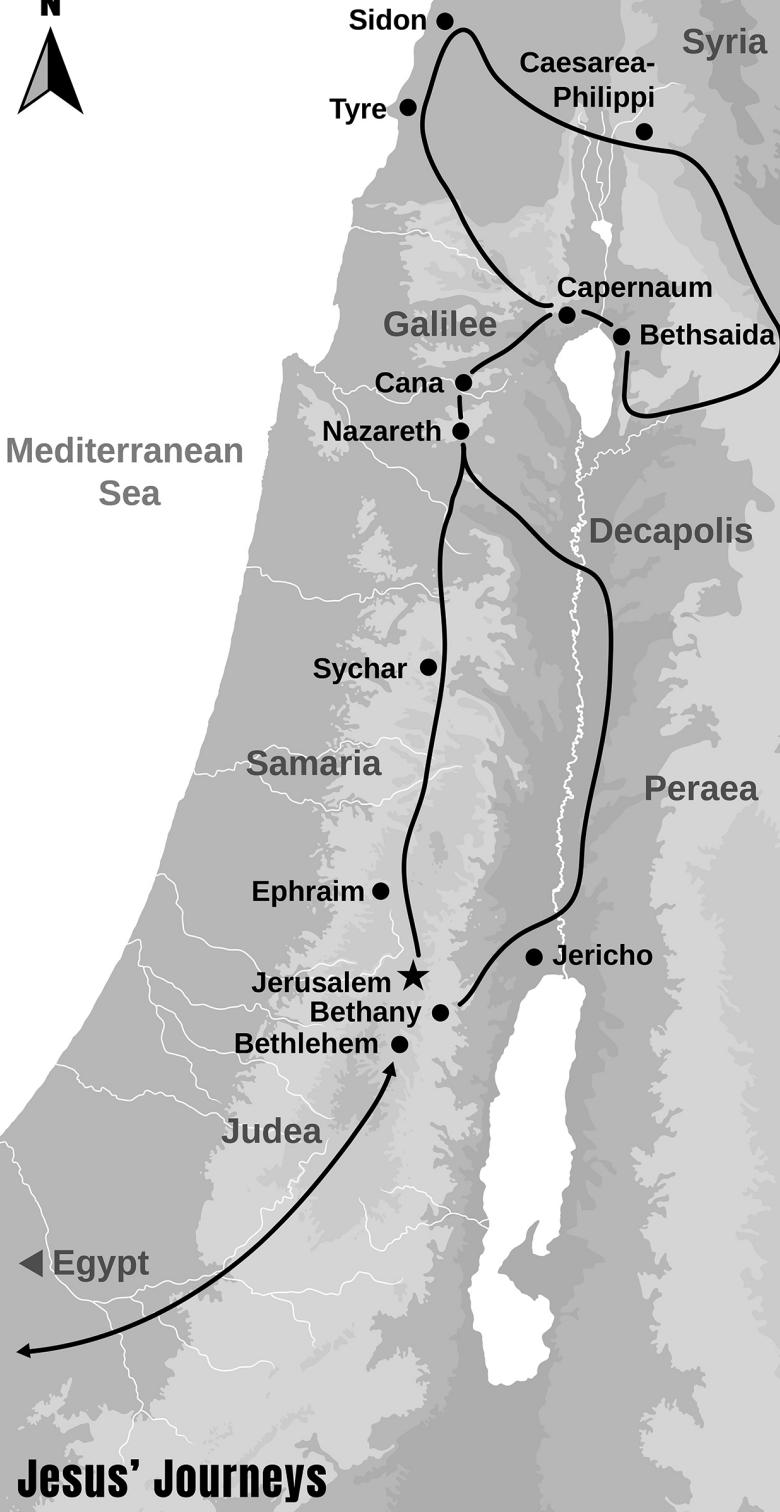
Israel's Exodus

ഏഷ്ടുന്ന പാതക കൊണ്ടിരുന്നു ദാപ്പി പരമായ ക്ലോസ്മിറ്റേ, ഏഴു വർഷം വിവര ചെയ്ത അനുസ്ഥിതി മാറ്റി കമാൻഡ് നിന്ന്,
വേദേശ പാതയിൽ കുറഞ്ഞ, "ടൈജ ക്ലോസ്മിറ്റേ സൂചി ഫേജ്ടീ വേദാനി ആദാര ദഹനം ദേഖിയാ പരേതി" - ദാപ്പി കിഴുക്ക് ദുഃഖ പുരജ 13:17

Mediterranean Sea

Jesus' Journeys

କୌଣସି ମଧ୍ୟାମ୍ରତା ମଧ୍ୟାମ୍ରତା ଏଥାର୍ଥିରେ ପରିପାଦିତ ହେବାର କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ - ମାତ୍ର 10/45

Paul's Missionary Journeys

ପାରିଲା, କ୍ଷାଣ୍ଟ ମହିଦ୍ଵାରା ପ୍ରତି ଆଶ୍ରମକୁ କ୍ଷାଣ୍ଟ ସାଥେ ପ୍ରତି ଆଶ୍ରମକୁ କ୍ଷାଣ୍ଟ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧିତର ନିଜର ରେଖେ ପ୍ରସରିତ ଏହିଙ୍କାର ଆପଣା ଭାବରମାନିଙ୍କୁ ଦୂରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରିଛୁକା,
ଯେହି ପୁଷ୍ପାଭାବ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମକୁ, - ଗୋପୀ ୧.୧

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

ଓଡ଼ିଆ at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

ଆଜେଖ, ଫୁର୍ମୁଖ, ପାଦପଥ ଓ କାନ୍ତିକାଳୀଙ୍କୁ ଦେଇ, ପ୍ରତି ଏହାକୁ ଆହୁତି କାମରେ କାଟିଲୁ ଦେଇ, - ମଧୁର 28:19

